Nagy-Kanizsa. Ötödik évfolyam. 14. szám 1866. junius 1-én.

Zala-Somogyi Közlöny.

Ismeretterjesztő lap

a

szepirodalom, kereskedelem, ipar, gazdászat, tudomány és müvészet köréből.

A somogymegyei gazdasági egyesület hivatalos lapja.

Megjelen: Minden hó 1-jén és 20-kán egyszer.
Szerkesztői iroda és kiadó hivatal: WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedésében.

Előfizetési föltételek: Helyben házhoz hordással és vidékre postán küldve:
Egész évre: - 5 frt. — kr.
Fél évre - - 3 „ — „
Évnegyedre - 1 „ 50 „

Hirdetések: A hat hasábos petitsorért 1-ször 7 kr., 2-szor 6 és minden további beiktatásért 5 kr. Bélyegdij minden egyes beiktatásért 30 kr. A „Nyilt téren" egy petit sor beiktatási dija 10 kr.

Előfizetési pénzek és hirdetések, ugy szintén e lap szellemi tartalmát illető **közlemények,** valamint vidéki levelek, bérmentve a kiadóhivatalhoz küldendők NAGY-KANIZSÁRA.

Népnöveldéink*) hiányai tantárgyak tekintetében.

Ha ama tantárgyakat, vagy jobban mondva: képezési, nevelési eszközöket, anyagokat, melyek által népnöveldéinkben a népnevelők a reájok bizott gyenge, fejletlen, szóval tökéletlen ember csemetéket tökélyesbiteni, müvelni tartoznak, — némi figyelemmel kisérjük: legott szemeink elé tünnek ama borzasztó üregek, melyek azok között tátonganak.

Mindenki tudja, hogy a népnöveldei kis polgárban négyféle erő szendereg, — négyféle erők várják a népnevelő hatalmas, de azért ovatosan ismétlendő szavait: „Keljetek! ébredjetek!"

Az sem titok egy képezdei tanár vagy akármely nevelésbarát előtt sem, épen ugy, mint e sorok irója előtt nem, hogy neveléstanok, képezdei előadások, irott és élő szó — szakadatlanul s mennydörgő szavakkal öszhangzó nevelést hirdetnek és sürgetnek, azaz: olyan nevelést, mely az imént emlitett négyféle erőt, t. i. a testi, elmebeli, érző — és vágyerőket (testet, elmét, szivet és akaratot) oly mértékben, s egymáshoz képest oly arányban fejleszsze s képezze, miszerint a gyermekből idővel, saját köréhez képest, lehető legtökélyesb ember válhassék, vagyis: testileg s lelkileg, mennyire sorsa engedi, müvelt**) s boldog ember lehessen.

Már kérdem: ha népnöveléseinkben nem adatnak elő mindazon tárgyak, melyek a fönnebb érintett négyféle erők mindegyikének tökélyesbitésére lényeges befolyással lennének, s melyek nélkül ama erőket épen nem képezhetni, — hogy lehet akkor ugynevezett elemi iskoláink kis bajnokainak öszhangzó neveléséről, mint lett dologról, mint tényről -- beszélni?

És — fájdalom — mégis ugy van. Avagy, hogy jelenleg csak egy két tárgyra szoritkozzam, — egészség- és népszerü gyógy-tannak, illendőségtannak rövid jogtannak van-e csak hire is népnöveldéinkben?

Pedig, hogy ezen tantárgyak minden emberi képzettségnek, és igy a népnöveldékből kikerülendő többé legnagyobbrészt más képző-helyekre, iskolákba, be sem tekintendő növendékek képzettségének is, szükséges kiegészitő részeit alkotják, — onnan kitetszik, mivel egészségtelen, népszerü gyógymódok ismerete nélkül az illetők testépsége, egészsége folyvást veszedelemnek van kitéve, sőt gyakran életük forog veszélyben vagy épen tudatlanságuk áldozatává kell lenniök; a mint erre ezer meg ezer a példa. Hát az illendőség (illem-) tannak szörnyü hiányait, a népnöveldékben elhanyagoltságát, nem érezzük, nem tapasztaljuk-e uton-utfélen, közhelyeken, egyik nap ugy mint más nap, már meglett, szakállasodó ifjaink magaviseletén — nemcsak ekénél, műhelyben, targoneza s bérkocsik körül, de tanintézetek, közép, felső, legfelsőbb iskolák falai közelében? És végre az a sok czivódó, egymást agyba-főbe verő választó polgár, az összes hon lakóinak tisztesbjei p. követ-, képviselő-választások alkalmával birnak-e a jog, a jogosság leghomályosb fogalmával? Ha birnának, ugy bizonnyal elférnének egymás mellett, kiki törvényes uton haladva, — főleg hasonló szent jogok gyakorlatakor, minő a képviselő választási jog.

A vallástant, szentirási történeteket stb. népnöveldéink legfőbb, legelső, legszentebb tantárgyának tartja minden nevelész.*) Nem tagadom. De hogy, tekintve e siralom völgyét, a földet, földi életet, — legszükségesebb is volna egyszersmind ugyanazon népnöveldékben: ezt átlátni nem tudom, mert nem lehet átlátni. Én azt gondolom, közmeggyőződést fejezek ki, ha a testi épséget, erőket, egészséget egész földi életünk alapjának nyilvánitom, mely ha megrendül, vagy épen kidől, sem többé rá épiteni nem lehet, sem a mi ráépitve volt, fön nem maradhat, hanem szükségkép össze kell omlania, legalább e zarándok**) életre nézve. Ide járul, régi közmondásként azon érv, hogy csak „egészséges testben lakhatik ép lélek."***) És ha a test megromlik, a léleknek alkalmas lakul szolgálni megszünik, talán idő nap előtt: hogyan szerezhet a lélek is magának e földön örök életre érdemeket? Ezeket meg kellene fontolniok, kik a vallástant ugyan szükségesnek találják népnöveldéinkben: mig az egészségtant annak földi alapját, folyvást nélkülözhetőnek vélik.

Általán e részben, a népnöveldei tantárgyakat illetőleg sokkal hátrább állunk, mint ezelőtt 10—12 évvel állottunk. Akkor az öt országos képezdében, két-két rendes tanár levén mindenütt alkalmazva, emlitett tárgyak közül jogi s orvosi ismeretekből a „jobbágytörvény," továbbá az „egészségtan" s „népies gyógymód" mint rendes és rendszeres tantárgyak, felsőbb meghagyás folytán, előadattak; és igy az e képezdékből kikerülendett népnevelők által is saját növendékeiknek, habár kevésbbé rendszeresen előadandók voltak, mig jelenleg, az egy rendes tanáru képezdékben ugyanazok a tantárgyak sorából kimaradtak; következőleg a népnöveldék leczkerendeibe sem vétethetnek föl mindaddig, mig amott változás nem történik.

Be fog-e e változás következni, és mikor? — az e hon sorsát intéző hatalmak dolga; de hogy bekövetkezzék és pedig minél hamarabb, a népnevelés minden értelmes jóakaratu barátjának naponkénti forró ohajtása.

Alkalmas kézi könyvekben, káték, katekizmusokban*) nem fogna hiány lenni; csak egyszer szükség legyen rájok.

Tehát öszhangzó nevelés, népnevelési átalakulás, már az itt kifejtett szempontokból is, jöjön el a ti országtok, de minél előbb!

Pest, apr. 22. 1866.

MÁRKI JÓZSEF.

*) Eddig nem igen vagy épen nem használt kifejezés — „népiskolák" helyett, de a mely ennél (a „népiskola" szónál) sokkal helyesebb, mert, magyar és — mi födolog — tárgyát egyszeresmind értelmezi.

**) Müveltség alatt nem épen sok tudományt értünk, sőt ez magában nem is müveltségre, hanem csak tudóságra vezethet: de értjük az emberi erők öszhangzó, természetünk s körülményeinkkel megegyező lehető legnagyobb képzettségét. Tehát müvelt ember lehet a kapás ember is: mig a legnagyobb tudós, csupán tudománya mellett, müveltségi szempontból nagyon faragatlan maradhat.

*) S méltán, minthogy a főbb alkatrész, a lélek uralg a test felett. Erény nélkül az izom-erő az emberben csekély becsü. Szerk.

**) „Zarándok" megmagyrosodott, német szó, „reisend" (utazó) ige-névből. Ugyanis reisend köznépiesen kiejtve: rájzend, rázend: ennek első részét, a gyököt megforditva: Zárend; röviditve Zárend; hasonhang utján: Zarand, Zaránd; ebből végre: Zarándok, mint „vakand" helyett „vakandok." Az ország (?) nyelvészei ezt tán másképen elemezik; de könnyebben e? az más kérdés.

***) Gondolt-e ön Kölcseyre s irodalmunk többi gyenge testalkatu bajnokira? Szerk.

*) Ha a vallástannak van katekizmusa, mely azt rövid kérdések s feleletekben könnyen felfoghatóvá teszi: miért ne lehetne a fönebb vitatott tantárgyaknak is? Aminthogy már erről némely népiróink előlegesen gondoskodni el sem mulasztották.

A szőlészet köréből.

Mit tegyünk az 1866-ki év május hó második felében elfagyott szőlőtőkékkel?

Vidékünkön a szőlőtőkék zöld hajtásai kevés kivétellel tökéletesen elfagytak, nem szenvedett tehát a tőke, hanem egyedül a zöld hajtások lettek semmivé. — Ebből következik, hogy a figyelmet a megfagyott zöld vesszőkre kell leginkább forditani. — Azért is:

1. A termésre meghagyott csapokból a tőke életkorához képest kettőt, vagy legfelebb hármat kell meghagyni, ha t. i. a zöld hajtások kiindulási helyén még élő s alvó részek mutatkoznak, visszametszve ezekig, ellenkező esetben ezeket épen ugy le kell nyesni kurtára, mint az elfagyott zöld hajtásokat.

2. A mélyen fekvő tőkéket, a döntéseket és az ültetett sima vagy éves vesszőket ki kell kapálni, igy kell cselekedni az iskolában levő ültetvényekkel is. Megtörténtével ennek a csapos tőkékkel ugy kell bánni, miként elmondók, a döntéseket, a sima és egy éves gyökeres ültetvényeket pedig a földszines szemig, vagy ha ez hibásnak mutatkoznék, még alább is vissza kell nyesni.

E munkát igen éles késsel kell véghez vinni, nem szabad pedig letépni, leszaggatni, mert ilyenkép sok seb okoztatik az ugy is szenvedő tőkén, melyeknek behegedése a tőkének nagy megerőltetésbe fogna kerülni, vért is sokat folyatna el, s ez által csakis az uj vesszőképzés szenvedne hátramaradást.

A termésre meghagyott csapok gyakran a zöld hajtás körül hozzák meg a venyigéket, de ha ez meg nem történnék is, az uj hajtások a jól megmetszett agyból fognak kifejlődni semmi vagy nehány fürttel, melyek kedvező nyár és ősz mentében meg is érhetnek. — Ezekből aztán a jövő évben meghagyandó csapok untig ki fognak kerülni.

A tavaszi — itt nyárinak mondható — fagyás által szenvedett tőkék rendesen bokros hajtásokat tesznek, azért is elkerülhetlenné válik a fattyazás, tehát a sok hajtás közül a legerősebbek meghagyandók, a hitványok és gyökérhajtások lenyesendők lesznek. Isten őrizz, hogy a meghagyott venyigék megkurtittassanak, mert ily eljárással csakis a gyökérképzés szenved hátrányt a kellő nedv-keringés korlátozásával.

Engemet három egymás utáni évben ért ily csapás, eljárásom mindig ugyanez volt, és czélt értem. Az olasz riessling, a sárfehér, a piros és ropogós gyöngy-szőlő fürtös vesszőket hoztak, s meg is értek. — Igaz, hogy a fagyás május hó elején történt, s nem ily későn.

Az oportó, fekete burgundi, muskataly, isabella, kadarka és tótszőlők mind meddőn maradtak, volt vessző szép és elegendő, de fürt nélkül.

Tegyük fel, hogy ez évben már termésre nem számithatunk, ugy de számitanunk kell a jövő évre. Elmulasztásával e munkának, jövő munkánkat fogjuk csak szaporitani, mi által háromszoros lehet veszteségünk munkában, pénzben és termésben.

Ennyit saját tapasztalásomból meritett adatok nyomán, nem tolakodásból, hanem nemzet-gazdászatunk védelme iránti kötelességből.

TERSÁNCZKY.

Kaposvári fényképek.

III.

Bizonynyal látott már n. é. közönség Pesten vagy Bécsben az optikusok kirakataiban olyan stereoskopokba való képecskéket, melyeken főszerepet játszik egy levetett krinolin, vagy egy kilyukkasztott spanyolfal, néha egy pár harisnya, máskor meg egy földön heverő cilinder-kalap és sóta-pálcza.

Hát én mindig borzasztó respektussal voltam ezek iránt a — rendesen éleen szinezett — képecskék iránt, s mindig valami sajátságos és ösztönszerü érzés fogott el, ha néha-néha — de persze mindig csak kompaniában — megálltam előttük, mely mindig annyira belém diktálta a félszt, hogy a kabátomat nyakig gomboltam azonnal.

Az ilyen képek megrabolhatják az embert. Volt rá eset!

Nagyitó üvegen megnézni egy ily képet, erre plane sohasem reszkiroztam magam:

No hisz ha én Kaposvárott telepedem, s még hozzá az Iszákon ütök tanyát, tudom 100 lépésről sem látok én többé efélé veszedelmes képet.

Hogy még gyártsak is valaha, arról meg végkép lemondtam.

De képzeljétek, csalódtam.

Hiában, csak mindig is mondom én, hogy senki el nem kerülheti sorsát.

Nem bizony.

Ha mit kijelelt számodra a fatum, elédbe vezeti azt még álmodban is, és te belehá-

Mai számunkhoz negyed ív melléklet van csatolva.

rapaz, mielőtt rágondolhatnál, hogy ettől óvakodnod kell!

Már ez ugy van.

Én tudom, hogy egyszer csak bevág nekem a Haupttreffer, — pedig még lózom sincs.

Mindegy, — ha meg van irva, megleszek.

Igy jártam a képekkel is.

Egy szép reggel levelet kapok Spanyolországból egy grand barátomtól.

A levél igy hangzott:

„Mios caros amicos! Itt küldök pár ivnyi kéziratot olaszhoni életemből, hogy a képeket fotografirozd hozzá. Ki akarom adni és illustratiora van szükségem. Meglehetős hiredet hallottam, azért választottalak téged. Egyébként, mindenesetre érezd megtisztelve magadat és tartsd szerencsédnek, hogy egy grand kéziratához képeket gyárthatsz.

Don Diávolos."

Tessék, tehát az volt a malöröm, hogy jó hiremet hallotta az én alázatos és szerény grand barátom!

Jaj tehát hasztalan örültem, ime itt van, kopiroznom kell a bizár képeket.

Pfuj!

Egy darabbal már készen volnék, hanem ez a másik rajz, ez dolgot, gondot ád.

A kézirat igy szól:

„Olaszhonban valék kávéházba is jártam. De mit is teheték, ez mania volt Campaniában, Bucefaloban, hol ez idő szerint roppant furorét csináltak a kávéházi kaszirnök.

Nem volt kávéházi publikum, ha nem ült a kasszában egy-egy angyal, — ki azonban csakhamar démon lett.

Café D'Oto volt mégis főleg a nobel publikum, a gentlemanok tanyája.

Ezek alapitották meg a kaszirnőket is Bucefaloban.

Volt náha olyan pikánt franczia ur, ki a kassza-hölgyeket párisi életéből kiszakitott képeknek vélte felismerni, ah de jaj volt annak! — az a három-négy legdühösebb és legepedőbb caballero, kik bugyellárisuk fenekéig usztak a théa- és kávézásban, leszuratott volna minden olyan francziát, ki elég vakmerő lett volna ebbeli véleményét kimondani, és az angyalt démonnak festeni!

Szóval nemes grandok, kaszirnőnek udvarolni valódi divat volt és bontonmesszig valami.

Quis contra torrentem, — (a latin citálást Opilio nevü ügyvédemtől tanultam,) én is usztam az árral, dühös Kurmacher lettem.

Gondolom, Pia di Citadellának hivták a D'Oto-beli kávés-hölgyet.

Igaz, csinos egy kölyök is volt Pia.

De volt is ám udvarlója mint a raj! Volt ott sima képü, veres bajuszu, epedő fekete szemü halvány lovag, plundrában és anélkül, de általán pénz nélkül is, — elkeveredhettem köztük minden nagyobb skandalum nélkül.

Egy gyönyörü estén egyedül maradtam a trón mellett.

Ah mindig előttem van, mint serczegett a gáz, mintha biztatott, bátoritott volna . . . rajta, rajta, ki vele! . . .

Három-négy izbeni székropogtatással érdeket gerjesztve, bátorságot vettem s kirontottam.

— Mia cara Citadella, quare non amare persona mia?

Pia di Citadella összehuzta ajkát és szemöldeit, szóval ugy vettem észre, hogy — ha megértett is, (mert más nem érti ám olyan könnyen meg a rosz dialektust, mint egy világbanjártas kaszirnő) — hát haragudni igyekezett.

A dur nem ér semmit gondolám, fujjuk a nótát mollból. Ez tán thémája lesz. (Már akkor ilyen pikánt mertem lenni.)

— Mia angyali kisasszonyka, én le vagyok bájolva, én rabszolga vagyok, légy te királynőm!

Pia di Citadella mosolygott.

Én sentimentalisabban variáltam.

— Lábaidhoz fekszem, mint egy hü pumi kutya, átnyársalom forró szivemet egy késsel, virslinek aprittatom össze magamat, vért iszom, vagy ha kell, a madridi czirkuszban három vadbivalt leütök puszta ököllel érted, egy szavadért, azért: hogy „szeretsz!" Oh mondd ki e szót drága mia Pia-angela signorina!

Citadella hullámoztatta keblét, és sikerült egy sóhajt kisrófolnia!

Én folytattam a themát.

— Im térdre borulok előtted . . . kivánj mit tegyek! — leszek nagy dob, ha kalapács lész, sátán leszek, ha te gehenna vagy és vaddisznó, ha te Diana lész! Oh csak szeress! Im tied vagyok, tied szivem, lelkem, életem, — kell kabátom, kell bugyellárisom? im vedd, tied mindenem . . . . még pénzem is! (Erről 'iszen könnyen lemondhattam.)

Citadella reszketett, s azt mondta, — nem ő nem mondott közönséges szavakat, ő nem beszélt, nem rebegett . . ő . . ő . . igen ő azt zengte.

— Holnap válaszolok!

Haza mentem . . . és nem aludt . . azaz igen aludtam pompásan, hanem nem álmodtam semmit.

Másnap beállitottam a Caféba.

Citadella mosolygott.

— Signor fogadja becsületére, hogy titok — és szótártó lesz?

— Esküszöm!

— Im akkor itt van válaszom.

A kis czédulában, melyet Pia izzatag markomba csusztatott, ez állt:

„Signor! Ön a 12-dik, öt nap mulva lesz tán husz, akkor elhagyom a cassát. Lakásom a Longino utczában lesz, nro 12. Ön nemes lovag — a 12-ik napon elvárom.

Pia di Citadella."

A boldogság napján grand gályában megjelentem Piánál.

Szivesen fogadott és megvalotta, hogy szeret.

Én persze erre odáig lettem.

Együtt vacsoráltunk, fecsegtünk s végre nagy nehezen **elváltunk** egymástól, és én még extra megváltam 100 forintomtól, miután Piának épen 100 frtnyi olyan tartozása volt, mit másnap reggel kifizetnie becsületbeli dolog volt.

Már ki ne **kölcsönözne** ilyenkor szivesen nyomorult 100 forintot belső barátnőjének?

Tiz nap mulva Bucefalo sétányán andalogva, — egy lármás tömeg vonta magára figyelmemet.

— Kik ezek?

Közelebb megyek . . . és szent egek Piát vitték per Schub zu Hause.

„Tehát ő is Démon lett volna? . . ."

A kéziratnak igy vége . . . . . és a kép, a kép!

Szánj meg érdemes grand barátom . . . én irtózom ezektől a képektől, rajzoltass mással.

Nem lehet, ez fatum! Azt kikerülni nem lehet.

Te is örültél már érdemes publikum, hogy nem látsz több fényképet tőlem — miután már két számban hiányzott . . . és csalódtál.

Fatumed az, hogy olvasnod kell az én rosz képeimet.*)

DON RIVALGO.

*) Önnek kijózanitó fényképeit óhajtva óhajtjuk, csak ez élet ne tenyésztene ilyeneket a polgárosodás vad hajtásaként! Szerk.

Levelezések.

Bécs, május 24. 1866.

A hadikészületek szokatlan szint kölcsönöznek a birod. fővárosnak, s az elhangzott harczi kürt élénk mozgalmat idéz elő a lakosság minden rétegében. Nem festem az utczai jeleneteket, hisz ugyanazonosak ezek a kisvárosi és falusi képekkel, — csakhogy végtelenül nagyobb és szünetlen kiadásban, s azon különbséggel, hogy a siránkozó nők és gyermekek zokogását itt a vad utczai zaj, s a tábori zenekar az ujra beöltözött férjek, illetőleg atyák, sebzett szivéhez jutni nem engedik; egy fájó tekintet, a végső „Isten hozzád," s a gyorsan elröppent mozdony kebel-fagyasztó sikoltásával mindkét rész a bizonytalan viszontlátás perczeit kezdi számitani. — Az egymást követő csapatok közül csak azon huszár ezred kivonulását emlitem meg, mely egyik helybeli laktanyában állomásozott. Amint tegnapelőtt reggel 8 órakor az északi pálya felé indultak e derék magyar vitézek, tömérdek néptömeg kiséré őket folytonos „éljen" kiáltások közt; és midőn az asperni hidnál a zenekar a Rákóczy-indulót kezdé játszani, az ujongásoknak vége sem lett. A práter-utcza ablakaiból sürüen hulltak huszáraink a virágfüzérek s ezek közt két babér-koszoru is. A pályaudvarnál még egyszer szólt a lelkesitő induló, melyre aztán paripájoknál gyorsabban ragadta e derék bajtársakat Prága felé — az „Aetna."

A küszöbön álló harczok hirére a templomok szentélyéből tábori lelkészek, az iskolák csarnokaiból orvos-növendékek, s mint remélhető, egy legioban ifju harczosok készülnek a tettek szinhelyére. És hogy a családok boldogsága is növekedjék, a szent, a közös ügyek felkarolásában, már 2 nő-egylet alakult a legnemesebb czélokra.

Egyik ugyanis Schwarzenberg herczegnő védnöksége alatt azon családok gyámolitását tüzte ki feladatául, melyeknek kenyérkeresője ujra fegyverhez szólittatott; — a másik pedig az osztrák sebesülteket veendi ápolása alá, és e végett már több elökelő ház késznek nyilatkozott a főparancsnokságnál, szükség esetében 2—3, sőt több sebesült gondviselésére. Igy aratnak a keresztény szeretet erejével harczoló hölgyeink babérokat, igy enyhitik a haza ügyelnek védelmében nyert sebeket, és gyógyitják azokat! — De hogy igazságosak legyünk, emlékezzünk legalább alkalmilag a gyengéd nő-nem azon bámulatig edzett bajnokaira is, kiket önfeláldozó szeretetük hevo a csaták tüzébe rágad, hogy haladék nélkül lehessenek a küzdtéren vérzőknek vigasztaló és védangyalai, — az irgalmas apácákat értjük, kit-hideg korunknak e méltó csodáit, ezeket, kikben hitelleneink is bámulni tudják vallásunk isteni erejét; — ezeket, kiknek Bécs is oly sok hálával tartozik, és akiknek hason-hivatásu testvéreit még sem átallá egy, — szégyennel vallom meg, mert szülőföldemről — Kanizsáról ide szakadt W . . . . er nevü izraelita doktor, alávaló szenvedélyétől elvakitva, egész effronteriával a nyilvánosság terén rágalmazni. W. e miatt 16 napi börtönre itéltetett, melyhez azonban, ha bünbánó tudna lenni, maga jószántából legalább egy teljes évet adhatna, és csókolná az ártatlanul üldözöttek lábnyomait!

Bocsánat e kitérésért; az igazságos indignatiónak s az erény tiszteletének csak gyenge hangjai ezek; számtalan bécsi előkelő család sokkal szigorubb, de igazságos apologiát mondott már a bántalmazott szeplőtlen lelkekért!

Záradékul, — a fentebbiek folytatásául megemlitem még, hogy a városi hatóságtól tegnap menesztett falragaszok is a bekövetkező nehéz időkre figyelmeztetik, és önkénytes csapatok alakitására hivják Bécs és alsó Ausztria lakóit.

„Polgártársak! — mondja többek közt a nevezett felhivás — ha volt valamikor igaz ügy, ugy ez a mienk; ha volt valamikor kiáltó igaztalanság, ugy ez az, melyet ellenein kiakarnak vinni. . . Szövetségesünk fenyegeti hazánkat s bennünket, kik a béke áldásait annyira óhajtjuk, fegyverre késztet."

De legyen elég ebből is. Minden arra mutat, hogy rendkivüli jövő várakozik ránk, mely annál aggasztóbb, minél zavartabb a politikai légkör. A nagy hatalmasságok lesben állanak egymás ellen; a politika — mondja egy hazai hirlapunk — nem ismer többé becsületet, kötelességet, csak a nyeresége ad szabályt, csak a diesvágy és hóditás szenvedélyei vezetik azoknak lépteit, kiknek kezeibe a nemzetek sorsa van letéve. Villámterhes felhők huzódnak Európa felett, Isten oltalmazza ellenök magyar hazánkat!

K.-BERKI.

Zala-somogyi hirek.

△ (**Csapás csapásra ér bennünket.**) A sok év óta oly gazdag reményekkel nem kecsegtetett gabonáinkat, veteményeinket, szőlőhegyeinket a 23-ki fagy tökéletesen megsemmisité. Irásztalunkon illatozni szokott virágcsokor helyét e pillanatban életétől megfosztott gabna-kalász foglalja el. Kaszálóinkon 24-én reggelre a megfagyott fű hál zörgött a lábnyom alatt s a szél ingatására. A kár fölszámithatlan. — Való ugyan, hogy vidékünket nem mindenhol érte a csapás oly nagy mértékben; hanem többé kevésbbé minden határ szenvedett. Leginkább a laposabb s alantabb fekvő helyeken dult s pusztitott. Egész hegyhátaink vannak, hol a szó szoros értelmében csak egy kis gerezd nyálzóbor sem jutand a fáradságot s költséget szem előtt tartó gazda. Többen szőlőszeink k[illegible] ujra metszetnek, részint hogy a tő[illegible] ujra kihajt s annyit amennyit gyümölcsöz, részint kevésbbé szenvedő állapotban vélvén igy átadni a jövő évnek. Burgonyánk, kukoriczánk, babunk, gyümölcsünk minden oda. Legkevesebbet ártott a buzának, legtöbbet az épen virágzásban talált rozsnak. Ily csapások után aggódva kérdjük: sok szenvedéseinknek lesz-e végre határa, s fog-e még valaha számunkra is az annyira várt jobblét napja feltünni.

△ (**Agio és husár.**) Béke hirek szállongnak, az ezüst olcsóbb lett a szarvasmarha ára is leszállt; de azért ügyes mészárosaink összehuzzák magukat, mint a róka a lyukban, és a mily gyorsasággal emelték az árat 12-ről 16-ra, nem oly vajudással akarnak lefelé sántikálni, most könnyen töltik [illegible] a kizsarolt közönség rovására. A mé[illegible]re, valamint a vendéglők üvegeikre [illegible] igen sok panaszt hallunk, a [illegible]ródékben (söröseknek) leginkább észre vehetni az u. n. [illegible]inél (müszó), mely nem nagyo[illegible] egy [illegible]nél, de azért jóval drágább. [illegible]lisszük, hogy derék városkapitányunk felgyógy[illegible]lása után ez is változáson fog átmenni.

△ (**Szépitő bizottmány.**) N.-Kanizsa közönsége a régi jó időkről emlékezik, midőn még városunkban szépitő bizottmány létezett, ha mást nem is, de hü emlékét megőriztük a uj kornak, lesz-e idő, hogy ismét [illegible]etbe i[illegible]end?!

△ (**Hurut.**) A gyorsan bekövetkezett hideg, fagyás a hurutot, köhögést annyira elterjesztette, hogy nagyobb tömeg közt oly f[illegible]tünő nagy a köhögés, miszerint alig lehet [illegible] érteni.

△ (A „**Zenészeti Lapokat**") a magyar közönség részvétlensége folytán meg kellett szüntetni. E körülmény szomoru világot vet a magyar közönség zenemüveltségére.

△ (A **Szegedon**) megjelenő izraelita német lap azon örvendetes jelentést emliti fel, hogy a pesti isr. tanodában a jövő évtől kezdve valamennyi tantárgy magyar nyelven fog előadatni. Vajha ez nálunk is utánzásra találna, legalább a nagy számmal lévő nyelvtörök fogyatkoznának!

△ (**Vademberek.**) A kenyérkeresetnek neme számtalan, erről elég alkalmunk van naponta meggyőződnünk, mert minden pillanatban vetődnek hozzánk büvészek, erőmüvészek, kötéltánczosok s több hasonló müvészetet gyakorló egyéniségek, kik mint a rosz gomba, ugy szaporodnak. Mult hónapokban két vadember vonta magára a bámuló közönség figyelmét; ugyanis egy ügyes nyelvforgató porosz, mint állitják, Császlau tájékáról egy vad cseh schleifert hozott sörös társaival együtt (in compagnie) és néhány sexerliért mutogatta mint tengertuli emberhust falókat, a nép tömegesen csődült össze a vélt szörnyek bámulatára; de az legbámulatosabb, hogy a czivilizált európaiak között ők is nem nyers, hanem igenis sült husban annál nagyobb kárt tettek. A jó madarak idegen, alkalmasint maguk által sem értett nyelven beszéltek, énekeltek, inkább irgalmatlanul orditottak, minden, csak nem aesteticai ugrások, fogcsikorgatások és szemmeresztésekkel mulattatták a csoportosan érkező bámulókat. Példa, hogy mire lehet a komló által megerősült ingyenélőket felhasználni.

△ (**Dalárda.**) Az uj elnökség alatt f. hó 26-án tartá az első dalestélyt a helybeli dalárda, a hideg eső miatt az előadás a „Zöldfa" nagy termében tartatott, a következő müsorozattal: 1. „Nyitány" Herold „Zampa" operájából, előadá a zenekar. — 2. „Kidölt a fa" népdal, énekló a dalárda. — 3. „Pajkos diákok" operette Offenbachtól, előadá a zenekar. — 4. „Potpourri" Jeitelestől, énekli a dalárda. — 5. „Induló és kar" Wagner „Tannhäuser" operájából, előadá a zenekar. — 6. „Dalösztöne" Kallivodától, németből forditva Walbachtól, énekló a dalárda. — 7. „Potpourri" Offenbach „Seufzerbrücke" operettjéből, előadá a zenekar. — 8. „Narren-Quadrille" Engelsbergtől, énekló a dalárda. — 9. „Die Hugenotten" opera Meyerbeertől, előadá a zenekar. — 10. „Induló" Beckertől, énekló a dalárda. Melynek befejezésével az ismert jókedvü T. és S. tagok egy élczes bohózatot adtak elő női öltönyben a szinpadon, mely a közönséget jól megkacagtatta. Az énekek, valamint a bohócz előadás is tapsokban részesült. Említést érdemel, hogy ez az első dalestély, mely kikerülte a tánczot, bizonyiték, hogy tánez nélkül is lehet mulatni.

△ (**Tavaszi ünnepek.**) Értesültünk, hogy Keszthelyen, Csurgón és Lendván tavaszi ünnepek rendeztettek, ez utóbbi helyen jótékony czélra is helyes volna valamit rendeztetni a Letenye-Lendva közti nyaktörő hidak kijavitására. Elég sajnos, hogy egy civilisált államban is, még pedig a 19. században, évekig elhanyagolt hidak javitását lapok utján kell előmozditani, ajánljuk a megye figyelmébe.

△ (**Elemi dalárda.**) Valódi örömmel jelentjük, hogy Réchey György tanár ur a helybeli elemi ifjuság közt egy dalárdát szervezett, a serdülő ifjuság a dalban szép előhaladást tőn, csak kövessék is a jeles gymnasiumi dalárda példáját, mely valóban megérdemli a dicséretet.

△ (**Zöld árkok.**) Városunk főutczájában levő nyilt árkokban már oly szép s buja fű nőtt, hogy ideje volna árverésre bocsátani, mert alig hiszszük, hogy az egész Helgolandban teremne ennyi fű, hisz ez csak haladás.

△ (**Az aprópénz-hiányt**) még folytonosan érezzük, a mult napokban majd összekoczczanásra is adott alkalmat, ugyanis: az itt állomásozó katonaság közt négyesével kellett az 1 frtosokat adni, ezek nem tudván rajta elosztozkodni, a kereskedőkhöz folyamodtak, de csekélyet vásárolván, ezek sem birtak visszaadni; a katonaság türelmetlen lett, hogy saját pénzükért sem vásárolhatnak, majd ütlegekre került a dolog, no még csak ez hiányzik!

△ (**Rablás.**) Folyó hó 22- és 23-ki éjjelről azon szomoru hirt kellett hallanunk, hogy b. Mikes Julianna asszonyságot 12 jól felfegyverezett rabló támadta meg Sz.-Ujfalun, és elvittek tőle 20 darab 5-öst, 4 drb 100-ast, továbbá több ezerre menő ékszert, a tettesek nyomoztatnak.

△ (**Reich Ferkó.**) Azon örömhirt volt szerencsém hallani, hogy Reich Ferkó hahóti izraelita kereskedőt, ki a környéken elkövetett majd minden nevezetesebb rablásnál jelen volt, saját eddigi vallomása szerint Csuzy, Oszterhuber stb. részint főszereplő, részint pedig utmutató vagy orgazda volt, e napokban kézrekeritették.

† Következő gyász jelentést vettük: Koppány Borbála özvegy Csillagh Lajósné, maga, s gyermekei Csillagh László, Gyula, Konstanzia férjezett Rósás Lajosné, Franciska férjezett Nagy Józsefné, Mária férj: Vizy Cyuláné, — Koppány Zsófia, és néhai Kop-

pány Josefa özv. Medgyesy Istvánné gyermekei Medgyesy Lajos, Julianna, és Luiza, — még is Kovács Károly melyen szomorodott szivvel jelentik forrón szeretett és tisztelt bátyjuk, illetőleg nagybátyjuknak, és ipának. Koppány Ferencz urnak munkás élete 74 ik évében hét évi kinos szenvedés, s a halotti szentségekájtatos felvétele után f. évi május hó 25-én reggeli 1 órakor végelgyengülésben történt gyászos kimultát.

A boldogultnak hült teteme mult hó 27-én délután 3 órakor lett a zala-egerszegi közsirkertbe eltakaritva, az engesztelő szent mise áldozat pedig f. évi junius hó 11-kén a zalaegerszegi plebánia templomban fog megtartatni.

Kaposvár.

h. A dalárda majálisa, melynek minél fényesebbé tétele iránt semmi fáradságot és költséget nem kiméltek az ünnepély rendezői, végre május 17-ikén szerencsésen megtartatott. Az egyleti működő tagok — kiket 4 órakor, fél-ötkor és ötkor a templomterén elsütött három-három mozsárlövés keltett fel és hivott össze, már reggel kimentek ének- és zene mellett a nagy felbokrétázott nemzeti lobogó alatt a bükbe, hol minden kényelem, s a konyhában forgolódó s az ünnepélyhez szivességből ajánlkozott gazdasszonyok által feltálalt 100 pár tormás virsli fogadá őket; délre és délután gyült aztán a kivétel nélkül meghivott közönség, de a borzasztó szél és csipős hideg által visszatartva — alig 200 számig képviselve — résztvevendő az élvezetben. — Az ebéd és uzsonna izletes étkei köztetszésben részesültek, délután beletörődtünk a táncba is, és jártuk esti 9-ig. Az ebédnél G. alelnök és St. tag-urak magyarul mondtak toastot, Lederer J. pártoló tag ur pedig — bár német nyelven, de igen talpraesetten szólt s vitézül üritett poharat a hölgyekért. Este fényes világitás és tüzjáték volt. De nem bocsátkozhatunk terjedelmesen az egyes részletekbe, hanem bátran elmondhatjuk azt, — miként — ha a gonosz idő nem ellensége e napnak — ez Kaposvár közönsége által soká emlegetett kedves nap leendett volna.

h. Sz. Folly Bella k. a. és Herman M. ur menyegzőjét is megültük május 22-én. Ily nagyszámu és diszes menet ritkán kiséri a boldog párt templomba, s ritkán osztozik ily fesztelen jó kedv a lakodalom szokott örömeiben. Az ebédnél — melyben mintegy nyolczvan egyén vett részt, Szabó Kálmán vőfél kitünő toastja hosszas éljenzsivajjal fogadtatott s teljesen illett a diszes ünnepélyhez; sikerülten mondtak Robor István és Ambrus Mihály urak is egymásnak dictiot. — Esti félkilenczkor kezdődött a tánczés tartott lankadatlan jó kedvvel egész hajnalig. Ismételve áldást kivánunk a szép frigyre.

h. Az időjárás megbomlott egészen. — Egész május hónapban borzasztó szél és hideg uralkodott, 21-én a hévmérő 8 R. foknál felebb nem ment, 22-kén és 23-kán éjjel pedig 0-on alul szállt s a következő napok virradtára hatalmasan fagyott. — Hej az a sok lecsapolás és erdőpusztitás, levetkeztetései a földnek, megrablásai a természeti erőknek, keserűen bünteti meg a kapzsi-embereket!

h. Irtóztató sok hárfás és verklis etájer és tirol nemzetség mindkétnemü gyermekei rontottak városunkra. Nem mehetsz husz lépést, hogy egy zsiros sipka vagy piszkos kéz ne nyulna feléd, kisérve sirva-rivó kérő tekintettől... Bizony vissza jönek a csaszlauiak...

h. Nem lesz háború ezt beszéli most nálunk mindenki, és pedig következő indokolással: nem lesz háború, mert nem darabóltatnak a banknóták, már pedig, ha háború lenne a darabolás okvetlen itt volna.

h. A helybeli r. k. egyház tervrajza, a czélba vett átalakitás szerint hir szerint, fényképekben árultatni fog s a jövedelem az épitési költségek fedezésére fordittatik. Reméljük, hogy mindenki szivesen adja a nehány krajczárt ezen szent czélt elősegitő s különben is csinos képecskékért.

h. A dalárda az urnapi 9 órai misén ismét közreműködendik. Ajánló vonás ez, az emlitett egylet vallásos irányáról és kedvezőjel érett gondolkozásáról, annyiban menynyiben a tagok fele idegen vallásu.

h. Kund fajazi birtokos nagyszerü méhesét pünkösd másnapján felgyujtották. Már negyedik ilynemü boszuállás ez a nevezett ur ellen. Addig jár a korsó stb....

h. Csurgón is tüz volt a mult napokban, mely Pichler szabó házánál gyulván ki és a két szomszédház is leégvén, a kár 3200 ftra tétetik. Gyanu van magára Pichlerre, hogy nyeresztkedésből gyujtá volna fel házát, miért is jelenleg elfogva és vizsgálat alatt áll.

h. Berzenczén bizinyos Sarecz József agyon löte magát, s mint a vizsgálatból kitünt, fegyverének véletlenségből történt elsülése okozta a balesetet.

h. Slavoniában rablók ütötték fel fejüket; a banda a jelentések szerint már 10 tagot számlál kebelében. Csak nem fagy el az akasztófa-virág, akármily rosz az idő!

h. Valami Garai czigány banda érkezett ez utóbbi időkben városunkba, a szegény Bizi Ferkó nem kis boszantására. Lépést is tön Bizi az alkalmatlan vendégek ellen, de azok csak nem tágitnak. Mi azonban hiszszük, hogy önmaguk is rövid időn belátandják, miszerint a köszeretetben álló és tetemesen jobb Bizi bandával egy csárdában meg nem élhetnek s kereket oldanak.

Fővárosi és vidéki hirek.

— (Előkészület a budai várpalotában.) Azon előkészületekből és intézkedésekből, — irja a „P. H." — melyek a budai királyi palotában feltünő munkassággal történnek, nagy valószinüséggel lehet sejtenünk azon örvendetes eseményt, hogy Felséges Asszonyunk a hazát és fővárost közelébb ismét legmagasb látogatásával szerencséltetni méltóztatik; sőt avatott körökben azon reményt is táplálják, hogy a fejedelem-asszonyt Budára Császár ő Felsége fogja lekisérni.

— Hazánk legelső mágnása, galanthai hg Eszterházy Pál, szivre rangra a legérdemesebek egyike, f. h. 21-dikén reggel, Regensburgban, véreinek körében 80 éves korában Istenben elhunyt.

— Eszterházyról lévén szó, közöljük annak anyagi ügyeire vonatkozólag a következő részleteteket: Schulhoff bankáron és Popper főbérlőn kivül most már egy harmadik egyént is fogtak el Brünben a vasuti indóházban: Kafka bérlőt. A „Presse" irja, hogy Kafka f. hó 16-án még Bécsben volt, de Schulhoff elfogatásának hirére rögtön Brünbe sietett. A rendőrség idején értesült a dologról, s megbizott egy biztost, hogy fogja el a bécsi vasuti indóházban. Egy különös körülmény folytán azonban e küldetés meghiusult. Személy-csere történt, s a biztos egy más utazót fogott el, kit, miután a rendőr-igazgatóságnál igazolta magát, el kellett bocsátani. Közben a vonat természetesen elindult, s nem maradt egyéb hátra, mint a brünni rendőrséget táviratilag értesiteni. Ottan Kafka az általános szokás ellenére az ellenkező oldalon szált ki, azonban egy ismerőse nevén szólitva hangosan üdvözölte, mire a rendőrbiztos figyelmessé tétetvén, rögtön elfogatta A „Vorstadt-Zeitung" a következőkről értesül: Popper kedden délután az Eszterházy palotába ment, s a herczeg titkárát keresto, kivel bizonyos pénzek megtérítése iránt akart alkudozni. Ajánlatai azonban visszautasittattak, s a titkár kinyilatkoztatta, hogy talán már késő is lesz. Popper erre elhagyta a palotát, de a kapunál már egy rendőr-biztos fogadta, s kocsin rögtön az országos törvényszéki épületbe szállitotta. Schulhoff már tudta, hogy el akarják fogni, s bujkált. Erre üzleti ügyekben találkozóra hivták meg, s igy jutott a hatóság kezei közé. Ez ügygyel hozzák összeköttetésbe dr. Politzer eltünését is. — Registráljuk e tudósitásokat, miután tudjuk, hogy rendkivül érdekli közönségünket. Fájdalommal tapasztalta mindenki, hogy lelkiismeretlen bérlők kezei között hazánk legszebb uradalmainak kell tönkre menni, s egy fényes név ősi vagyonának elpusztulni. A hatóságok erélyes fellépése most már remélni engedi, hogy az ügyet annyira mennyire rendbe lehet még hozni, s a szép vagyonnak legalább egy részét megmenteni. A Schulhoff féle kezelés főczélja nem az volt, hogy jóravaló bérlőket nyerjenek, hanem olyanokat, kik minél több „sábot" igértek Schulhoff urnak és még másoknak. A „sábot" természetesen az uradalmak pusztitásából kellett kinyerni. — Átalán az a vélemény, hogy még többen is vannak, a kiket el kellene fogatni.

— (A hg Eszterházy-ügyben) hir szerint egy magas hivatalnok is van bekeverve, kinél e napokban ház-kutatást tartottak.

— A nyomdászati szakközlöny a magyarországi és erdélyi nyomdák számát hozza. E szerint Magyarországban összesen 88 nyomda működik és pedig következő helyeken: Arad 2, Baja 2, Balassa-Gyarmat 1, Beregszász 1, Besztercebánya 1, Buda-Pest 17, Debreczen 2, Eger 1, Eperjes 1, Esztergom 1, Győr 1, Gyula 1, Kalocsa 1, Kaposvár 1, Kassa 2, Kecskemét 1, Késmárk 1, Kismárton 1, Komárom 1, Köszeg 1, Löcse 1, Lugos 1, Magyar-Óvár 1, Marmaros-Sziget 1, Miskolcz 1, Nagy-Károly 1, Nagy-Szombat 1, Nagy-Kanizsa 2, Nagy-Várad 1, Nyitra 2, Pápa 1, Pécs 1, Pozsony 3, Rimaszombat 1, Rozsnyó 1, S.-A.-Ujhely 1, Sárospatak 1, Selmecz 1, Sopron 2, Szabadka 1, Szakolcza 1, Szathmár 1, Szolnok 1, Szegszárd 1, Szeged 2, Székesfehérvár 1, Szigetvár 1, Szombathely 1, Temesvár 3, Trencsin 1, Ujvidék 2, Ungvár 1, Vácz 1, Veszprém 1, Zala-Egerszeg 1, Zilah 1, Zombor 2. Erdélyben 17 nyomda van, és pedig: Balázsfalva 1, Besztercze 1, Brassó 2, Csik-Somlyó 1, Kolozsvár 3, Marosvásárhely 2, Marosujvár 1, Szászváros 1, Szeben 5.

— A napokban egy győri vendéglős, nejo hűtlensége miatt, a Dunába ölte magát. A szerencsétlent feltalálva, eltemették, mely alkalommal az elhunytnak nőismerői a hűtlen feleséget meg akarák kövezni, mit csak a közbejött rendőrszolgák segélyével tudott elkerülni, kik őt a halottas szobában helyezék el. Azontul egész éjen át rendőröknek kelle őrizni az asszony lakát.

— Óvás a bank-jegyek eldarabolása ellen. A hivatalos „Sürg."-ben figyelmeztetik a közönség, hogy az eldarabolt vagy hiányos bankjegyek közpénztárnál el nem fogadtatnak, s hogy az aprópénzzel (Scheidemünze) üzött agiotage, vagy bárminemü üzérkedés fenyitték terhe alatt tilalmazva van.

— Uj papir-szivarok árulására nézve egy rendelet bocsáttatott ki, melynélfogva a pénzügyminisztérium megengedte, hogy f. hó 15-étől kezdve ugynevezett belföldi papir-szivarokat fehér vagy barna borítékban kúpidomu vagy hengerformáju szopókákkal ellátva árulhassanak, dbját 2 krjával, százát pedig 1 frt 80 krjával. Az eddig pedig százankánt 2 ft 70 krral, illetőleg darabonként 3 krral eladni szokott régibb szivarokat a fentebbi árra szállitotta le.

Bécsi és külföldi hirek.

— (A háboru szelére) a Rothschildok is „hadi lábra" állitották pénzárukat. A háboru határába eshető országokból berendelték pénzcsapataikat. Rotschild Károly nevezetesen Berlinből vitette haza Frankfurtba pénzét. Külön vonat szállitotta s katonaság ment vele. Három millió tallérnyi összegecske volt a vonaton. Minthogy pedig ezüstből és pedig hatodrész tallérokból állott, nagy tömeg is volt, ugy hogy háromszor annyinak gondolta mindenki a kincset.

— (A török szultánnak) 50 millió frankot fizet az egyptomi alkirály azért, hogy utódául fia következzék öccsére helyett. A sultán az örökösödés ily rendébe beleegyezett.

— (Szivindító eset) fordult elő közelebb a drezdai bünfenyitő törvényszék előtt. Egy 70 éves öreg asszony végezte ki egyetlen leányát, ki epilepsiában szenvedett és türelmetlen nehéz betegek szokásaként, többször emlitő anyjának, hogy meghalni szeretne. Egy roham alkalmával aztán kést vett elő a kétségbeesett anya és a leány nyakát elvágta. Aztán közönyösen ment a vérpadra, melyre a törvényszék itélte.

— (Az uj állampapirpénzzé változott) 1 és 5 frtos bankjegyek más bankjegyekért való beváltása iránt a cs. pénzügyi minisztérium már intézkedett s az alatta álló cs. pénztárakhoz rendeletet is intézett, mely nekik a beváltást a pénztár állása erejéig meghagyja.

— (Adoma a börzéről.) A porosz király 20 millió tallér kölcsönt akart felvenni, s egy börzei nagyhatalmassággal alkudozott e felett. Ez a királynak a következő ajánlatot tette: „Kergesse el felséged Bismarkot, és minden porosz szivesen fizet egy tallért, igy aztán meg lesz a 20 millió tallér."

— (Kölnben nagyon félnek) a franczia hóditástól s e miatt a német háborutól is, mely azt valószinüleg maga után vonná.

Kis sorshuzás május 24.

Bécs: **10 37 45 26 5.**
Grätz: **67 85 66 42 54.**

Nyilt posta.

Kanizsavári, Pécs. A költemény nem lapba való, a többit eltettük jövőre.

Füredre. A levél késön érkezett. Kérünk mást.

V. J. Köveskála. A szőlők állásáról és kimeritő gazdasági tudósitást a tájékból kérünk leginkább havonkint egyszer.

Kaposi ujdonságok pontos beküldését kérjük.

Z tisztartó A. L. Az igért czikk beküldését várva várjuk.

D. K. A.-Lendva. Már előre is örvendünk a szép igéretnek, mert ismert tolla csak jót teremt.

Márki József. Üres a láda.

Ilka születésnapjára mi is csak jót kivánunk. „Keserv," költemény, nincs megtartva, a versmetszvény, nem közölhető.

„Emlékezés hugomnak." Versmérték nélkül nem közölhető.

„Köd" Lenau után és „Válaszul" adni fogjuk, kérünk mást is.

Az ismerősöknek. Ruf meghalt. M—ó Gy. megérkezett.

TÁRCZA.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Van szerencsénk lapunk t. olvasóit értesiteni, miszerint a mostani rövid humoristikus tárczánk után következő jeles müvet közlünk: Salvator Rosa és Masaniello. Történeti kép a XVII. század első feléből. Dugue után közli, Bükkesy Márton. Mit is bátrak vagyunk előre figyelembe ajánlani.

Vörösmarty emlékezete.

— Koszoruzott pályamü. —

„Lesz még egyszer ünnep a világon."

VÖRÖSMARTY.

Van hát, van, „ünnep" ujra a „Világon:"
A szellemek nagy világa zeng!
A költő fenn ül égi trónusában
Mi az Övéi, Ő meg a mienk!
A gyász lehullott, a keservnek vége.
Örvendve zengnek ezrek éneki...
Óh ronts be ész! a véghetetlenségbe!
Ha dalt találnái — méltót — Neki!

Dalt, dalt Nevének! — vissza-zeng a föld is
Ha bérczej köst villámtüz hat át;
Villám volt Ő is, leütött a földig, s
Keresztül-járt egy pusztuló hazát,
Rengett belé a hármas-hegynek orma,
A négy folyamnak árja kicsapott,
S a gondolat, mely össze volt tiporva,
Fölkelt, homályba vonni a napot.

Kezébe vette — megzörditve — lantját,
Mely egy világot hordozott belül,
És két hazának föllegin suhant át
A dal: „Hazádnak rendületlenül!"
Láng volt e dal, mely vérünket kavarja,
Fölrázva aki élni nem akart,
S a költő lelke: mint egy Isten karja,
Mely ezred-évet átölelve tart.

És folyt a dal, mely tiszta hajnal-fényül
Tört át a „fásult nemzedék szivén,"
A szabadságnak büszke templom épült,
Hová agg, ifju imádkozni mén;
És folyt a dal, bár tudhatá, hogy érte
Méreg-pohárnak fenekén a bér...
Ismerjetek rá óriás nevére:
Költő, apostol, próféta, vezér!

S nagy Isten! épen akkor omla össze,
Mikor nem volt kar, mely tovább vezet;
És látnunk kelle, lánczokkal kötözve
Azt a teremtő, alkotó kezet;
És látta még, hogy ezereknek vére
Czerhalma büszke homlokáig ért, —
S egy nemzet gyásza fátyollal födé be
Tépett haján a zöldelő babért.

Aztán sötét lőn... feldagadt az örvény....
„Szivében istenkáromlás lakott"
S lantját a végzet darabokra törvén,
Egy nép reményi megszakadtak ott.

S meg halt. Én láttam — bár ne láttam volna! —
Amint „a gyult ház gazdájára ég."
És drága hamva belo vész a porba,
Hol elbukott egy szabad ivadék.

És mégse' halt meg! — Mult időknek árnyi
Hivják bizonynyal az egekbe Őt,
Hogy elbeszélje: Árpád unokái
Nem pirulnak-e őseik előtt?!
Ők vágytanak eget-verő dalára,
Melynél nekünk sem vala édesebb...
— Ha tudták volna, hogy e vágynak ára
Szivünkön lész' egy égő hosszu seb!

Nem halt meg Ő!... e néma ércznek ajkán,
E fennköltt arcznak holt vonásiban,
Koszorujában, örkéltü lantján
Nagy szellemének diadalma van!
Immár „a kisded néma szája nem kér,"
„Anyát nem vár az ujabb nemzedék,"
A nemzet él, s Neked — ki hont teremtél —
„Neved dicsőség lángtüzében ég!"

Nézzétek! — melyek sirba voltak zárva —
„Oldódnak" im! „a megkövült tagok!"
Es a teremtő kéz mozdulatára
A dal hazája napfényben ragyog!
Egy nagy világ reng a siroknak ormán,
Édes, mosolygó, ábrándos, mesés,
S Ő — a királyok koronáját hordván —
Előtör, mint egy égi jelenés!

S halljátok! a borongó árnyak ajkán
Árpád hadának riadása szól;
S a titkon ápolt — jövőt óhajtván —
Kifénylik sebzett szivein alól;
Halljátok! mint „a szellők fuvolája"
Zengülli megint a lágy szerelmi dal;
Milljó szív érez melegebben rája,
Együtt epedve suttogásival.

S im! jő az „Özvegy „Szép Ilonka" karján,
„Eltépte" immár „Fátyolát a gyász,"
S ajkára a szív hangokat sugalván,
Egy fényes multat ujra magyarász.
És zeng a „Szókat;" — térdeikre hullnak
„Ember, világ, természet, nemzetek"
A föld: virágit hozza koszorunak,
Az ég: Névében dicsőíti meg!

Oh nemzetem! — ki sirja mellett járva —
Emlékezéssel, búval vagy teli,
Ide tekincs! diadaloszlopára!
Ide jer Őtet istenniteni!
Koporsójához joga volt a földnek,
Hamvát egy szélvész szétszórhatja, — szét;
De — amit össze századok se' törnek:
A fényes szellem — legyen a tiéd!

S maradjon is az idők végeiglen,
Mig a magyar név egy ajkon zeneg;
És minden ajkon, és mindegyik szivben
A mult nagyságát dicsőitse meg!
És haljon el bár ajkadon az ének,
Mely rajta mostan imaképen ül:
Hadd mondhassák a késő ezredévek,
Hogy hivek voltunk „rendületlenül"!

UDVARDY GÉZA.

Katonás küzdelem egy huszasért.

— Valóságos történet a hősök korából. —

Motto: Ehetném.

Rég történt biz ez, tán már nem is igaz; mikoron még a magyar ember csak ugy ismerte, híréből a trafikát, mint sok német tudós Magyarországot, melyről annak idejében oly szép dolgokat tudtak irni, ha hozzá láttak, a melynek lakóiról legnagyobb szörnyüködésükre, még most is azt kell tapasztalniok, hogy ezeknek még amaz, az egész német világot rettegésbe hozott fonalóczféreg sem árt. De mi ezzel ne gondoljunk semmit s maradjunk a mellett a jó füstölt o. c. t. mellett. Hiszen ha meghaltunk, a fonalóczot is eltemetik velünk együtt; ez pedig nekünk nem lesz bajunkra.

Történt pedig velem és egy valóságos ezüst huszassal, épen negyed napra azután, hogy a ticinó kapunál örködtem az állam érdekei felett; hol is tudtom nélkül a város falán át, egyetlen vágott marhát se tudtak becsempészni, mert éber figyelmemet semmi lény ki nem kerülheté; és mert — magam sajátkezülog — segéltem szegény olaszoknak felhuzni a csempész-árut. Mely fáradhatlanságom nehány pohár jó „vino neró“-val jutalmaztaték.

Ezen nagylelkü eljárásommal, felebbvalóim előtt dicsekedni azonban, akkoron még szerénységem tiltá.

Történetünk szinhelye Milano — melyet akkoron németül még Mailandnak neveztek, de melynek most már Victor Emmanuel mondja csak igazán, hogy Mei-n-land.

Az idütáj pedig 8—10 óra közt este. Tehát jóval a parancsolat után, a mi télen három órakor szokott kiadatni.

Nehogy az elbeszélés folyamában valaki azon kérdéssel háborgasson: hogy mi hát az a parancsolat? előre is megmagyarázom.

A parancsolat, a katona szórakoztatására rendelt irodalmi közlöny, mely az ezredparancsnokságnál osztrák nyelven fogalmaztatik, s az őrmester által a legénységnek magyarra osztrákizáltatik mihez-tartás végett.

Ez nálunk valóságos napilapot pótolt. A világ minden börzéje nem várja Napoleon ujévi üdvözletét feszültebben, mint mi ezt.

— Változatos czikkei s bámulatos eredetiségü nyelvezete megérdemlik, hogy: a multak iránti kegyeletből fentartsunk belőlök némi töredéket, p. o.:

1-ör. Mivel az Regiment Esti tegnap rosz dechargeot csinált, holnapután czakompak plankiban fog a San-Francesco piaczra rukkolni, ott két óráig exercirozni és utoljára a Generalstaab előtt defilirozni.

2-or. Gemeiner Pálinkásnak, wegen verletzung der Subordination a Comissio 25 botot itélt.

3-or. Corporal Bottos wegen Pflicht-verletzung im Wachtdienste 6 hétre degradáltatik és addig a 3-ik Compániához zugétheiliroztatik.

4-er Corporal Gondos 1 Gefreiter és 6 Gemeiner a Nro 5. Redoutehoz strázsára comandiroztatik. stb. stb.

Vajmi sokat törték és törik tán most is fejöket a szó-kin . . . akarom mondani szócsintanárok egy oly magyar nyelv feltalálásán, melyet a vulgus meg ne értsen. Nem tudva, hogy ily nyelv már rég feltalálva, és mily közel van, csak tovább fejlesztőre vár. De hiában ilyen az ember, nem látja a fát az erdőtől. Valóban kár, hogy még nem akadt patriota, ki e nyelvhez tankönyvet és szótárt készitene.

„San Bernardinonak“ tisztelt laktanyában elmélkedtünk ekkoron a világ változandósága felett. A mennyiben a katonának az elmélkedés tiltva nincs; s a mennyiben a reglement megengedi, egyébről is elmélkedni, mint: subordinatioról és Krixarticulusokról.

Ugy beszélték, hogy laktanyánk egykoron apácza-zárda volt. Meghiszem. Mert először is: A templom most is ott volt tornyostul, s a börtönül szolgált sekrestyében kétszer voltam 6 óráig — „wegen Unachtsamkeit beim exerciren — rövid vason. De másodszor azért is elhiszem, mert: ha nem hinném, se nyernék vele semmit.

Apácza-zárdából, — katonai laktanya lett!

Mily szép tárgy volna ez a költőknek megénekléseo. Mi ugyan épen nem voltunk hivatva a költészetre, de bizony mégis sokszor elmerengtünk e tárgy felett.

* * *

Épen a hónap 31-ke volt.

Ha voltál valaha katona, bizonyosan felsóhajtasz ezen szerencsétlen számu napra. Mert e napon a 26-án kapott pénz és 28-kán kapott prófont, hogy költői kifejezéssel éljek; már mint a régmult idők utáni sohajok délibábjai lebegtek, — éhsovár szemeink előtt.

„Infandum jubes renovare dolorem“ — mondja, nem tudom melyik költő*).

Ugyanis: 30-án reggel már az utolsó kenyér-maradvány ment át a sohajok hidján, s ekként estére, vacsora: semmi, 31-kén reggeli: semmi, estére pedig detto kétszer, a nélkül, hogy már 1-ön reggelre leendne valami megemészteni való. E napokon tehát dicséretet érdemlő önmegtagadással egyedül a déli menageval teleltünk. — Lévén azonban a menage oly bőséges táplálék, hogy ennek éldelete után a katona-gyomor épen képesitve van valamely magyar falusi disznótorban mint első szereplő résztvenni.

Egy szóval, ha azt mondom, hogy e napok estéjén még a mesemondó se mert olyat mesélni, miben étkezések fordulnak elő, anélkül hogy magát a legkomolyabb rendre-utasitásnak ki ne tenné. Gondolom, fogalmat nyujtottam az olvasónak arról, mily ominosus becsületben állanak a 31-es hónapok a katona-életben.

Gondolhatjátok kedves olvasóim, miként csengtek füleimben az őrmesternek ezen szavai: ki akar kimenni sétálni?

Én sétálni, most, ezzel a beamter-gyomorral, melyet bármely inyencznek oda mertem volna nyolcz napra kölcsönözni, a megterheltetés minden félelme nélkül, s melyre a londoni kiállitáson emésztési képességeért legalább is arany-érmet nyertem volna.

Már szó a mi szó, Priesznicz Hahneman stb. tudós urak gyógyrendszere csak kontárkodás a gyomor egészségének helyreállitását illetőleg szemközt azon gyors és biztos eredménynyel, mely a Gemeiner-löhnungra fogott rekrutának vér- és gyomor-rendszerénél észlelhető.

Nem találok hasonlatot azon élvhez, melyet érezni szerencsém lett volna, ha ilyenkor valamely véletlen által képesitve leendék egy fél prófontot gyomrom vágó-hidjára vezetni.

„Ez nem földi tünemény,“ azt mondja a költő.

Majd el is feledtem megemliteni, hogy én valóságos közember voltam, és az osztrák állam-adósságot ruházatomon, fütés és világitási illetéken felül, naponként 9 jó krral segéltem gyarapitani. Mely összeg, ha kevés nem, sok semmi czetre sem volt egy olaszországi utazásra; ha tekintetbe vesszük, miként számos vagyonos hazánkfiai mennyibe keritik maguknak az utazást a külföld tanulmányozása végett, csupán azon utólagos tapasztalás megszerzéséért, hogy végre saját hazájok tanulmányozására mind az idő, mind az eszköz tekintetében kimeriték magukat.

Hogy pedig közember és nem tábornok voltam, erről nem tehetek; ami engem illet, én inkább az utóbbi lettem volna. Hanem hiszen Napoleon fia is csak közemberségen kezdé lám; és még azért ember lehet belőle. — Meglehet ugyan, hogy a katonaságnál is jobb, ha az ember a „Dii maiorum gentium“ közt rokonokat számlál, de erről akkor én még semmit se tudtam.

— — — — — —

Máskor e napokon sétálás helyett lefeküdtem. Tevém ezt pedig két okból: 1-ször lehetőleg kerülném kellett emésztési szerveimet mozgással ingerelni.

2-or, mert ha sikerült elaludnom, bizonyosan teritett asztallal álmodtam, ami pedig ilyenkor még álomnak se megvetendő dolog.

Azonban ma a szinházhoz voltunk egy káplár, freiter és 6 közember comandirozva.

Ilyen kiküldetésben még sohse részesültem, s nem tudtam elgondolni, hogy mi szükség lehet ott épen a bakára.

Diák koromban én igen szerettem a szinházat, s nem is mulasztottam el alkalmilag ezen szenvedélyemnek eleget tenni; mihelyt sikerült a pedellus és jegyszedő figyelmét tévutra vezetnem. Mert megvallom, az iskolában a pedelluet, szinháznál pedig a jegyszedőt tekintém olyaknak, kik magasabb ismeretekbeni tovább fejlődésemben botrányos gátul szolgálhattak. *)

Sokkal lelkiismeretesebb voltam még akkoron, mintsem hajlandó lettem volna ügyemet a pénztárnokhoz apellálni, sőt a bemeneti dij lefizetésével megvesztegetni. Nem is emlitve, hogy a megvesztegetés eme neméhez szükségelt eszközeim is a legnagyobb mértékben hiányoztak.

*) Virgilius, édes őu! Szerk.

*) De csakis akkor, nemde? Szerk.

(Vége következik.)

ÜZLETI HIRNÖK.

Nagy-Kanizsa, május 30. Az utolsó hétben időjárásunk valóban komoly s int vetett fel, folyton erős éjszaki szél és fagyos hideg, mely mezőn, szőlőn végtelen károkat idézett elő és a szép reményre kecsegtetett aratási kilátás romba dőlt, minek következtében a termény ára ismét jóval feljebb ment, és folyton emelkedőben van.

A bor ára nem kissé föllebb szállt, csak az kár, hogy tájékunkon már nagyon is kevés van. — A szilreti kilátások mostohák, a fagy nagyobbrészt aztat már befejezte.

Marha-vásárjai k élénkek ugyan, de árban jóval csökkentek.

Jelenlegi árak alsó-ausztriai mérőként a helybeli piaczon: Buza 86—89 fontig 4 frt—4 frt 50 kr. — Rozs 80—81 fontos 3 frt 40—50 kr, Kukoricza 2 frt. 75 kr. — Árpa serfőzéshez való, 71—72 fontos 2 frt. 25 kr. — Zab 46—47 fontos 1 frt 90 kr. — Pohánka első-rendü 2 frt 60— — kr, Paszuly fehér 4 frt, 60 kr tarka 4 frt 50 kr. Gubó első rendü 12 frt — kr. mázsája. Szilvapálinka 20 foku 22 frt hordóval együtt. Törkölypálinka 20 foku 17—00 frt hordóval együtt. Méz — frt. Borkő 25 frt. — Nyersbőrök: tehén- ökör- és busa-bőrök 42—45 frt mázsánként.

Borok: fehér és vörös (schiller) 1862- és 1863-ki vidékünkbeli termés 10 frt — frt — kr. Villányi és szegszárdi fekete 1865. 12—15 frt. Uj honi bor vörös (schiller) és fehér 8 frt—9 frt 00 kr. Balatonmelléki borok 1862- és 1863-iki fehér 12—15 frt, akónként.

Viasz 90 frt — kr. Réz 44—45 frt. Kő önséges gyapjuban itt készlethiány mutatkozik, ára 85 frt Fehér rongy ára 7 frt 25 — 7 frt 75 kr, fekete 4 frt

N.-kanizsai piaczi árak május 30.

Borsó itczéje 16 kr. Lencse itczéje 16 kr. Bab itczéje 8 kr. Köles itczéje 6 kr. Burgonya mérője 0 frt 80 kr. Marhahus fontja 15 kr. Juhhus fontja 10 kr. Sertéshus fontja 18 kr. Szalonna mázsája 30 frt 36 kr. Zsir fontja — kr. Lánglisztmázsája 10 frt 50 kr. Zsemlyelisztmázsája 9 frt kr. Kenyérlisztfontja 7 50 kr. Kukoriczalisztfontja 6 kr. Árpadara fontja 16 kr. Köleskása fontja 8 kr. Rizskása fontja 20 kr. Faolaj fontja 50 kr. Repceolaj fontja 36 kr. Lenmagolaj fontja 40 kr. Uj bor itczéje 14 kr. — Ó bor itczéje 20 kr. Pesti sör itczéje 14 kr. Kanizsai sör itczéje 10 kr. Gabona-pálinka itczéje 40 kr. Törköly-pálinka itczéje 36 kr Szilva-pálinka itczéje 50 kr. Nyers faggyú mázsája 16 frt. — kr. Öntött faggyú-gyertya fontja 34 kr. Mártott fontja 32 kr. Szappan fontja 24 kr. 85 fontja 10 kr. Keményfa öle 6 frt — kr. Puhafa öle 5 frt — kr. Nyersfa öle 5 frt — kr. Faszén mérője 34 kr. Széna mázsája 0 frt 80 kr. Szalma [illegible] 50 kr. Kender fontja 50 kr. Len fontja 60 kr.

Bécsi pénzárfolyam május 29.

5% metaliques 54.—; 5% nemzeti kölcsön 61.50; 1860-ki álladalmi kölcsön 72.80 bankrészvények 557.— hitelintézeti részvények 128.30; London 123.—; ezüst ágio 124.—; arany darabja 5 frt 90 kr.

Felelős szerkesztő: **Wajdits József.**

HIRDETÉSEK.

PIRNITZER TESTVÉREK

pénzváltó-üzlet Pesten, Dorottya utcza 10-ik szám alatt

ajánlják mindennemü értékpapirok vásárlását

részletfizetések mellett.

A vevőnek az első részlet lefizetése alkalmával egy levél kézbesittetik, melyen a vásárolt értékpapirok számai följegyezve vannak, s mellyel a legközelebbi huzásban már játszik. Az utolsó részlet lefizetésekor az értékpapirok kiszolgáltatnak. A részletfizetések a vevő kivánsága szerint állapithatók meg.

Különösen előnyösek az általunk rendezett

társas-játékok

A. 10 hitel-sorsjegy á frt 7 25, 20 havi részletben.
B. 10 „ „ „ „ 9.75, „ 1/4évi „
C. 10 1864. 100 ftos „ „ 4.—, „ havi „
D. 10 1864. 50 ftos „ „ 3.50, „ havi „
E. 10 1864. 100 ftos „ „ 7.25, „ 1/4évi „
F. 10 1864. 50 ftos „ „ 3 65, „ „ „

Ennél 10 személy játszik 10 sorsjegyre, minden személy tizedrészben, s minden résztvevő t. i. az utolsó részlet lefizetésekor egy eredeti sorsjegyet kap.

G. 50 Rudolf-sorsjegyre á 3.60, 20 havi részletben.

Ennél 10 személy 50 Rudolf-sorjegyre játszik, azaz minden személy, annak egy tizedrészére, s minden személy az utolsó részlet lefizetésekor 5 sorsjegyet vesz át.

Továbbá az annyira megkedvelt társaságok H. á 4 frt 25 kr. negyedévi részletben.

Ennél 20 személy, mindenike annak 20-ad részére játszik, a befizetések tartama alatt

40 huzásban évenkint

valamennyi Ausztriában kiadott sorjegyekre, egy badeni és svéd sorjegy hozzádásával, és élvezik ezen értékpapirokon folyó kamatokat is a befizetési naptól kezdve. — A sorsjegyek végre vagy eladatnak s az esendő összeg arányosan felosztatik vagy terméketben kiszolgáltatnak.

Különösen figyelemre méltó az ujonnan rendezett K. társaság 10 személyre 10 forintjával 20 negyedévi részletfizetéssel 41 sorsjegyre, és pedig: 1 egész 1860-ki 500 frtos, 2 egész 1864-ki, 1 egész 1854-ki 250 frtos, 1 egész 1839-ki 250 frtos, 2 hitel, 1 egész triesztl, 1 gőzhajózási, 2 Esterházy, 2 Salm, 3 Pálffy, 2 Clary, 3 Genois, 3 budai, 3 Windischgrätz, 3 Waldstein, 3 Kegleyich, 3 Rudolf és 3 Como sorsjegyre.

Ezen társaságok bármelyikébe tetszés szerint mindenki beléphet, anélkül, hogy az egyik résztvevő a másikkal törodnék.

Még arra is bátrak vagyunk a t. cz. közönséget figyelmeztetni, hogy kivánatra különnemü sorsjegyet állitunk össze, s azokat tetszés szerinti határidőre történendő részletfizetésekre áruba bocsátjuk, melyet különösen alakuló magán sorsjegy-társulatoknak ajánlunk.

Levél általi megbizások gyorsan és pontosan teljesitetnek. Tudakozódásokra azonnal válasz adatik, s kivánatra kimeritő részletfizetési tervezetek és 1866-ik évi sorsolási naptárakkal szolgálunk.

Bizományosoknak a legméltányosb jutalékkal kedvezünk. (9—*)

Farkas János

férfi-szabó mester Nagy-Kanizsán, lakása magyar-utcza 609. szám a. Rosenstock szappanyos-mester mellett.

Készit a legujabb divat-minta s erint következő árért férfi-öltönyöket:

Felöltőt ezelőtt 8 ft, jelenleg 4 frt.

Magyar- vagy német nadrágot ezelőtt 2 frt, jelenleg 1 ft 20 kr.

Magyar- v. német mellény ezelőtt 2 frt, jelenleg 1 frt 20 kr.

Megrendeléseket elfogad Farkas Ferencz fodrász is, az „arany-szarvas“ fogadó mellett. 1—2

Ház- és szőlő-eladás.

N.-Kanizsán a bécsi utczában 751. szám alatti ház kényelmes úri lakés két családnak külön lakhelylyel, jó feltételek mellett szabad kézből eladandó. A 8 t.-Györgyvári hegyen egy 4060 négyszögöre terjedő. Továbbá gazdasági és más eszközök is szabad kézből kiadandók. Venni óhajtók sziveskedjenek a fenntérintett házszám alatti tulajdonossal értekezni. (8—*)

Juh-eladás.

Hosszufaluban Nedeczky Judith asszonyság 200 db tenyésztésre alkalmatos anya-juhot elad, a venni szándékozók e hó 29-ig értekezhetnek az eladó asszonyságnál, avagy Z. Horváth Mór urnál Szent-Mihályon.

Pesti biztositó-intézet.

A pesti biztositó-intézet alólirt igazgatósága, hivatkozván az alapszabályok 26, 27, 29 és 30-dik §§-aira, a t. cz. részvényeseket ezennel tisztelettel meghivja a f. évi

junius 12-én, kedden, d. u. 3 órakor

az intézeti helyiségben (Erzsébettér 15-dik szám) tartandó második

rendes közgyülésre.

A közgyülési tanácskozás tárgyai lesznek:

a) Az intézet állásáról jelentés.

b) A számvizsgáló bizottmány jelentése az átvizsgált évi számadásról.

c) Az alap-szabályok értelmében kilépendő igazgatósági választmányi és számvizsgáló bizottmányi tagok helyébe uj egyének választása.

Csak oly részvényesek vannak jogositva a közgyülésbeni részvételre, kik 30%-nak készpénzül történt befizetése, 70%-nak pedig kötelezvény által eszközölt fedezése alapján — nevükre kiállitott részvények birtokában vannak. A közgyülésre szóló belépti jegyek a szétküldött meghivó-levelek beszolgáltatása mellett junius 12-dikén déli 12 óráig vehetők át az intézet központi pénztáránál.

A közgyülésen

2 részvény	5	részvényig	bezárólag	1	szavazatra	jogosit.
6 „	10	„	„	2	„	„
11 „	15	„	„	3	„	„
16 „	20	„	„	4	„	„
21 „	25	„	„	5	„	„

Öt szavazatnál többet azonban egy részvényes nem birhat.

A t. részvényes urak képviseltethetik is magukat, de csak szavazatképes és kellően felhatalmazott részvényesek által, egyes részvényes azonban több meghatalmazást nem vállalhat, mint amennyi öt saját szavazatán kivül még öt szavazatra jogositja, és ekként a magával együtt legfeljebb 10 szavazattal rendelkezhetik.

A meghatalmazások az alólirt igazgatósághoz legkésőbb junius 11. délelőtti 12 óráig bemutatandók.

Pest, május 11-én 1866.

A PESTI BIZTOSITÓ INTÉZET IGAZGATÓSÁGA.

Gozsdu, elnök. Sándor, vezénylő igazgató.

1'

Wajdits József kiadó-, lap- és nyomdatulajdonos Nagy-Kanizsán.

Jégverés elleni biztositás ügyében

„HUNGARIA” biztositó bank.

Az alulirt igazgatóság köztudomásul adja, hogy müködését

JÉGVERÉS ELLENI BIZTOSITÁSOKRA

is kiterjesztette és, ámbár a „HUNGARIA“ ezen üzletágnak a mult években eredményezett nyereményeiben nem részesülhetett, mégis, hogy egyfelől a jégverés elleni biztositásnak minél nagyobb kiterjedést szerezhessen, másfelől pedig, hogy **a t. cz. gazdászoknak, kiket a tüzkár elleni biztositás terén** a szokatlan előnyökkel összekötött gazdászati biztositásokat czélzó külön osztály alapitása által

NYEREMÉNYOSZTALÉKBAN

részesitett, a jégverés elleni biztositásban is lényeges kedvezményeket nyujtson.

Az eddig alkalmazásba jött jégverés elleni biztositék-dij folyó évre tetemesen alább szállittatott.

Az alulirt igazgatóság egyuttal az általa szerkesztett, fölötte előnyös és a biztositottak érdekének különösen megfelelő biztositási föltételekre utal, melyek minden ügynökségnél megtekinthetők, mely ügynökök nemcsak bővebb tudósitással szolgálnak, de biztositási ajánlatok elfogadására is meghatalmazvák.

A „Hungaria“ biztositó bank igazgatósága.

Ajánlatokat elfogad alólirt főügynökség, hol a biztositás tárgyában bővebb tudósitással egész készséggel szolgálnak.

A „Hungaria“ biztositó bank főügynöksége
Zala-, Somogy- és Vas-megyék számára.
SCHERZ ALBERT & ENGLÄNDER,
Nagy-Kanizsán.

HIRDETMÉNY.

30 nap alatt leend az urak, hölgyek és gyermekek számára, minden gondolható nagyságban fölszerelt kész vászon-ruhák egész raktára **az első és legnagyobb vászonruha-raktár és varró-intézet központi depot-jában, Bécs, Tuchlauben 11. sz.** feleáron eladása.

A valódiság-, tisztaság- és a legszebb készitési módért, ugy viseletre alkalmas voltáért kezesség nyujtatik, és minden darab, — mely a legjobban nem illik, vagy nem teszik, visszavétetik.

Kész uri ingek, legjobb kézi munka:

	frt. kr.		frt. kr
Fehérfonál-vászoningek, sima	3 —	helyett csak	1 50
Finomabb nemü mellránczokkal	4 20	„ „	2 30
Finom irhoni vagy rumburgi ingek	6 —	„ „	2 80
Finom rumburgi ingek, kézi fonál	7 60	„ „	3 50
Legfinomabb rumburgi ingek, kézi munka	10 —	„ „	5 50

Kész nő-ingek, legjobb kézi munka s kézi himzés:

Sima vászon nőingek hajtással	4 —	„ „	1 90
Finom schweczi ingek, mellránczokkal	5 50	„ „	2 80
Uj divatu himzett	6 50	„ „	3 50
Eugenia, uj divatu, himzett	7 —	„ „	3 50
Marie-Antoinette-fűzőnyingek	6 50	„ „	3 —
Viktoria-, himzett valódi Valenciennel	16 —	„ „	7 —

Legujabb nő-pongyolák és haj-köpenyek:

Elegans, a legfinomabb perkail-ból	11 50	„ „	5 50
Angol kelméből, himzett	18 —	„ „	8 50
Női alsó nadrág shirtingből, legfinomabb	7 —	„ „	2 —
Női nadrág, himzett vászon	6 —	„ „	2 80
Női hálé fűzőny, sima	5 50	„ „	2 50
Elegans, gazdagon himzett fűzőnyök	12 —	„ „	5 50
Női hálóingek, hosszu ujakkal	3—3 50—4 50		

Legfinomabb uri alsó-nadrágok:

1 frt 20 kr.—1 frt 50 krig; legfinomabb rumburgi 2 frt 20 kr.

Irhoni szövés 48 röf	34 —	„ „	17 —
Legfinomabb irhoni vagy rumburgi 50 röf	60 —	„ „	24 —

Jó vászon-zsebkendő, 6 db. 1 frt. 1 frt. 50. 1 frt. 80 kr. — 2 frtig

Legfinomabb zsebkendők, vászon-battiszt-ból is, 6 db. 2—2 frt 50 kr.

Az áruczikk valódisága- s tisztaságáért kezesség nyujtatik. Ingek, melyek nem a legjobban illenek, visszavétetnek.

Mintaingek, ugy szintén minta-rajzolatok ségő natra megküldetnek. Vidéki kivá rendelések utánvét mellett. Uri-ingek megrendelésénél a nyakbmegbejelentése kéretik. (9—12)

Pesti biztositó-intézet.

Miután igazgatóságunk a **jégbiztositási díj-tételeket** mezei termesztményekre — mint: kukoriczára, mindennemü eleségre, bivicsre, repczére, hüvelyes veteményekre, kölcsre, kenderre és lenmagra nézve jelentékenyen leszállitotta, ezenkivül elhatározta még t. feleink irányában, kik másnemü földterményeiket is nálunk biztositatják, tavalyi nagyon mérsékelt

dohánybiztositási jégdijainkat

ez idén is alkalmazni, és a váltóvali dijfizetést különös kedvezménynyül az e nemü biztositásoknál is elfogadni

Közelebbi értesités nyerhető az alólirt főügynökségnél és a vidékbeni ügynökségeknél.

A pesti biztositó intézet soproni főügynöksége.

1—2 **Zügn F. G.**

Alulirott 61 éves, már 42 éves korom óta kegyetlen fogfájdalomtól ostromoltattam, mi miatt fogaim nagy részét elvesztém. Ujból fogfájdalmam beállával Horning J. gyógyszerész ur ajánlá a nála kapható dr. Popp J. G. bécsi fogorvos ur Amatherin-féle szájvizét, alig néhányszori használat után megszünt a kegyetlen fájdalom, és én ezen jó és kellemes izü szájviznek naponkénti használata folytán a régi bajtól egészen ment vagyok.

A hála-köszönet érzetétől áthatva, bárkinek is, ki fogbajban szenved, minden érdek nélkül, de meggyőződött a viz jóságáról, mint legjobbat ajánlhatok.

Eszék. NAEHMANN KRISTÓF m. k. cs. k. főbiró.

Kapható N.-Kanizsán: Fesselhofer József urnál. Belus J. gyógyszertárában. Wellisch, Rosenfeld A., Rosenberg J. és F. uraknál. Warasdon Halter A. gyógysz. Kaposvárott Kégl gyógysz. és Kohn. J. Keszthely Weiss A. Csáktornyán Karasz A. Szegszárdon Brassay gyógysz. Bonyhádon Kramolin J. gyógysz. Pécsett Szolnay. W., Sipőcz gyógysz. Zach és Hartmann, Z.-Egerszegen Stenn és társa, Szigetváron Wenli gyógysz. Szombathelyen Pillek gyógysz. és Rudolf A. gyógysz. Tolnán Schwarz M., Mohács Auber F. G., Pozsegán Balogh L. gyógysz. Félegyházán Hofer gyógysz. uraknál.

A PESTI BIZTOSÍTÓ INTÉZET

különös díjleszállítások mellett

köt jégbiztositásokat. Hogy az uralgó pénzhiány mellett a t. termelőkre nézve lehetőleg megkönnyittessék a biztositás igénybevétele: váltóval eszközlendő díjfizetés mellett is nyujtatik biztositás, mi iránt az ügynökök minden időben szolgálnak felvilágositással.

A pesti biztosító-intézet ügynökségei:

Zügn G. J. főügynökségében . . . Sopronyban.
Stiebekker Mátyásnál . . . Kőszegen.
N. J. Kelemennél . . . Szombathelyen.
Pick Ignácznál . . . Körmenden.
Kohn Jakabnál . . . Jánosházán.
Hubinszky Adolfnál . . . Z.-Egerszegen.
Neuberger Mátyás főügynökségében . . . N.-Kanizsán,
és Frisch József uraknál . . . Tapolczán.

Wajdits József könyvnyomdája Nagy-Kanizsán.

Nagy-Kanizsa. Ötödik évfolyam. 15. szám 1866. junius 10-én.

Zala-Somogyi Közlöny.

Ismeretterjesztő lap

a

szepirodalom, kereskedelem, ipar, gazdászat, tudomány és művészet köréből.

A somogymegyei gazdasági egyesület hivatalos lapja.

Megjelen: Minden hó 1-én, 10-én, és 20-kán egész iven.
Szerkesztő: iroda és kiadó hivatal: WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedésében.

Előfizetési föltételek: Helyben házhoz hordással és vidékre postán küldve: Egész évre: - 5 frt. — kr. Fél évre - - 3 „ — „ Évnegyedre - 1 „ 50 „

Hirdetések: A hat hasábos petitsorért 1-ször 7 kr., 2-szor 6 és minden további beiktatásért 5 kr. Bélyegdij minden egyes beiktatásért 30 kr. A „Nyilt téren“ egy petit sor beiktatási dija 10 kr.

Előfizetési pénzek és hirdetések, ugy szintén a lap szellemi tartalmát illető **közlemények,** valamint vidéki levelek, bérmentve a kiadóhivatalhoz küldendők NAGY-KANIZSÁRA.

Előfizetési felhivás!

a

„ZALA-SOM. KÖZLÖNY“-RE,

5-dik évfolyam 2-dik felére.

Azon biztos öntudattal léptünk t. pártolóink elé, miszerint elhalmozó fényes igéretek helyett lapunknak már a közelmultban folytonosan emelkedő tartalmát a körülményekhez képest még tetemesen fokozni, és a testvérmegye növekedő tudvágyát lehetőleg kielégiteni leend főtörekvésünk.

A „Zala-Somogyi Közlöny“ továbbra is megtartja az eddig követett beosztást és azon reményben halad előre, hogy a n. é. közönség pártfogását ezentul is kiérdemelve az előfizetők számát minél nagyobbra emelhesse.

Előfizetési feltételek: helyben házhoz hordva, vagy vidékre póstán szétküldve, egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 50 kr.

WAJDITS JÓZSEF,
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

A somogyi gazdasági egylet igazgató választmánya

f. év junius 18-kán délután 5 órakor tartandja tanácskozmányát Kaposvárott a kaszinó-helyiségben, a tavaszi közgyülés pedig másnap, azaz 19-dikén d. e. 10 órakor fog ugyanott megtartatni, miről az illetők értesittetnek s meghivatnak.

Kaposvár, május 27. 1866.

Elnöki meghagyásból:
KOZMA SÁNDOR,
egyleti titkár.

Az életbiztositás.

Mindenki belátja, hogy az emberi élet tartossága sokféle viszontagságoknak van alávetve és hogy az életnek különös baleset nélkül is, meg kell szünnie; de nem mindenki tudja, hogy az emberi halandóság bizonyos valószinüségi törvényen alapul. Graunt János volt az első, ki 1662-ben Londonban egy halálozási táblázatot készitett, melyet statistikai adatokból összeállitott és melylyel megmutatta: hogy az emberi élet oly bizonytalan határideje a valószinüség kiszámitása alá vonható; kimutatta, hogy egy testületből ennyi meg ennyi százalék hal meg 1—10 éves korában, ennyi 10—20 éves korában s. t. b.

Ezen alapeszmére támaszkodva keletkezett 1706-ban az első életbiztositó intézet, most ily intézetek Angolhonban már százak vannak, és a mi több, a számitó angol nemzetnél, mely ezen üdvös intézmény hasznát hamar felfogta, behatott már minden család-körbe, ugy annyira, hogy ott most már az a kivételhez tartozik, ki nincsen életbiztositva.

Az életbiztositás Angolhonban oly általános és oly roppant terjedelemre vergődött, hogy About Ödön kiszámitása szerint egy franczia életbiztositásra hét ezer angol jön.

Az ausztriai birodalomban, különösen pedig hazánkban, sokkal később kapott az lábra s lassabban terjedett, nem is részesül még a megkivántató általános kegy és bizodalomban; ezen intézeteknek üdvös hatása azonban sokkal szembetünőbb, hogysem azt a nemzet minden osztályai teljesen ne méltányolnák. Minthogy az intézetek mindenkinek lehetővé teszik, évi járulékok által, melyeket tiszta jövedelméből elszakit, *) magának, család-tagjainak, vagy személyeknek, kikről gondoskodni akar, saját életéből független tisztességes elélhetést biztositani, akarjuk ezen sorokkal ezen intézetek jótékonyságát világitani, mindenkinek, vagyon- és rang-különbség nélkül, részvéte és figyelmébe ajánlani és e czélból a következő kérdéseket megfejteni:

1-ször. Ki biztositson? 2-szor. Hogyan biztositson? 3-szor. Kinél biztositson?

I. Ki biztositson? Mindenki biztositson, ha még oly szegény vagy még oly gazdag is, mert senki sem ment azon gondolattól, hogy a jövő perez reá nézve már elveszhet, s hogy ő minden órában, noha a legvirágzóbb életkorban legyen is, e világról elszólittathatik. A gazdagnak megnyugtatására és vigasztalására szolgáland halál esetén, vagy pedig egy bizonyos életkorban egy összeg pénzt kapni, vagy örököseinek hagyni.

És a szegény? Vajmi sokszor viszi a család utolsó ingóságát is a zálogházba, hogy csak beteg ápolójukat megmentsék! A pénz fogy, a megmentési kisérlet nem sikerül, a tápláló meghal. Az életbiztositásban csak lelhet vigaszt és kárpótlást.

Ily szerződvény kötését az elővigyázás kötelességévé teszi a középsorsuaknak, a hivatalnokoknak, a tőkepénzeseknek, nyugdijasoknak, kik bizonyos jövedelmök egy részét e czélra fordithatják, a többit pedig azzal a megnyugtatással kiadhatják, hogy örököseiket ez által vagyontalanul nem hagyják vissza, vagy hogy öreg napjaikra az inségtől mentek lesznek.

II. Hogyan biztositson? Biztositson oly sokat vagy inkább oly keveset, hogy évi betételeit könnyen megtehesse, anélkül, hogy ezek által nehéz nélkülözéseknek legyen kitéve. Egy erejét tulhaladó biztositás boszantó a biztositóra nézve, bénitja vagy kimeriti a kiviteli lehetőséget és kényszeriti a biztositót a befizetésekkel felhagyni és igy a kötött egyezményt felbontani. Ily esetben a biztositó társaságok vissza váltják ugyan a biztositási szerződvényt, de a befizetett dij-összegnek oly lehuzásával, mely a halálozási veszélynek ezen idő alatt arányos, és e mellett a biztositás jótékonysága is elvesztetik.

III. Kinél biztositson? Biztositson oly társaságnál, melynél a biztositott összet idejében kétségkivül kifizettetik, mert az évi járulékok befizetése bizony nem czélja a biztositónak, hanem a biztositott összeg valódi visszafizetése, mely szabály szerint sok évek mulva történendő. Óvatosnak kell tehát lenni mindenkinek a társaság választásában, mert sajnos! nem minden társaság oly szerencsés helyzetben van, mint például Riunione adriatica di Sicurtá*), mely 1838-ban alapittatott, és ismert jó hitele mellett egy több mint tizenkét millió forintnyi kezességi tőkét mutat fel. — Némely társaság még fiatal, mások szerencsétlenségekkel halmozvák, és legjobb akaratuknál sincsenek abban a helyzetben, hosszabb időre ily biztositékot a biztositóknak adni.

Végre ne biztositson vándorló ugynevezett Inspectoroknál, kik közt többen mint szomoru példák mutatják, majd kisebb évi járulékkal csábitják a biztositót, mint való, hogy csak biztositókat kapjanak, majd pedig a biztositást kereső egész betételével megszöknek**); hanem tartsa mindenik magát a már ismert jó hitelü helybeli ügyvivőkhöz.

Még többféle e tárgybeli tanácsot adhatnánk***), de máskorra hagyjuk ennek folytatását, a kegyes olvasó türelmét igen kifárasztani nem akarván.

L . . y.

*) A mostani kor szerint a mindennapiból megtakarit, mert sajnos, tiszta jövedelemmel kevés dicsekedhetik, de azért a biztositas mégis ajánlható. Szerk.

*) Boccsánat, a hazai biztositó egyletekre még eddig alig hallottunk panaszt. Szerk.

**) Igaza van, erre már Kanizsán is volt példa. Szerk.

***) Nagyon is kérjük, csak minél előbb. Sz.

Tanácsadás a május 24-diki fagy által szenvedett szőlőtőkék metszése körüli eljárást illetőleg.

A mult hónapban közbejött fagy a szőlőtőn vagy az egész idei növényzetet rontotta el, vagy a hajtásokat csak felső részben, s ugy fagyasztotta el, miszerint azok alsó részén egy vagy több is, s ezek rügyei épen maradtak.

Első esetben be kell várni, mig a tő hajtásokat hoz elő az alvó rügyekből, melyek a felületen elszórva lappangnak. Amint ezek megjelennek, akkor a tövön nemcsak az elfagyott hajtások romjait kell leszedni, hanem az uj hajtások közül is — a legerősebbnek mutatkozó kettőt, legfeljebb hármat kivévo, — a többit késsel leszedni s eltávolitani azon czélból, hogy azok még őszig lehető erőre vergődhessenek, és legalább alsó részökön annyira megérhessenek, hogy a jövő tavaszon egy-két szemre metszve, gyümölcsöt is hozni képesek legyenek.

Ha ezen mütét elhanyagoltatik, csak a véletlenre marad bizva, hogy némely uj hajtás annyira megnőjön s érettségre vergődjék, miszerint rendes venyigét képezvén, csak a telet is sérülés nélkül kiállhassa; — mivel a már ugy is meggyengült tőnek ereje a helyett, hogy egy-két hajtás fölnevelésére volna öszpontosulva, többre felosztva, kellő hathatossággal nem müködhetnék.

Hol pedig az idei hajtásnak csak felső része van megsértve, ott szükséges, hogy a gondos és értelmes szőlész azonnal járjon közbe oly módon, hogy a mely hajtáson gyümölcs is mutatkozik, és ez nincsen megsértve, e fürtöcskén felül egy-két izzel metszessék el az elfagyott hajtás; ha pedig a mutatkozó gyümölcs is meg van csipve, mi a fonynyadt és barnás külsőről látható, vagy olyan épen nem jön elő, akkor azon hajtást éles késsel aképen kell lemetszeni, hogy az idei rügyek közül — alulról számitva csak egy, ha pedig a hajtás erős vala, legfeljebb kettő maradjon meg. A metszés a rügyön felül minél távolabb tétessék, nehogy a következő beszáradás magát a rügyet is érhesse.

E rügyek csakhamar megindulnak, s ha egyébként az időjárás kedvező, és a növést a talaj szorgalmatos müvelése is elősegiti, bizton remélhető, hogy az ily hajtások őszig még annyira kiképződnek, miszerint a jövő évben meglehetősen helyreáll a szőlő, középszerüen terem is, s csak ily módon tétetik képessé a borzasztó csapásnak következményeit, melyek különben több évre szokták terjedni, tetemes részben elháritani.

Az orsz. Magy. Gazd. Egyesület igazgató választmánya.

Levelezések.

Somogyszéli levelek.

III.

T. szerkesztő ur! Karikás ostorom sudara elszakadván, felvittem Siófokra azt kiigazitatni; minthogy pedig már itt vagyok, körülnéztem egyet, tudván: mikép Siófokról ugy sincs levelezője a „Z. S. K.“-nek, tehát helylyel-közzel majd én irogatom meg az ott történendőket. Meghiusulva az ezrek szivében táplált remény O Feleségét a királynét láthatni, fájdalom! pedig a mit Siófokon fogadására elökészitettek, valóban megfelelt volna a várakozásnak; azonban e helyett van sürgés-forgás az érkezendő fürdő-vendégek befogadására, Végh Ignácz vállalkozó ur mindent elkövet, hogy szép fürdőépületével a kellő igényeknek megfelelhessen. Reménylik, hogy ez idén igen számosan fogják a Balaton-fürdőt Siófokon látogatni; de ezt Fok megis érdemli, mert a jó és tiszta falusi lakások, a kellemes táják, gőzhajó, Siófoknak jó piacza, kereskedései és a valóban elegáns s tágas uj vendéglő pontos szolgálatával nem hagynak semmi kivánni valót.

A gyönyörü fasoros tóparton ha megunja magát a sétáló közönség, bemegy a csinos és kényelmes fogadó kertbe, hol üditő jó italok s jó magyar konyha naponkint szinte jó zene mellett mulathat, lapokat olvashat; azonban Bárány uram! hamár 3 lapot járat, járathatná a „Z. S. K.“-t is! Valóban a nyári idényben oly élénk leend Siófok, hogy kivált — mint hallom — szinészei is lesznek, sok

Mai számunk tárczája mellékelve van.

hazai fürdőkkel vetekedik; de mi is kell egyéb a fürdői vendégnek? élvezet, már pedig, ha jó zene, tiszta konyha — a mi valóban itt van (hátha, még tudnák, hogy milyen angyalarczu ében fürtös magyar leány forgolódik reggeltől estig a takarék tüzhely körül) esitt, ha ezt meghallja a csősznő! De boldog az a szülő, ki édes gyermekét a bájoló kellemek, szép müveltség mellett is a magyar gazdaasszonykodás körül tündökölni látja! az ilyen gazdaasszony mellett aztán nem kopik fel a férj ála. . .

A zenetársulat, az o vidéken hires ádándi banda, élükön a testvérhaza legtestesebb czigánya a Bögo Tanti. Ha rá nézesz, azt gondolod, legalább is bandájának negyed része van benne; társai közt ugy tünik fel, mintha a nagy Kristóf állna ott; borzasztó markával — ha szomoru nótát huz — ugy megszoritja azt a száraz fát, hogy olajt látsz csepegni belőle. Kezére nincs a világ kesztyükereskedésében kész kesztyü; lábaira nem termett kész czizma. — Egyszer egy á. . . . i czizmadia legény czizmája varrása közt megszakadt; hasa hasonlit egy alkotmányos 3 akós hordóhoz. Kis fia mellényét rendesen köpenynek használja, szóval — ha vidékre megy a banda zenélni, a Tanti és a nagy bögö rendesen egy kocsi tötelék; de mind a mellett keveset eszik, annál többet iszik, különben jó muzsikus és jó ember. Közmunkára ha szólitják, ott csak a felhányt földet kell neki tiporni. Nemes erényei közé tartozik, hogy kevéssel beéri, s a „sicher kundschaftoknak hitelbe is muzsikál; azért éljen a Tanti!

Vidékünkről a katonák mind behivattak, az Isten tudja, hol eszik eddig szegények a szalámit. Istenem! mennyi keserü könny hull a kedvesek szeméből távozó férjeik s gyermekeik után? hány egetrázó sóhaj dagasztja a megtörött szivet?! Egy zenész innen a szomszédközségből, ki szinte behivatott, az utolsó bucsu csóknál — mit alig egy éves nejének adott, — távozta után a szerető nő szive meghasadt. . . !

Nem mondom meg, hol történt, egy szegény dohányáruló embernek, kinek ez a 25 font rosz dohány képezte egész gazdaságát, éjjel valami roszlelkü dohányát elvenimecumozta. Azt mondják, valami firnácz-féle volt; de jó, hogy rajt nem érték, mert ugy járt volna mint az az egyszeri finánez.

Ez is menvén a szomszéd-faluba kedveséhez, utközben elötalál egy kocsit, melyen történetesen dohány volt. Lehet, hogy ezen dohányszag megütötte a finánez órát, kérte a kocsin ülö két egyént, vinnék el a szomszéd faluig.

A jó emberek felültették a dohány-smekszet hátul a kocsiba; azonban az egyik ember észre vette, hogy az amicze keresgél az ülése alatt, mégálliták a kocsit, az amiczét megcsipik és egy zsákba belekötvén, jó kivicrundzwanczigozzák, letevén ezután egy árok-partra — ezzel tovább hajtottak.

A suszterből traverzált finánez ily nem megvetendö állapotában, hallja egy arra jövö léptelt, óbégat és kiáltoz. A jött kérdi: „Ki vagy?“ „Jaj jaj finánez vagyok, szabaditson ki kérem!“ De a jövevény ismervén a professziót, jobbra balra egy párt conjungált az amiczén, tulajdonkép a zsákon, s tovább ment. — Jö később egy vándorlegény, ez is kérdi a varázs mozgó zsáktól: „Ki vagy?“ „Jaj jaj finánez! Ez pedig mondá: „Ahá tudom, mért vagy itt,“ s egypárt a ‚hacc menzá‘-ból declinált rajta, tovább ment. Végre egy öreg asszony szive megesvén rajta, kinek azt hazudta a zsáktöltelék, hogy szegény kifosztott vándorlegény, ez kioldotta a zsákból, de midön meglsmerte, hogy micsoda nátió, keresztet vetett magára, s felkiáltott rohanva: „Jézus segélj! jaj finánez!...“ Bizony ilyen esetek megtörténtek.

Áldozókor Jovánczán voltam a csösz komámnál bucsun, bekiált a kocsolai zsidó: „Mivan eladó?“ Szemeimmel láttam, hogy komám eladott a zsidónak egy elvetélt csacsi-bört kecskehör gyanánt. A zsidó látván a szőrön levö tarkaságot, gyanusitva kérdi: „hiszen milyen tharka ez a bör?“ komám azonban feltalálta magát mondván: „Hát iszen bak volt ez a kecske!“ A zsidó késön vette észre, hogy csacsibört vett meg.

A „Z. S. K.“ ban az a pipere-asztal czimü rovat ha jó is, de veszedelmes. Lássa édes szerkesztö ur, én félek, hogy a feleségem is ilyen asztalt akar majd, pedig nincs is több asztalom egy X lábunál, pedig emlegette már, hogy neki is kell. Ha a sürü- meg a bontó-fésü már 10 esztendeje meg volt az ajtó mögötti börtokban, én bizony most is ott hagyom. Lám milyen az ilyen karton szoknyás menyecske, bizony még talán majd krinolintot is ohajt.

Időjárásunk felséges, minden terményeinken rajt az Isten áldása, csak kukoriczánkat pocskolja az az átkozott ürge. Nem lehet azt elijesztení semmiféle rázuval, próbáltuk már olyan b. nagybetüs ujsággal is, hiába. Szegény Jakab zsidó hétszámra örzi öket, hasztalan kifog az eszén.

Vidékünkön a szarvasmarha ára mesésen annyira felment, hogy szegény falusi mészárosok 10 krért tetemes veszteség mellett sem tudnak hust mérni. Ezek is elénekelhetik ám: „Oh limitátio! hol késül az éji homályba!?..

De már most minthogy ugyis vasárnap van, többet nem irok, átmegyek Somba a mester komámhoz, durákozni, de nem ám tarokkozni: mert ahoz mi ketten Kismiskák vagyunk.

Adjon az Isten szerkesztö urnak sok csicsedlit, jó béketürést, szép és jó feleségét, és és és rövid veres krétát kivánja viszontlátásig a

N.-BERÉNYI CSŐSZ.

Sopak, május végén.

T. szerkesztö ur! Tudom, hogy soraim késön érkeznek, de vigasztal azon tudat, hogy a mai időben minden halandó elkésik, és pedig gyakran csupa spekulátióból. Jaj! a mai világban minden ember spekulál és handléroz. A szónok handléroz, a doktor handléroz, az ügyvéd, kereskedö, kézmüves handléroz, szóval minden ember, szerkesztö, poéta, naptáriró handléroz. . . tehát elkésik. Nem értem a Neugebeudet, — ebbe mindig jókor ér az ember, — no és egyébként sem vagyunk Pesten. Aztán meg, mi födolog, most sajt(ó) szabadság is van. De le a kalappal! e szó — ezen nagyérdemi élelmi szer, — melyet kenyér nélkül is elmorzsolhat az ember, megérdemli már csak azért is, mert ez Georgi Gyomrosi urnak kedvencz eledele. Én pedig jelen levelemben — Gyomrosi barátunkról akarok szólni, róla, ki első helyet érdemel a megyei czelebritások közt, ki hall(h)atlan novét vivott ki azon tiszteletreméltó osztályban, melynek tagjai bőségos termet és poczon kivül azon kellemdus tulajdonnal is birnak, hogy épfogu szájukkal nemcsak az ártatlan csirkék, saláta, töpört és pogácsa stb. potya-falatainak, hanem még néha-néha jó és tiszteletreméltó igyekezetek és vállalatoknak is vakon neki rontanak s kegyetlen passióval rágni nem átallanak. — Mondom Gyomrosi George de Bendöfalva a legszebb példány e leirt czéhből. Csudálom, hogy még nem árulják fotografiáját.

Ő az ugyanis nálunk, ki has-szonnyel viseltetvén minden befalható iránt, képes hetekig tartó lakzi, dalidó, bál stb. stb. speiszezotljét á-tól z-éig végig enni, s csak az ellen nem szólni (szemben), ki mindezekben részelteti. — A kaposvári dalárdának ajánlom tehát komoly figyelmébe a nevezett urat, hogy ne sajnálja jövöben, ha majálist talál rendezni, nehány akó ital és bogrács étellel többet csináltatni és Gyomrosi urat meghivni s igy máris kifejezett abbeli dühös passiója és fenyegetésének kivitelére készteteni vagy alkalmat adni, hogy minden dalárda-tagot besoroztat a mexikói regimentbe. Különösen veszélyes lesz most a fagy után vele kikötni, mikor a szüreti, aratási stb. zsiros falatu mulatságokhozi reménye elfagyván, félig desperatióból, félig spekulátióból a politikai lapokból tart felolvasást a kávéházban. No de azért is csak jár egy kupicza snapsz, jóllehet ez vajmi kevés. No de majd mulik ez a grand pech! Azt kérdi szerkesztö ur, mifóle tyuk ez? Erre majd felelek, midön ujabban szerencsém lesz ön lapjában egy másik czelebritás novét örökiteni; — most a magyarázat ugyis kissé veszélyes volna önre is, mert félek, hogy az által ön egy praenumeránst veszitne, Jeán bátyámat, s aztán meg belém veszne ez is ön is. — Isten önnel, üdvözli a kis

CSINTALAN.

Pozsony, junius elején.

Kedves barátom! Szives felszólitásodnak engedve, meginditom első „pozsonyi levelemet.“ — Nem kérdezem, hogy mit irjak, mert annál könnyebb nincs, mint vidéki levelet irni, — s ha egyéb tárgy nincs, maga a semmi is hatalmas théma; — hanem belerontok, mint a szerelmes, midön elöször találkozik imádottával, vagy a világban még járatlan balek, midön elöször lép salonba, vagy a fiatal falusi leányka, midön elöször megyen bálba, s a francia négyes hatodik alakzatáig irul-pirul, s végre keservesen meg mer szólalni, — de belerontok én is mondom, mint ezen leirt naivságok — az időbe és pedig levelezöi tisztemhez illendöen veresel kezdem t. i.

„. . . . az idö változandó,
mint az asszony nem állandó.“

Nem tudom e sorok iróját, azt sem, hogy a sorok ily rendben irattak-e, s nem-e, csak én forditottam ki, de annyi igaz, hogy a hasonlat jó és nagyon passend a mai napokra. Pár hét elött forró napokban izzadtunk, ma a fagytól letarolt növény életet siratjuk s fülig gubába burkolva várjuk (ha ugyan gubánk történetesen még nem volna gondviselés alá adva a . . . zálogházba) jobb idöt, melyben a pozsonyi közönséget képviselve bájos delnök, dandik, jogászok, diákok, gri . . . k, sőt nyirott pudlik által is, a ligetben sétálni és sétáltatni láthassuk.

Apropos, liget! nem mulaszthatom el, hogy Pozsony e büszkeségéröl s igazán csinos mulató helyéröl rövid rajzot ne adjak. A liget a Duna tulpartján levén, azt a várossal, nem ugyan lánczczal, hanem hajó-hid köti össze, melynek védöjeül a középső hajón virágokkal diszitett fabódóban sz. János szobra alkalmaztatott. A Duna alkalmasint valami más szent patronatusa alatt áll, mert tavaszkor oly pogány volt, hogy épen azon hajót szakitá el a jég, melyen sz. János volt; — a pozsonyiak még azt is vélik, hogy a malört a 13-ik hajó — melyen épen a védszent áll — baljóslatu számának kell tulajdonitni. No mindegy, akár hogy van, lépjük át az utolsó deszkát, és ben vagyunk a ligetben.

Valóban kevés város van hazánkban, melynek ily gonddal ápolt s csinosan rendezett sétánya volna. — Legelsö, mit a szem megpillant, jobbra a kávéház, mely belül kávé, kártya és tékeasztalokkal jól berendezve, kivül ismét pompás juhar és nyárfák lombjaitól árnyékolt étkezö asztalokkal és székekkel körül vövo, gyakran oly számos vendégnek örvend, hogy alig kapható hely. Elönyére e helynek, meg kell még emliteni azt, hogy itt, minden más hasonhelyek szokása ellenére, izletesen és igen olcsón lehet étkezni. Balra a leirt helytöl van — ismét óriás iharfák közé rejtve — az arena, azaz nyári szinház, mely faépület s nagysága daczára, nem egyszer zsufolásig telt meg a „Szép Helenát“ élvezö közönséggel. Egyik legszebb helye a ligetnek — azon gömbölyded — virág-ágyakkal diszlö, terebélyes fák, illatos syringabokrok s csalittal körülvett s padokkal kinálkozó hely, hol örömmel nyugszik meg a sétáló s gyönyörködik a gyönyörü rózsákban, ciszterna és szökökutban, s mely kis édenhez hasonlitható fölég akkor, midön a padokon a bájos pozsonyi hölgyek képezik az angyalokat. Pozsonyban — csakugyan nem mondunk sokat — a hölgyek, angyalok, s igen jól jegyzö meg valaki, — az, hogy tiz szép nöt láthatsz elöbb, mint három szép férfit. A férfi-nem — igazán, — értem az ifjuságot — bugyogójával, franczia kabátjával, angol kalapjával, német és franczia nyelvével s különösen kutyáival, mert nem is gavallér, ki vörös vagy más szinü szalagon legalább és nyirott törpe agarat vagy beretvált pudlit nem vezet, hasonlit bármi más nemzethez, csak magyarhoz nem. — Csakis maga gyönyörködik tán magában, mert másnak ilyen váz nem tetszhetik; ezen bugyogós nemzedék, mely tán arra lesz egykor hivatva, hogy hona ügyeibe beleszóljon, de beszélni már akkor magyarul nem tud, hogy azt tettel gyámolitsa, de tenni nem tud, mert elpuhult, tenni tán nem akar, mert el . . . sedett. De üres szalmát csépelek én soraimmal, mikor sok jeles toll is hasztalan fáradt ki a munkában, tán maguk fognak egykor felébredni. Adja az ég!

Látod barátom, milyen a magyar ember, a ligetröl akartam irni s áttértem a hon fiaira, könnyebbül a bánat, ha a hon sorsáról nehány szót oda vethetünk. De most már nem térek vissza a liget többi érdekességeire sem, ugy is untattalak eleget, majd jövö levelemben ujra megnézzük kissé.

Isten veled. K.

Zala-somogyi hirek.

△ (Urnapi körmenet) kedvezö idö mellett a legszebb szertartás- s rendben ment végbe, kis- és n.-kanizsai elemi és a helybeli gymnasialis ifjuság, fehérbe öltözött koszorus szüzek, a zene válogatott darabokkal, a diszben öltözött s megjelent katonaság, a zászlójuk körül csoportosult czéhek az ünnepélyt nagyszerüvé varázsolták, a taraczkok folytonos dörgése és a katonák diszlövései szinte nagy hatással volt a fényes ünnepély emelésére, dicséretet érdemel a gymnasialis dalárda, mely a város-templomban meghatóan énekelt.

△ (Tuboly Victor) r. munkatársunk „A magyar nemzet dalai az országgyülés alatt“ czimü politikai verses röpirata, mely elhárithatlan akadályok miatt mindeddig meg nem jelenhetett, Pesten Emich Gusztáv ur kiadásában a napokban mulhatlanul megjelenni fog. Nagy-Kanizsán kapható leend: Wajdits József könyvkereskedésében.

△ (Jótékony előadás.) Alólirottak, mint az april 29-re rendezett mükedvelöi előadás rendezö tagjai kedves kötelességünknek tartjuk a nagyérdemü közönséget az általa tett jótékony czélu áldozatok bevétele és kiadásáról a nyilvános számadás utján megnyugtatni. Bevétel: A jótékony czélu kisorsolásra adományozott 163 darab tárgyra kibocsájtott 5869 db. sorsjegy, ebböl megmaradott 1975 db. eladatott 3894 db. á 10 kr. o. é. összesen: 369 frt 40 kr. Belépti jegyek után bejött 288 frt 70 kr. Felülfizetésekböl 23 frt 60 kr. 1 cs. arany és 1 ezüst frtos. Az összes bevétel 701 frt 70 kr. Kiadás: Több rendbeli számlákra kifizettetett 131 frt 50 kr. Maradt tiszta jövedelem 570 frt 20 kr., 1 cs. arany és 1 ezüst frtos, mely az oskola-ügyi bizottmány pénztárnokának t. cz. Tóth Lajos urnak ideiglenes nyugta mellett átadatott. Azon nyeremény-tárgyak, melyek el nem vitettek, junius hó 3-án délelött 11 órakor az egyletkertben a fenti czél javára elárvereztettek. — Akkor, midön a fenti mükedvelöi társaság nevében a t. cz. közönség szives áldozatkészségét megköszönnénk, egyuttal kötelességét véli teljesiteni a mükedvelöi társulat, midön t. cz. Martinkovics Károlynö és t. cz. Horváth Jánosnö asszonyságoknak a sorsjegy árulásnál kifejtett ügybuzgóságukat, ugy Bernritternö asszonyságnak a sorsolandó tárgyak átvétele és Martinkovics Károly urnak a rendezésnél tett fáradhatlan áldozatkészségüket nyilvánosan megköszönni, szintugy a nemes czél iránti lelkesültségböl tett szives felülfizetéseikért, nevezetesen: Vagner Károly 50 kr. A. Gy. 40 kr. Babochay János 5 frt. Fehér N. 50 kr. Eisinger H. 1 frt. Chinorányi Géza 50 kr. Schvarcz 50 kr. Nagy Récséröl 1 frt 80 kr. Egy tanügybarát Somogyból 5 frt. Babochay György 1 arany. Kesselbauer 1 frt. 50 kr. Mersits Adorján 20 kr. Berg 20 kr. Martinkovics Károly 40 kr. Hirsch B. Fassl 1 ezüst frtost. Egy vidéki ur 20 kr. A gymnasiumi müénekes ifjuság adománya 6 frt 40 kr. Összesen 23 frt 70 kr 1 arany, 1 ezüst frtosért a mükedvelöi társaság a közönség elött háláját nyilvánitja azon öntudattal, hogy mi a nemes czél elérésére tölé kitelhetö volt, megtette és a t. cz. közönség nemeskeblüségéböl szerencsés lehetett, e szent czélhoz járulhatni.

N.-Kanizsán, 1866. évi május 10.

A mükedvelök nevében:
Babóchay Gyula,
Thombeitner Gellért.

△ (A nagy-kánizsai főgymnasium) javára ujolag gyültek be ajándékok, jelesen ngos Bittnicz Lajos szombathelyi megyei káptalan nagy-prépost ur küldött 40 frtot, főtisztelendö Plánder Ferencz novai esperest ur aláirási uton ajánlott 100 o. ért. forintot.

△ (Rablás.) Kis-Kanizsán f. hó 6-kán éjjel, midön a régóhajtott esö áldásként hult alá száraz földeinkre, valami szivtelen a lakosság csendes nyugalmát felhasználva, egy helybeli kereskedö boltjába tört, — s minthogy a keresett pénzhez nem férhetett, holmi kelmékkel, még eddig nyomtalanul, elillant.

△ (Gyors sürgönyzés.) Egy fontos családi ügyben szerkesztöségünk felkéretett Lendvára sürgönyt küldeni, mely szerencsésen harmadnapra meg is érkezett rendeltetése helyére; ha e czigaszerü drága sürgöny kárt vont maga után, kérdjük: ki lesz érte felelös? — mert a lendvai pósta bizonyitja, hogy csakugyan harmadnapra érkezett oda; az ilyen maga után kiszámithatlan kárt vonható hanyagság jövöbeni elkerülésére felkérjük a soproni postaigazgatóság figyelmét.

△ (Sz.-Háromság szobra) mily élénken tünteti elö a ráforditott figyelmet, ugyanis: mint hajdan a frigy-szekrény körül, felügyelet-hiány miatt, sátrak állittattak fel; ugy itt városunk ez egyetlen százados emlékszobra körül sátrak és husvágó bódék stb. vonják az idegennek figyelmét magára; — mikor lesz már erre is egy kis gond forditva?!

△ (Angolországban) több helyen a marhavésznél az al-kénes savas szikonyt (natrium hyposulfurosum) óvszerül igen sikeresen használták. Legczélszerübben abból öt font száz gallon vizben (egy gallon 7½ vámfont viznél valamivel több) feloldatik, az oldatot pedig közönséges italul használhatni. Legközelebb Brockley Hall-ban J. T. Noakes jószágán tett vele kisérletet, minek eredménye volt, hogy mely szarvasmarhák azt itták, a betegséget kikerülték, mig a melyek abból nem kaptak, menthetlenül elvesztek. A marhák nem voltak elszigetelve. (O. H.)

△ (Színház.) Sietünk t. olvasóközönségünket azon biztos forrásból meritett kellemetes hirrel meglepni, hogy Szigligeti Edo, a pesti nemzeti szinház drámai rendezöje, az ugyanazon intézetek kiválóbb tagjaival — közöttük Feleki is — julius 17-én körünkbe érkezend, s városunkban nehány elöadást rendez. Szivünkböl üdvözöljük elöre is nemzeti müvészetünk gyöngyeit, s elöre is örvendünk az élvezetnek, — a sok köznapiasság után valóban jól fog esni a nehány ünnepnap, melyben bennünket ittmulatásuk alatt részesitendnek.

△ (Uj füzetke) érkezett szerkesztöségünkhöz. A Balaton gözhajózás és ennek befolyása közlekedésünk és kereskedésünk emelésére, irta sz. Györgyi Horváth Ágoston.

△ (Lapok elöfizetésére) Wajdits József könyvkereskedése minden bel- és külföldi lapra elöfizetéseket elfogad.

△ Dalárdánk junius 2-án tartotta a lobogó alaptöke emelésére ajkerti dalestélyt, melyen szép közönség gyült össze, és megelégedve távozott. Az emlitett alapra is vagy 50. frt. maradt.

△ (Varázs fényképek) kaphatók Wajdits József mükereskedésében olcsó árért N.-Kanizsán.

— Figyelmeztetjük városunk igen tisztelt kapitányát, hogy az „Igazság“-hoz czimzett gyógyszertár átellenében kapu-sarkaiban hiába való suhancok fényes nappal oly dolgokat követnek el, mely ugyan mindnyájunkkal közös, hanem az illedelem mégis félre helyen parancsolja elvégezni. Tudva van, hogy az emlitett kapu előtti járda egyszersmind városunk séta-helye. — A nagyszámu müvelt s elegans sétáló közönség érdekében tehát az emlitett kapu s átalában mindazon utczai hely tiszteletben-tartásának szigoru elrendeltetését kérjük.

(Beküldetett.)

△ (Vizben-fulás.) Egy alig 20 éves fiatal fodrász-segéd több társától felkéretett az u. n. mezei (potyli) malomhoz fürdésre, nem ismervén azonban a veszélyes helyet, belougrott, hol halálát lelte. — Sajnos, hogy mindenre ügyelő hatóságunk ezen már többeknek halált okozott veszélyes örvényes helyet vagy be nem tiltá, vagy a helypénzt szedő molnárt nem vonja felelősségre; — továbbá, miután egy szabad fürdő hiányát oly annyira érezzük, nem találkozik vállalkozó, ki uszodát, mely fürdő-helyül is használható lenne, állitana fel, a hely nem hiányzik, átidomitásra vár, gőzfürdő felállitásáról álmodni sem merünk.

— A gyümölcsidő lassanként beköszöntvén, jó lesz az illető hatóságnak felügyeltetni a kofákra; először, hogy csak érett gyümölcsöt áruljanak; másodszor, hogy teljes mértékök legyen. Mondják, némelyek valami Babszem Jankó-féle mértéket használnak, ugy hogy itczéjökbe alig fér 50 szem cseresznye.

— (A b.-fürdi) fürdő-vendégeket némi veszteség fenyegeti. Ki ne ismerné ott s kit ne deritett volna fel mintegy a gyógyhasználat kiegészitő részeül a „nemzet báró“-jának jó kedélye, gyakran talpracsett ötleteinek kifogyhatatlan kutforrása. Bizay ur kissé lehangoltan fog ott az idén megjelenni. Miután épen e helyen kapott számos emlékeiből egy nagy részt a napokban lakásáról eloroztak. — Egy emlék elvesztése is fáj, hát még egy ily szép teljes gyüjtemény, mely hosszu évek, számos kitünő egyéniségek s barátság-boldog perczek emlékezetével álla kapcsolatban. Az emlékezetnek ez értékre is nem csekély kincseit ily mal á propos elveszteni oly fájdalmas érzet, mit — nem hiszszük, hogy e pár sorban tolmácsolt részvét enyhithetne. Talán biztosabban fogja azt tehetni a nyomozó rendőrség.

— (Szomoruság.) A helybeli piaczra már számos kocsi érkezik időelőtt lekaszált magtalan rozs-kévékkel árulás végett, fájdalmas emléke a kemény fagynak.

△ (Uj lap.) E napokban vettük a csinosan kiállitott vegyestartalmu veszprémi lap mutatvány számát. Ajánljuk a pártoló közönség figyelmébe.

△ (Gyászmise.) Folyó hó elején az al.-lendvai szentegyházban tartatott meg a boldogult főméltóságu herczeg Esterházy Pálért a gyászmise. — Az isteni tiszteleten megjelent még szolgálatban lévő és nyugalmazott gazdatisztség családjainak méla-bus fájdalma eléggé visszatükrözte az elhunyt feletti szivbeli érzetét, melyet számosan könnyekkel iparkodtak enyhiteni. A közönség tömege egész szufolásig töltötte meg az imolát a felejthetlen atya iránt tartozó végső imát és tiszteletet rovandó le.

△ (Fényképész.) Tömöry z.-egerszegi ügyes és szorgalmatos fényképész ismét folytatja nagy kocsiján körutját a megyében, — czélja egy nagy zalamegyei albumot késziteni, jó sikert kivánunk.

△ (Rablás.) Lapunk zártával érkezett sürgöny folytán közöljük a következő hirt: 8—9-ik közti éjjel egy gaztettes Lövy József varasdi ékszerárus boltját feltörte, és belőle 100 arany pecsét-nyomó gyürüt, több rövid és hosszu arany láncot, 6 arany és 5 ezüst női-órát, többféle arany és ezüst ékszert tulajdonitott el. Összes értéke körülbelül 5000 frt.

Kaposvár.

h. A dalárda urnapi fellépése a reggeli isteni szolgálaton, ismét szép közönség előtt s jó sikerrel történt meg s igen méltó kezdete volt azon napnak, mely az egyház egyik legfényesebb ünnepe.

h. Hatschek pesti optikus városunkban időzik, s fényes kiállitást rendezett stereoskop-képekből. A világ nevezetességei mintegy 330 képben szemlélhetők 20 uj krért. Olcsó kéjutazás.

h. Tornaegylet felállitásán busgólkodik néhány ifju erő, melynek alakitását illető első értekezletre f. hó 20-ka tüzetett ki. Nem mondunk hizelgést magunknak, ha jelen szép és igen életrevaló törekvés felemlitésekor, azt mondjuk, hogy a kaposvári ifjuság — mely csak fél év alatt két egylet felállitását eszközli, s mely az eddig tapasztalt, makacs részvétlenség — s mintegy azon meggyökeresedett hit fátumszerü szavaival: — „Kaposvárott csak kezdeni kell valamit, hogy megbukjék!“ küzdve, nem csügged, — hogy ezen ifjuság mondjuk kedves reményt nyujt ahoz, hogy egykor hazája, megyéje és városának erős oszlopává lesz Előre, tiétek a pálya!

h. Galanthai Esterházy Pál herczeg lelkeért folyó hó 2-án volt a helybeli templomban a requiem. A város eleganczia, középosztálya és földmüvesek számosan képviselve voltak jelen, az engesztelő áldozatnál egy-egy fehászt repitendők az elhunytért. Sok jó tette ki is érdemlé a közrészvétet. Kiemelendő még, hogy az izraelita felekezetü bérnökségi tisztség is ünnepi diszben járult a végtisztelethez.

h. A fenyitő törvényszék e napokban több halálos itéletet hozott, s e hó 15-én hihetőleg ilyet hozand a segesdi — statariumtól menekült — rablókra is. Gyermek-vesztők, gyujtogatók s rablók megis érdemlik, hogy ellenökbe ily szigor alkalmaztassék.

h. A fagy kártékony hatását máris kezdjük érezni, gabna, bor s egyéb áruk is tetemesen magasb áron árultatnak.

h. Tóth János nyári étkezdéjét s mulató-kertjét e napokban nyitja meg. Ajánljuk, hogy a jó sör, izletes étkek, pontos szolgálat és mérsékelt árak is feltalálhatók legyenek a tervezett s már munkában levő helyes berendezés mellett.

h. Kadarkuton Balog szintársulata működik. Egyik hősi darabban annyira szólt az ágyu és hullott a bomba, hogy vagy négy pad is leszakadt — s a közönség elesett a harczban.

h. A Drávából ismét két — s az orvosi vélemény szerint mintegy hat hétig ázott s uszott — hullát emeltek ki, az egyik férfi, másik nő volt s mindketten magyarok.

h. Andócson pár hét előtt a sz.-ferenczieк egyik tagja beretvával elvágta a nyakát. Azt mondják, megszavarodott elméjében.

h. Don Hidalgo ismét verset irt, s azon megjegyzéssel kéri közöltetni, hogy senki magára ne vegye, mert a történet egészen költött.

Igy már bravo.

— Duett. —

Hah e függők . . . Petra mi ez!?
Oh tudom már . . no is szólj!
Tudom . . . a gróf . . . S e perczben még
Lehet ajkadon mosoly?!“

„„Alfréd nem mondtad-é nekem,
Emlékezzél csak jobban:
Hogy szememben a mennyország,
S pillantásom szin-arany? . .““

„„No és nincs-é a grófnak meg
A szebében szint' arany? . . .
Cserélek, hogy nekünk legyen
Nos . . . mosolygsz már csintalan!““

„„Nézd itt bőftök s gyöngyöző bor,
Jőjj együnk mio caro.““
„Petra, angyal . . . oh bocsáss meg!
Hisz ez más . . . igy már bravo!“

Főrosi és vidéki hirek.

— Kényszerkölcsön. A „Wiener Zeitung“ egy m. hó 25-ről kelt törvényt közöl, melynek értelmében a lombard-velenczei királyságban 12 milliónyi kényszerkölcsön iratik ki. Ez hat egyenlő havi részletben lesz befizetendő; és pedig a velenczei, vicenzai s bellunoi kerületben Julius, a többiekben junius végén kell a befizetésnek megkezdetnie.

— Erdélyben szintén pusztitott a hideg. Mint a „K—k“ nak irják, Háromszék s különösen a magasabban fekvő Csik május 21-től 24-ig hó alatt feküdt s reá oly hideg állott be, hogy a föld három hüvelyk mélyen megfagyott, mi a tavaszi növényzet egy részét tönkre tette.

— Herczeg Esterházy Miklós, kinek Németországba való utazását hirlelék, egyelőre Bécsben maradand, hogy az ismert per folyama, melyben a herczeg mint tanu lép föl, annál inkább gyorsittassék.

— Az eddig hadi-czélokra vásárolt lovak száma Magyar- és Erdélyországban meghaladja a 49—50 ezret. Ezeknek rendes és legkisebb ára, amint ezt a pót-lovazási bizottmányok fizetni szokták, meghaladja az 5.280,000 frtot.

— Anyák ne hagyjátok kisdedeiteket magukra. Pécsett a szigeti külvárosban mult hó 26-án egy anya kis gyermekét a szobába zárta s nem vette észre, hogy a házi eb is oda benn el volt rejtőzve. A hetivásáron elvégezve dolgát, hazajő s legnagyobb rémülésére észreveszi, hogy a kutya a kis gyermeket veszélyes helyen megmará, mire a kisded elvérzés folytán még az nap meghalt.

— A katonáskodástól való megváltás nem engedtetik meg. Ugyanis a magyar kir. Helytartótanács — mint a „Ll.“ értesül — egy kibocsátványban arról értesitette a pestvárosi hatóságot, hogy a katona-kötelezettektől a megváltási dijt elfogadni többé nem szabad.

— Pozsonyban él egy 108 éves asszony, ki még oly erős és mozgékony, hogy a 2-ik emeleten lakó ismerőseinél látogatásokat tesz; ebből itélve lehet adni valamit emlékező tehetségére. Ezen tisztes matrona beszéli, hogy épen 100 évvel ezelőtt volt ilyen hideg mint most 23- és 24-én. Akkor az Urnapja junius 2-ára esett, és Pozsonyban bokáig érő hó volt.

— Vasmegye országgyülési képviselői mult hó 29-kén, a vasmegyei közönség nevében, bizalmi iratot nyujtottak át Deák Ferencz nagy hazánkfiának.

— Két katona találkozott e napokban egy boltban: „pajtás“ — szólitá meg egyik a másikat — „mikor megyünk a franczia ellen?“ „Hisz nem a franczia, hanem a német ellen megyünk.“ „Ugy — hisz akkor nem lesz kivel harczolni, mert az már előre is megszalad.“ Természetes, hogy a német alatt a poroszt értette.

Bécsi és külföldi hirek.

— A hadi-szállitások költségei. Hogy a vasutak használata állami szállitásokra mily költséges, arra nézve a gráczi „Telegr.“ egy példát idéz. A vasuton ugyanis Casertától Laibachig — 30 mfldnyi távolság — egy lovas depod-század szállitása 753 frtba, egy ütog szállitása pedig Laibachból Spielfeldig 866 frtba kerül.

— A párisi világkiállitást, melyet a jövő évre terveztek, ujabb hir szerint egy évvel későbbre halasztják. Oka alkalmasint a háborus időkben keresendő.

— Egy templom összeomlása. Stockholmban az ottani katholikus templom tornya mult hó 28-án délelőtt összeomlott s 50 embert temetett romjai alá.

— A csók eredete. A régi Rómában meg volt tiltva a nőknek bort inni. Ha a férjek meg akarták tudni, valjon követi-e a szép, de gyönge nem e szabályt, feleségeiket és rokonnikat meg szokták csókolni. Mi e kellemes szokást a rómaiaktól örököltük, ez tehát classicus szokás s ki merne ellene szót emelni.

— A világ legnépesebb városai következők: London ujabb összeirás szerént 3.015,941, Peking 2.000,000, Párisz 1.69,141 Jeddo 2 millióig bizonytalan, Kontantinápoly 1 millión felül, Kanton 1.000,000, New-York 813,570, Madrasz 720,000, Miakó $^1/_2$—1 millióig, Berlin 632,749, Philadelphia 565,530, — Bécs 550,241, Pétervár 550,000 Nanking $^1/_2$ millió, Liverpool 476,368, Nápoly 447,065, Kalkutta 413,182, Moskva 386,370, Madrid 387,479, Manchester 354,430, Lyon 318,803 lakóssal.

— Trieszt megtámadtatását a „Times“ párisi levelezője igen valószinűnek tartja, mert ez által az olaszok a Velencze és Bécs közti vasuti kapcsolatot meg akarják szakitni. E czélra a Foggia és Taranto közt elhelyezett 30,000 embert akarják felhasználni.

— (Meyerbeer leánya.) Meyerbeer Kornélia k. a. Richter Gusztáv, a hires arczképfestőhöz megy férjhez. A menyasszony husz és néhány éves — az ily dolgokat nem kell pontosan tudni, a völegény pedig 44. — Emlitendő az is, hogy a menyasszonynak mintegy negyedmilliónyi saját vagyona van, anyai öröksége pedig 50,000 tallér.

— Dumas Sándor Florenczbe érkezett, s szintén szolgálatot akar vállalni Garibaldi önkénytesei közt.

— A trieszti ujság az „Allenza“ (állitólag a magyar menekültek közlönye) után irja, hogy Perczel Móricz két fiával, kik a magyar legioba lépnek, Turinba érkezett. — Türr, ki a napokban tért vissza Caprerából, szintén az önkénytesek közt vállal szolgálatot.

— Egy bécsi lap egy tréfás táviratot emlit, melyet Napoleon császár gr. Bismarckhoz intézett volna. A kérdő sürgöny ez: „Melyik lakatosnál csináltatja ön ingeit? — Kérem az illetőnek czimzetét távsodrony-utján. A válasz ki van fizetve.“

Pipere-asztal.

2-ik lap.

„Medea.“ E név a lap homloka, melynek folytatása szóról-szóra következő:

„Térdelve imádlak rejtélyes nő a te nagy méltóságodban és mély tudományodban, — mert miként az előzményekből bizton tudom, te vagy Medea Aétesz colchisi király s Hekate leánya, Kirke testvére, a földi lények legszebb hölgye, a bűvészet minden nemében a legavatottabb és a világ legcsodásb bűvésze. Szólj! — s mond igen. — Igen! te vagy az, a ki Jasonnak, midőn Kolchisba ment az arany gyapjuért, bü-erejü növényeket adál, melyekkel a tüzokádó sárkányt maga elé meg s Jasonnal, kit megszerettél, Kolchisból elszöktél, s magaddal vitt Abszyrtosz öcsédet megölted, szétszaggatott tagjait elszórád, — csakhogy atyádat az elszórt hullatagok összeszedésével az utolérésben fentartóztathasd.

„Medea! ugy-e felismertelek? — Te vagy nemde a ki annyi hosszu veszélyes kalandozás után Jolkoszba visszatért Jasonhoz nőül mentél, s vele Korinthban tiz évig boldog házas életet éltél; később azonban a hős hozzád hütlen lévén, magától eltaszitott s igy Kreusar Kreon király gyönyörü lányát kedveló meg. És te ezen uj menyasszonynak pompás nász-ruhát és fejdiszt küldöttél, melyeket mihelyt magára vön, legott lángra gyult s a tüztől megemésztetett, ezen felül miután Jasontól nemzett magzatait megöléd, sárkányoktól vont szekéren a légbe tovaszálltál. Ezután Aegeus király nejévé lettél, végre sok kaland után Kolchisba tértél vissza a trontól megfosztott atyádnak koronáját visszaadandó.“

„Jól tudom én azt is, hogy mind a görögöknél, mind a rómaiaknál isteni tiszteletben részesülsz s itt az elysiumi kéj-helyen Achiles nejének tartatsz.

„E tudat bátorit, hogy imádva kérjelek: légy magasztos kegyü a szépek és rutak, ifjak és vének jobbléteért lüerejü füvészetudományoddal megismertetni, hogy ezt hatalmas és titkos vezényleted mellett a földieknek felhasználhassam, hisz azért tied marad dicsőség és hatalom.

„Oszd meg kérlek velem hordorejü tudományodat, hogy a földiek által örökre kivánsz tisztoltetni és szerettetni. Elődbe tárom e nagy könyvet, hogy reá vezethesd, mit legyen teendő hatalmaddal dr. Giggaró.“

E sorokban rejlik a tényállás felvilágositása, igy mondhatni: miszerint a hófehér köpenybe burkolt nő Medea, a halál-fövel jelvényezett férfiu pedig dr. Giggaró. Bizonyos e szerint, hogy a nagy könyv ősi hagyomány férjemnek, mert számtalanszor hallám Giggaró néven nevezni ős rokonait, kiktől az összes család sok rejtélyességet öröklött.

Érdekkel lehetünk e szerint a nagy könyv egész tartalma iránt, mert miként a 3-dik lapot szerencsés valék megpillanthatni Medea aláirásával tartalmas egy rövid levelet dr. Giggaróhoz czimezve.

Aggódom azonban, hogy nagyon későn lapozhatandom tovább, mert miként értesülve vagyok, férjem meghivást kapott Párisba itt széppé teendő a rutakat, s megfiatalitandó a vénekot, már pedig ily foglalkozásra magával szokta vinni a nagy könyvet, mely csak késleltetendi a jegyzékek elsajátithatását.

Legyünk türelmesek, éljünk a legjobb reményben ismétli találkozhatásunkig, én igyekezni fogok az alkalom felhasználhatásában, azt gondolván, hogy ennél hasznosbra alig forditathatandom óráimat.

ORVOSNŐ.

Megholtak névjegyzéke

Május hóban. Sebők Rozália 1 éves. Török Anna 1 napos. Blaszek János 54 é. Halász Ferencz 1 hetes. Fogovicz Antonia 30 é. Rottman Gáspár 1 éves. Pintyők Julianna 19 é. Bauer cs. k. főhadnagy 22 é. Juhász István 4 h. Pint Anna 8 n. Czakó János 17. h. Bognár Mari 1 é. Takáts János 1 h. Kornheiser Imre 71 é. Berti Antal 19 é.

Junius hóban. Máté Lajos 10 h. Steinkeller János 3 h. Derbics Juli 3 h. Vlasics István 2 é.

Kis sorshuzás junius 6.

Bécs: **50 71 8 32 11.**
Grütz: **19 41 79 50 1.**

Nyilt posta.

Sz. Móricz. A küldeményt megkaptuk, csak később felelhetünk.

Márki J. Pesten. Megérkezett, köszönet érte, személyesen meg fogjuk önt keresni.

P. Lajosnak. Dicsérjük szorgalmát, csak naptárban használhatjuk fel.

Kaposvárra. Sajnálattal jelentjük, hogy a többit is föl nem vehettük most, kivánságát lehetőségig teljesiteni fogjuk.

Areopág. Végre ön is beköszöntött.

Pianovics. A tárcza jó hatást tett, jövőre is ilyet kérünk. Miért nem felelt magán-levelünkre?

Völgyinek. A számüzött menedékhelyre talált nálunk.

Mocsokhátinak. Magánlevelünk már rég elment. Dávid jól érzi magát, nem ir, mert sorsa jól megyen, találkozni fogunk a szigetvári ünnepélyen?

Romeo és Julia. A jövő számban adjuk.

Zala-egerszegi és keszthelyi ujdonságok???

A zöld hegyek köze. hisszük, hogy boldogabb az érző szív, ha csalogányok vigasztalják.

H. Sándor, Szigetvár. Ha a sor reá jön, addig türelem.

Nagy-Kanizsa, junius 9. Napról napra jobban halljuk a szivrepesztő panaszokat az okozott májusi fagy miatt; buza és árpán kívül minden termény kisebb-nagyobb mértékben e környört nem ismerő csapásnak áldozata lett; — mindemellett gazdáink nem csüggednek, hanem az elfagyott roz helyét kukoricza, hajdina (pohánka), bab stb. ültetik be, minek következtében ezek ára is egyszérre magasra emelkedett; azonban a szőlőhegyek ismét kecsegtetnek némi reménynyel bennünket, mert az uj metszés után az uj hajtás is nagyon mutatkozik. Daczára, hogy borzasztó háboru előestéjén állunk, a marha és gyapju ára sokkal lanyhább lett, egészben véve az üzlet élénkségnek örvend, a vasuti társaság is kevesebb nehézségekkel küzd, de azért a szállitások még sem rendesek.

A hadsereg számára nagyobbszerü börök bevásárása rendeltetett meg, és igy az árát is jóval emelte, azonban a készlet az igényt meghaladta, és igy csakhamar csökkent.

Zöldség és gyümölcsben piaczunk fokonként kezd élénkülni.

Jelenlegi árak első-ausztriai mérőként a helybeli piaczon: Buza 86—89 fontig 4 frt 60 — 5 frt 20 kr. Rozs 80—81 fontos 4 frt 10—20 kr, Kukoricza 3 frt. 25 kr. — Árpa serfőzéshez való, 70—72 fontos 3 frt. — kr. — Zab 46—47 fontos 2 frt 00 kr. — Pohánka első-rendü 3 frt 20—— kr. Pasauly fehér 5 frt, 75 kr tarka 4 frt 50 kr. Gubó első rendü 10 frt — kr. mázsája. Szilvapálinka 20 foku 22 frt hordóval együtt. Törkölypálinka 20 foku 17—00 frt hordóval együtt. Méz — frt. Borkő 24—25 frt. Nyersbörök: tehén- ökör- és buza-börök 45, 42, 45 frt mázsánként.

Borok: fehér és vörös (schiller) 1862- és 1863-ki vidékünkbeli termés 10 frt — frt - kr. Villányi és szegszárdi feketo 1865. 12—15 frt. Uj honi bor vörös (schiller) és fehér 8 frt—9 frt 00 kr. Balatonmelléki borok 1862- és 1863-iki fehér 12—15 frt. akónként.

Viasz 90 frt — kr. Rőz 44—45 frt. Közönséges gyapjuban itt készlethiány mutatkozik, ára 85 frt Fehér rongy ára 7 frt 25 — 7 frt 75 kr, feketé 4 frt

N.-kanizsai piaczi árak junius 9.

Borsó itczéje 16 kr. Lencse itczéje 16 kr. Bab itczéje 8 kr. Köles itczéje 6 kr. Burgonya mérője 0 frt 80 kr. Marhahus fontja 15 kr. Juhhus fontja 10 kr. Sertéshus fontja 20 kr. Szalonna mázsája 30 frt 36 kr. Zsir fontja 36 kr. Lángliszt mázsája 11 frt — kr. Zsemlyeliszt mázsája 10 frt kr. Kenyérliszt fontja 10 kr. Kukoriczaliszt fontja 6 kr. Arpadára fontja 10 kr. Köleskása fontja 50 kr. Rizskása fontja 20 kr. Faolaj fontja 50 kr. Repczeolaj fontja 36 kr. Lenmagolaj fontja 40 kr. Uj bor itczéje 14 kr. — Ó bor itczéje 20 kr. Pesti sör itczéje 14 kr. Kanizsai sör itczéje 10 kr. Gabona-pálinka itczéje 36 kr. Törköly-pálinka itczéje 36 kr Szilva-pálinka itczéje 40 kr. Nyers faggyú mázsája 16 frt. — kr Öntött faggyú-gyertya fontja 34 kr. Mártott fontja 32 kr. Szappan fontja 24 kr. Só fontja 11 kr. Keményfa öle 6 frt — kr. Puhafa öle 5 frt — kr. Nyersfa öle 4 frt 10 kr Faszén mérője 34 kr. Széna mázsája 0 frt 80 kr. Szalma m. 50 kr. Kender fontja 50 kr. Len fontja 60 kr.

Bécsi pénzárfolyam junius 8.

5% metaliques 53.25; 5% nemzeti kölcsön 58.75; 1860-ki álladalmi kölcsön 68.80; bankrészvények 647.— hitelintézeti részvények 121.30; London 134.75; ezüst ágio 135.50; arany darabja 6 frt 44 kr.

Felelős szerkesztő: **Wajdits József.**

HIRDETÉSEK.

Jégverés elleni biztositás ügyében
„HUNGARIA" biztositó bank.

Az aululirt igazgatóság köztudomásul adja, hogy müködését

JÉGVERÉS ELLENI BIZTOSITÁSOKRA

is kiterjesztette és, ámbár a „HUNGARIA" ezen üzletágnak a mult években eredményezett nyereményeiben nem részesülhetett, mégis, hogy egyfelől a jégverés elleni biztositásnak minél nagyobb kiterjedést szerezhessen, másfelől pedig, hogy **a t. cz. gazdászoknak, kiket a tüzkár elleni biztositás terén** a szokatlan előnyökkel összekötött gazdászati biztositásokat czélzó külön osztály alapitása által

NYEREMÉNYOSZTALÉKBAN

részesitett, **a jégverés elleni biztositásban is lényeges kedvezményeket nyujtson.**

Az eddig alkalmazásba jött jégverés elleni biztositék-dij folyó évre tetemesen alább szállittatott.

Az alulirt igazgatóság egyuttal az általa szerkesztett, fölötte előnyös és a biztositottak érdekének különösen megfelelő biztositási föltételekre utal, melyek minden ügynökségnél megtekinthetők, mely ügynökök nemcsak bővebb tudósitással szolgálnak, de biztositási ajánlatok elfogadására is meghatalmazvák.

A „Hungaria" biztositó bank igazgatósága.

Ajánlatokat elfogad alólirt főügynökség, hol a biztositás tárgyában bővebb tudósitással egész készséggel szolgálnak.

A „Hungaria" biztositó bank főügynöksége
Zala-, Somogy- és Vas-megyék számára.
SCHERZ ALBERT & ENGLÄNDER,
Nagy-Kanizsán.

HIRDETMÉNY.

30 nap alatt leend az urak, hölgyek és gyermekek számára, minden gondolható nagyságban fölszerelt kész vászon-ruhák egész raktára **az első és legnagyobb vászonruha-raktár és varró-intézet központi depot-jában, Bécs, Tuchlauben 11. sz.** feléroni eladás.

A valódiság-, tisztaság- és a legszebb készitési módért, vagy viseletre alkalmas voltáért kezesség nyujtatik, és minden darab, — mely a legjobban nem illik, vagy nem teszik, visszavétetik.

Kész uri ingek, legjobb kézi munka:

	frt. kr.		frt. kr
Fehérfonál-vászoningek, sima	3 —	helyett csak	1 50
Finomabb nemü mellránczokkal	4 20	„ „	2 30
Finom irhoni vagy rumburgi ingek	6 —	„ „	2 80
Finom rumburgi ingek, kézi fonál	7 60	„ „	3 50
Legfinomabb rumburgi ingek, kézi munka	10 —	„ „	5 50

Kész nő-ingek, legjobb kézi munka s kézi himzés:

Sima vászon nőingek hajtással	4 —	„ „	1 90
Finom schweiczi ingek, mellránczokkal	5 50	„ „	2 80
Uj divatu himzett	6 50	„ „	3 50
Eugenia, uj divatu, himzett	7 —	„ „	3 50
Marie-Antoinette-füzönyingek	6 50	„ „	3 —
Viktoria-, himzett valódi Valencienne-nel	16 —	„ „	7 —

Legujabb nő-pongyolák és haj-köpenyek:

Elegans, a legfinomabb perkail-ból	11 50	„ „	5 50
Angol kelméből, himzett	18 —	„ „	8 50
Női alsó nadrág shirtingből, legfinomabb	7 —	„ „	2 —
Női nadrág, himzett vászon	6 —	„ „	2 80
Női háló füzöny, sima	5 50	„ „	2 50
Elegans, gazdagon himzett füzönyök	12 —	„ „	5 50
Női hálóingek, hosszu ujakkal	3—3 50—4 50		

Legfinomabb uri alsó-nadrágok:

1 frt 20 kr.—1 frt 50 krig; legfinomabb rumburgi 2 frt 20 kr.

Irhoni szövés 48 röf	34 —	„ „	17 —
Legfinomabb irhoni vagy rumburgi 50 röf	60 —	„ „	24 —

Jó vászon-zsebkendő, 6 db. 1 frt, 1 frt. 50. 1 frt. 80 kr. — 2 frtig

Legfinomabb zsebkendők, vászon-battiszt-ból is, 6 db. 2—2 frt 50 kr.

"Az árucikk valódisága- s tisztaságáért kezesség nyujtatik. Ingek, melyek nem a legjobban illenek, visszavétetnek.

Mintadingek, ugy szintén minta-rajzolatok ségönatra megküldetnek. Vidéki kivá, rendelések utánvét mellett. Uri-ingek megrendelésénél a nyakbomegbejelentése kéretik. (10—12)

A legelső
üvegmü-köszörülés
Nagy-Kanizsán.

Alólirott bátorkodik a nagyérdemü uraságok és közönséggel tudatni, hogy nála az üvegmü-köszörülés szakmájába vágó mindenféle munkálatok olcsón és diszesen elkészittetnek; u. m. kastélyok számára erös üvegből táblák szönyeg-ajtókhoz, melyek mentek a piszoktól. — Ékitések üvegekre. — Kitörött üveg- vagy porczellánedények tisztani leköszörülése. — Mindenféle betük, koronák s ehez hasonlók vendéglősök és kávések részére. Függő lámpák betükkel, — nem különben elfogadtatnak egészen összetörött üveg- vagy porczellán tárgyak tartós összoragasztás végett

STEGER FERENCZ
üveges altal
Wlaschics-féle házban.

Farkas János

férfi-szabó mester Nagy-Kanizsán, lakása magyar-utcza 609. szám a, Rosenstock szappanyos-mester mellett.

Készit a legujabb divat-minta szerint következő árért férfiöltönyöket:

Felöltőt ezelőtt 8 ft, jelenleg 4 frt.
Magyar- vagy német nadrágot ezelőtt 2 frt, jelenleg 1 ft 20 kr.
Magyar- v. német mellény ezelőtt 2 frt, jelenleg 1 frt 20 kr.

Megrendeléseket elfogad Farkas Ferencz fodrász is, az „aranyszarvas" fogadó mellett. 2—2

Kerestetik „finom főzőnő",

egy nőtlen uraság számára; megkivántatik továbbá, hogy a magyar és német nyelvet beszélje, a gazdasszonyságot és az ezen körbe vágó számvitelt jól értse.

A többire nézve kérdezősködhetni X. Y. betükkel czimzett levelekben, melyek Kottoriba (Nagy-Kanizsán át) bérmentve küldendők.

Csupán jó bizonyitványokkal birók reflectáljanak.

Hasznos sérvésben szenvedőknek.

Ki meggyőződést kiván szerezni **Krüsi-Altherr** Sveiczban Appenczelmegye Gais-ban lakó sérv-orvos urnak bámulatos gyorsasággal biró hasznos sérv gyógyszeréről, forduljon e lapok kiadóhivatalához, hol egy iratkát több mint **száz bizonyitványnyal** megerősitve átvehet. 2—12

Kivonat a „Neuen Preussischen Kreuz Ztg"-féle ujságból:

„A közönség nagyobb részének igen ajánlatos a fogak rendes tisztántartása végett, már kedves ize miatt is, és sok más ily szerek kikerülésére dr. Popp J. G. bécsi fogorvos urnak jó hatással biró Anatherin-szájvize, annak használata és nagyobb terjesztése végett, örömmel szolgál. stb. stb.

Kapható N.-Kanizsán: Fesselhofer József urnál. Belus J. gyógyszertárában. Wellisch, Rosenfeld A., Rosenberg J. és F. uraknál. Warasdon Halter A. gyógysz. Kaposvárott Kégl gyógysz. és Kohn. J. Keszthely Weiss A. Csáktornyán Karasz A. Szegszárdon Brassay gyógysz. Bonyhádon Kramolin J. gyógysz. Pécsett Szolnay. W., Sipőcs gyógysz. Zach és Hartmann, Z.-Egerszegen Stenn és társa, Szigetváron Wenli gyógysz. Szombathelyen Pillek gyógysz. és Rudolf A. gyógysz. Tolnán Schwarz M., Mohács Auber F. G., Pozsegán Balogh L. gyógysz. Pélegyházán Hofer gyógysz. uraknál.

Pesti biztositó-intézet.

Miután igazgatóságunk a **jégbiztositási dij-tételeket** mezei termesztményekre — mint: kukoriczára, mindennemü oleségre, bivicaro, repczére, hüvelyes veteményekre, kölcsre, kenderre és lenmagra nézve jelentékenyen leszállitotta, ezenkivül elhatározta még t. feleink irányában, kik másnemü földterményeiket is nálunk biztositttják, tavalyi nagyon mérsékelt

dohánybiztositási jégdijainkat

ez idén is alkalmazni, és a váltóvali dijfizetést különös kedvezményül az e nemü biztositásoknál is elfogadni

Közelebbi értesités nyerhető az alólirt főügynökségnél és a vidékbeni ügynökségeknél.

A pesti biztositó intézet soproni főügynöksége.

2—2 **Zügn F. G.**

Kölcsönpénzt amortisatiókra kaphatni Scherz M. J.-nél N.-Kanizsán, a Benczián-féle házban.

A magyar földhitelintézet
5½ %-os záloglevelei,
melyek szelvényei adó levonás nélkül váltatnak be,
folyama szerint kaphatók
Löwy Józsefnél,
(5—') Nagy-Kanizsán.

Wajdits József kiadó-, lap- és nyomdatulajdonos Nagy-Kanizsán.

Melléklet a „Zala-Somogyi Közlöny“ 15. számához.

TÁRCZA.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Van szerencsénk lapunk t. olvasóit értesiteni, miszerint e mostani rövid humoristikus tárczánk után következő jeles müvet közlünk: Salvator Rosa és Masaniello. Történeti kép a XVII. század első feléből. Duguo után közli, Bükkesy Márton. Mit is bátrak vagyunk előre figyelembe ajánlani.

Köd.

— Lenau után. —

Homályos köd te elfeded,
A völgyet s csermelyét,
Zöld erdejével a hegyet
S a nap üdvözletét.

Vedd szürke éjszakád alá
A földhatárokat,
S mi rám a bánatot hozá,
Vedd még el multamat.

STERBA.

Katonás küzdelem egy huszasért.

— Valóságos történet a hősök korából. —

Motto: Ehetném.

(Folytatás és vége.)

Mily módom lesz most nekem ingyen szinházba jutni. A szép olasz nők fekete szemeiből találgatni, valjon rejlik-e bennök egy árva rokonszenv a magyar baka iránt. — Megvallom, 19 éves lévén, nagy hajlamot kezdék magamban tapasztalni, ilyetén felfedezések tekintetében. Igaz, hogy ma 31-ike van, de ennek nyomasztó mivoltát, lehetőleg titkolni fogom.

Mégis jó az embernek bakának lenni. — Mert azonkivül, hogy senki lábára se szorul még szinházban is használ.

De mire fognak ott használni? . . . — ez nagy kérdés. Tán valami szerepre, p. o. várat ostromolni . . de nem, tán valami olyan komondorra van szükség, és ezt bakával akarják helyettesiteni, ez ugyan katona létemre igen derogálna, hanem vigye patvar, még ez is eljátszom a szép szemek láthatásáért. Hisz úgy is olyan komondoros hangulatban vagyok.

E felett azután oly mély elmélkedésbe bocsátkoztam, hogy szinte stimmoltam a hangot hozzá.

De az idő haladt s mi felkészültünk, és káplár urunk vezérlete alatt el is siettünk a szinházhoz, hol a szükséges utasitás megnyerése után azonnal be is vezettek bennünket.

Be bizony, de engem nem, mint a fele rekrutát, a frajter oda állitott kivül a pénztár-ablak elé a folyosóban, szigoruan meghagyván: hogy helyemről ne mozduljak, a pénztárra ügyeljek, (azaz csak oda nézzek a pénztárra) s vigyázzak mindenre, nehogy lopás, erőszak, tolongás vagy rendzavarás történjék, stb. A többire nézve emlékezetembe hozá a Krixarticulusokat is, mint oly talizmánt, mely a katonát a jó magaviseletre, mindenféle fűbenjáró igéretekkel lelkesiteni képes. Végre azon igérettel, hogy két óra mulva felváltanak, — ott hagyott a faképnél.

Két óra mulva . . . értem. Ez annyit jelent, hogy én nem sokat fogok ma az ingyenjátékból látni.

Tehát ezért elmélkedtem én egész dél óta, hogy most nem is a szinházba, hanem a folyosóba állitsanak, és én itt állva nézzem s halljam, mily gyönyörűen pengenek a huszasok, aranyok, s lássam mennyi marad még az erszényben, s tünődjem a felett: hogy bár csak egy árva pengő garasost ejtene valaki el ugy véletlenül. Mily fülséges vacsorát keritenék belőle. Egy kis czipó 8 centesima, só 2 centsma, magyarbors 2 centsma, — summa summarum 12 centsma, s maradna még 3 centesima Isten bocsáj! pálinkára.

Ha hallottátok hirét Prometheüsnek, kit szintén alkalmasint valami frajter láncolhatott a kősziklához; ez most én valék. — Minden oda vetett huszassal szivem megujult, mig a kegyetlen pénztárnok minden kézmozdulatával, melylyel azt bosepré: egyszer kitépte.

Ha a katonának szabad volna türelmetlennek lennie, az leendék én most, s ezen türelmetlen voltomat nem késtem volna azonnal a legválogatottabb katonai ékesszólással előterjeszteni.

De kinek?

A közönség annyira el volt foglalva a pénztárnokkal, a pénztárnok pedig a huszasokkal, miként ezek nehézen érezhették magukat indittatva az én türelmi hangulatom okai felett bővebb vizsgálódásba ereszkedni.

Szemeim kápráztak a sok ezüst és aranytól.

Mert tudd meg kedves olvasóm, hogy az olaszok rettenetes barbár népek a pénz dolgában. Nincsenek még kellőleg czivilizálódva, miként a müipart azon ágában is méltányolni tudnák, mely az utczán szedett-vetett vászonmaradványokat is értékes és igen keresett czikkekké átvarázsolni képes.

E tekintetben szó a mi szó, mi magasabban állunk a civilisatio fokán, s miután a passivitást annyira vittük, hogy vagyonilag már-már a netovábbig jutottunk, vajmi együgyüség volna tőlünk azon törni fejünket, minő pénz az, melylyel ugy is csak passivát kelleno fizetnünk.

„Omnia mea mecum porto“ mondá egykor nem tudom miféle bölcs.*) — Ez arra mutat, hogy nála sem activa sem passiva nem létezett. Mi már nem igy mondanók, hanem: „Omnia tua mecum porto,“ ami pedig magyarul annyit tesz, hogy: „Barátom most nem fizethetek.

Mint mondám, tehát csak ugy kápráztak szemeim a sok pénz láttára.

A közönség ugy tolakodott a pénztár felé mintha ott két huszast osztogattak volna egyért. Szerencsés volt a ki pénzét előbb kivehette a sok különféle erszényből (egy se került ki figyelmemet,) csakhogy jegyet kaphasson.

Néhány gyerek is ott ácsorgott közelemben, nem gondolhattam el, hogy mi érdekli őket annyira a pénztárnál. Hiszen gyerekkoromban épen a pénztár volt az a hely, — melynél legesekélyebb teendőm se volt.

Az óra közeledett. A tolongás mindegyre nagyobb lőn, oly annyira: hogy öten-hatan is fizettek egyszerre. — S én a legnagyobb egykedvüséget szinlelve, néztem mindent.

Egyszer azonban oda furakodik valami magas száraz uri ember, egyet fordit erszényén, marka megtelik huszasokkal, — és uram Isten! egy a földre esik belőle.

A tüzes eső hullása Sodoma és Gomohrában nehezen idézett elő nagyobb mozgalmat, mint ezen huszas esése bennem. — Ez volt azon szikla, melyen kedélyemnek nyugodtan vitorlázgató hajója törést szenvedett.

Egy közönséges meteor nehezen vet olyan szikrákat, milyeneket ezen huszas esése közben szemeimből kicsalt. Oda esett nem messze, csak egy jó lépésnyire tőlem, jól láttam, pedig alant sötét volt. Szivem oly dobogást vitt véghez, mintha a regiments-kovácsnál lett volna Aushilfscomandóban.

Kezdém tapasztalni, hogy van valami az állati delejességben, mi különösen az emberi állatoknál a nemes érzekkel szemközt jelentkezik leghatásosabban. Jelen pillanatban a huszas delejes hatását ujjaimra gyakorlá legnagyobb mértékben, mert szinte nyullani érzém őket. S ha a bot, a Krixarticulusoknak amaz érzékeny szónoklatu magyarázójának tekintélyt követelő alakja, nem lebeg lelki szemeim előtt; nem kezeskedem róla: hogy legott nem követém vala, ujjaimnak delejtőként a huszas-polus felé vett irányát.

* * *

*) Diogenes!

Szerk.

A katonai reglement azt mondja, hogy a katonának becsületes, józan, meggondolt és határozottnak kell lennie tetteiben.

Józan voltomról a 31 napos hónap kezdetétől kezdve, ami pedig a meggondolt és határozott cselekvést illeti, mint megmutatom, nem volt hiány. Csak a becsületességet tekintém egyelőre oly akadálynak, mely az általam már meggondolt és határozott cselekvést meggátolhatá. Azonban hála a huszas volt tulajdonosának, ki az által, hogy a helyszinéről távozott, cselekvésem gyorsitását megkönnyiteni szivesked ett.

Már most a huszas ott feküdt, mint Europa előtt a keleti kérdés, mely annak fog legtöbb fejtörést okozni, aki megoldani kezdi.

Most kezdém csak bánni, hogy azon tétlen ácsorgó gyerekeket miért nem kergettem már rég onnan el. Mert mint a következés megmutatá, ezen politikátlan könnyelmüségemmel csak vetélytársakat szereztem magamnak.

Ezek ugyanis szintén észrevevén a huszas bukását, kezdének egy gondolaton lenni velem, vagy osztani azon édes vonzalmat, melyet Napoleon a Rajna balpartja, és Victor Emmanuel Roma iránt — csupán az emberiség boldogitásának szempontjából — táplálnak.

Ott vigyorogtak körülem, hol a huszasra, hol rám nézve.

Könnyü lett volna ugyan most is őket elriasztanom, de féltem, hogy még kikiabálják, hogy ott egy huszas fekszik.

Farkas szemet néztünk tehát egymással, a huszas pedig mint egy „res nullius“ várta mint Schleswig-Holstein, hogy ki fogja öt, ezen kinos fekvésből fel „bizmarkizálni.“

Volt egy különösen köztök, ki komoly pillantásaim és legszigorubb örködő figyelmem daczára, több izben nem vala képes titkolni hajlamát a huszas bekeblezése iránt. — De ilyenkor én is felhasználtam minden, az arcz-vonásban és katonás mozdulatokban rejlő tekintélyt értésére adandó, hogy kész vagyok minden törvényes és hosszadalmas utakat mellőzve, forradalmi uton is érvényesiteni tehetségeimet arra, miként ha a huszas enyém nem is, legalább semleges maradjon.

Fájdalom! Ezen olasz fijapatriotákban annyira el volt már az engedelmesség felöli fogalom korosodulva, miként szemöldeim fel- és lehuzogatása, arcz-vonásaim ránczigálása, és végre lábtopogásaim is „kjáltó szó“ lecndettek a pusztában, ha egy napoleoni fogással az egész néma czivódást még hála az égnek, csirájában el nem fojtom.

Tapasztalván t. i., hogy ezen fiukban a mérsékelt magaviselet korlátai iránti tisztelet mind nagyobb és nagyobb mértékben csökken. — De a játék is megkezdődvén, a tolongás gyérebb, a huszas láthatóbb. A bekeblezés iránti hajlam a vetélykedő hatalmaknál mindig követelőbben nyilatkozik. Nehogy a huszas még más avatatlanokat is részvétre gerjesszen, határozott cselekvésre szántam magam.

Csak mégis szép adomány a sorstól, hogy meglehetős hosszu lábakkal áldott meg; enélkül nem tudom, mit valék teendő, mert a huszas, mint mondám, egy jó lépésnyire feküdt.

Miután a távolságot jól szemre vettem: Egy, kettő, három, bal lábamat kinyujtottam — és a huszasra tettem.

E nehéz kérdés megoldására tehát meg vala az első lépés téve. De most... igy csak nem állhatok. Lassan lassan bakancsom hegyével magam felé kotorgattam. Nem látta senki más, csak a fijuk. — De ezek oly kesorvesen néztek bal lábom müködését, miszerint képesek lettek volna pillantásaikkal az orosz czártól a lengyelek számára szabadelvü alkotmányt is kicsalni — csak engem nem indithattak meg. — Kérlelhetlen szigorral hajtám végre a mütétet, mig végre a huszason álltam.

Nagyot lélekzettem. Mert ámbár még mindig kérdés volt, vajjon a huszast valaha enyémnek mondhatom-e? — De arról biztos voltam, miként vetélytársaimé nem leend. — S elvégre bizonyos gazdája nem lévén. A valószinüség részemen volt.

E mesterfogásnak váratlan hatása lett. Ugyanis: az annyi bosszuságot okozott fijuk; látván, mikép hágtam most én igazán nyakára a huszasnak, szemlátomást csüggedni és reményveszetten egyenkint oszolni kezdének. Fájdalmasan vissza-vissza pillantván ballábomra, elsompolygának. Ingyen bejutással pótlandók képzelt veszteségüket. Nem tagadom, hogy ezen távozást némi részben puskám tusájának néhai fenyegetőleges mutogatása is segitő sietőben eszközleni.

Az utolsónak távoztával oly büszkén tekintettem szélylyel mint gyerekkoromban az eperfa tetején.

Csak midőn izgatott állapotomból kissé kinyugodtam magam, jutott eszembe, miként ha én igy a huszason állok és felváltani jönek, keserves küzdelmem ára még azé lehet, a ki felváltand, s teljesül rajtam ama szép diák vers, hogy: Sic vos non vobis fertis aratra... nem mondom tovább, mert még akadhatna valaki, a ki magyarra forditaná. Vagy legalább is osztoznom kelletik vele. Már pedig — miután én az oly közös ügyeknek, melyeknek javát megosztanom, terhét pedig magamnak viselnem kell, barátja sohasem valék — erre egyáltalában nem érzék magamban hajlamot.

Hozzáláttam tehát azon mütéthez, melynek végeredményül a huszasnak keblemhez szoritthatását tüzém ki.

Lábommal erősen megnyomtam, majd tán talpamhoz ragad s nem kell lehajolnom, a mi figyelmet gerjesztett volna; igy ni... ekkor lábam felemelve és szüntelen körülnézve tapogattam talpamat, hozzá ragadt-e?... nem biz az.

Megkisértettem ujra, másodszor, harmadszor és még tudja Isten hányszor. De nem volt azon egy csepp mocsok szem, melynélfogva talpamra kapaszkodhatott volna.

Már csüggedni kezdtem, midőn a pénztárnok nagyot ásitva ablakát bezárta és elment ő is megnézni, miként foly a játék.

Mily szerencsés utat kivántam neki!...

A játék, mint a rettenetes tapsokból következtetni lehetett, nagyon tetszhetett a közönségnek. Nekem ezuttal, igen természetes okom volt, iránta nem érdeklődni.

Midőn a folyosón már egy lélek sem volt többé, gondolám, itt az idő a határozott cselekvés befejezésére, legugoltam szemeimmel körülvigyázva kezemmel tapogattam a huszast hol van? Ott volt talpam alatt még mindig. Felcsipem.

Ebben a pillanatban, dir, dur, két lövés történik a szinházban; És én egész 5 láb és 7 hüvelyk hosszuságomban a padlaton elterültem.

Nem tudtam hirtelenében, hogy mit gondoljak, de annyit azonnal elgondoltam, hogy ily helyzetben a gondolkodásnak helye nem lehet.

Ha most helyzetemben valami gyáva katona van bizonyosan, de nemis tudom mit teende.

Én azonban tudtam mit cselekszem. A huszasba kapaszkodván zergemódon felugrottam s azonnal oly stellungot vettem, mintha épen én voltam volna az egyedüli ember ki a lövéseket nem hallotta.

Nem is vártam már, hogy felváltsanak; de felváltottak s én még a játék végében gyönyörködhettem a nélkül, hogy a keblemen nyugvó huszas megengedte volna akár a játékból akár a szép olasznők szemeiből valami gyönyörködtetőt kibetüznöm.

Haza menvén még reggelig koplaltam. — De azon tudat, hogy amint megvirad, a huszas kárpótolni fogja szenvedéseimet; türelmessé tett.

Reggel legelső volt, hogy gondviselőmnek kit a Reglement szerint apámnak kelle nevoznem. Egy itczo pálinkát hoztam a javából 8 pengő krért.

Nem haragudott érte, de megütközött azon; hogy: mig ily időben minden jóravaló katona pénz nélkül van: én oly rendkivüli bőkezüséggel szórom a pénzt s mielőtt szájához vonné, jónak látá megkérdezni.

„Hogy jutott kend a pénzhez?“

„Okkal móddal“ feleléem. Mit ő oly hatalmas érvnek fogadott el; miszerint katonai komolyságával ellenkezett volna tovább rosonirozni, ismervén azon igazságot miként akár hányan mai világban okkal móddal jutnak valamihez és — nagyot ivott.

PIJÁNOVICS.

Wajdits József könyvnyomdája Nagy-Kanizsán.

Nagy-Kanizsa. Ötödik évfolyam. 16. szám 1866. junius 20-án.

Zala-Somogyi Közlöny.

Ismeretterjesztő lap

a

szepirodalom, kereskedelem, ipar, gazdászat, tudomány és müvészet köréből.

A somogymegyei gazdasági egyesület hivatalos lapja.

Megjelen: Minden hó 1-én, 10-én, és 20-kán egész iven.
Szerkesztői iroda és kiadó hivatal: WAJDITS JÓZSEF könyvkereskedésében.

Előfizetési föltételek: Helyben házhoz hordással és vidékre postán küldve: Egész évre: - 5 frt. — kr. Fél évre - - 3 „ — „ Évnegyedre - 1 „ 50 „

Hirdetések: A hat hasábos petitsorért 1-ször 7 kr., 2-szor 6 és minden további beiktatásért 5 kr. Bélyegdij minden egyes beiktatásért 30 kr. A „Nyilt téren" egy petit sor beiktatási dija 10 kr.

Előfizetési pénzek és hirdetések, ugy szintén e lap szellemi tartalmát illető közlemények, valamint vidéki levelek, bérmentve a kiadóhivatalhoz küldendők NAGY-KANIZSÁRA.

Előfizetési felhivás!

a

„ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY"

5-dik évfolyama 2-dik felére.

Azon biztos öntudattal lépünk t. pártolóink elé, miszerint elhalmozó fényes igéretek helyett lapunknak már a közelmultban folytonosan emelkedő tartalmát a körülményekhez képest még tetemesen fokozni, és a testvérmegye növekedő tudvágyát lehetőleg kielégiteni leend főtörekvésünk.

A „Zala-Somogyi Közlöny" továbbra is megtartja az eddig követett beosztást és azon reményben halad előre, hogy a n. é. közönség pártfogását ezentul is kiérdemelve az előfizetők számát minél nagyobbra emelhesse.

Előfizetési feltételek: helyben házhoz hordva, vagy vidékre póstán szétküldve, egész évre 5 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

WAJDITS JÓZSEF,
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

A gyermek-szerető szülőknek.

(A N.-Kanizsán létező testgyakorlatról — gymnastika.)

Ez ügyben már említést téve, bezárólagosan mondani szükséges, hogy a távirda épületben a készlet gyakorlatban van. Miként látható, ügyes, avatott s tapintat-teljes egyének vezénylik, hogy jó sikerről biztositassanak a tanonczok. Ugy van, szemtanuja voltam az előadásnak s mondhatom, miszerint igen nagy rendben áll minden. Ajánlom a nagy közönség méltó figyelmébe, különösen azoknak, kiknek erre szükségük van.

Ügyességre, önvédelmi tehetségre, ildomosságra képeztetik itt az ifjuság, s láthatni is már sikerét, mert azok, kik az oktatásban eddig részesültek, már is mások, mint voltak.

Kiváló szüksége van a testgyakorlatra nemcsak azoknak, kik a jó egészséget, életerő tehetséget biztositani kivánják, hanem azoknak is, a kik bizonyos betegségre készséggel birnak, vagy már kész betegek.

Ha a különböző betegségek okait és természetét közelébbről tekintjük, csakhamar meg kell győződnünk arról, — hogy a szabatos testmozgásoknak alkalmazása a legtermészetesebb és hatható-sabb óvó gyógymód.

Ajánljuk ennélfogva azoknak, kiknek izmai, csontjai puhák, gyengék, vérvegyületük hibás. Óvó-gyógyszere levén a test görbüléseinek, a csontrendszer elfajulásainak, névszerint a gerincz, mell s egyébb csontrészek kinövéseinek, minden ideges rohamoknak, az álomtalanságnak, emésztési szervek bántalmainak, a sáp-, görvély-, és méhkórnak, az elhizásnak, szélhüdések minden nemeinek, azért is mindezek gyógyitására haszonnal alkalmazható. Az érzékek, u. m.: a hallás, látás, izlés, tapintás és szaglás élesülnek.

Mégis nem használ az eskórban, (epylepsia,) az agy- és gerincz-agyvelő bántalmaiban, a tüdő- és szivbajokban, a gutaütésre való hajlandóságban.

Az ép, egészséges egyén kivétel nélkül használhatja. A beteg, mielőtt beiratná magát, az intézet, vagy saját házi orvosával értekezzék, mert lehetnek kiváló esetek, melyekben testgyakorlatokat az egészségnek még sulyosb háboritása nélkül nem lehet, nem szabad tenni.

Sok szülő irtózik a testgyakorlattól, azt gondolván, hogy ez nem egyéb nyaktörő intézetnél. ilyesmire még csak gondolni sem lehet, mert mindenben igen is nagy az elővigyázat, biztosak a készletek, tehát veszély sehogy sem történhetik.

A legügyetlenebb test is szerencsével foglalkozik, megtesz minden mozgásokat a nélkül, hogy terhére vagy kárára esnék.

Nincs e szerint okunk, gyermekeinket ez intézettől visszavonni, és ha azt teszszük, megmarad ugyan egy pár krajczárunk, de annál több hasznos élvezettől fosztjuk meg azokat.

Látni és meggyőződni lehet a dolgok tettleges eredményéről, ha épen féltékenység lakik kislelkűségünkben.

Vajha oda vihető volna az ügy, hogy az iskolába járó gyermekek, köteleztetnének órát venni, mert ha ez igy történnék, akkor bizonnyára 100 percenttel kevesebb görvélyes gyermek felett volna alkalmunk szánakozásunkat kijelenteni. Többet ér ez mindenesetre az ófrálásnál, a naphosszszanti tekergésnél, melyre a meggondolatlan funak ugy is nagy hajlama van. Amugy legalább haszonban mulnék el az idő.

Több városban a helyhatóság gondjai közé tartozik a gymnastikának állandósitása, történik ez közegészségi jólét biztonságáért, s hogy az egészséges élet szilárditása által egy erőteljesebb nemzedék formáltathassék.

Ennyivel tartoztam az ügynek, és a nagy közönségnek, azt gondolván, hogy igen is kedves és hasznos olvasmánynyal foglalkoztattam, midőn e rövid sorokkal befejeztem a gymnastika és a közönség védelmére hozott czikkemet, kivánom, hogy használjon.

TERSÁNCZKY.

Ovatosságra intjük a szülőket házassági összekeléseknél,

mert legközelebb történt, hogy két családatya soroztatott be. Alig hogy 2—3 hónapot éltek le házas életükből, a véletlen utol érte a hallgatagokat, s most fegyveres szolgálatot tesznek, a fiatal nők szánalomra méltó aggodalomban élik le ál-özvegységüket.

A házasuló férfiu atyjával együtt hallgatott, a leány atyjának eszébe sem jutott igazolást kérni az iránt, ha vajon eleget tett légyen-e katona-kötelezettségének.

Tanácsoljuk, hogy házassági összekeléseknél első teendője legyen a férjhez menendő hölgy szüleinek a házasulandó férfiutól elökérni az emlitett hiteles igazolást, mert soknak meggondolatlan merénylete évekorán át bujkálni, feledve a véletlent, nősülni is.

Egy jóbarát, kit hasonló csapás ért.

Kaposvári fényképek.

IV.

Apellesről azt mondja a krónika, hogy híres piktor volt.

No mindenesetre szerencse ránk fotografusokra nézve, hogy most nem él, mert bizonyosan felcsapna fotografusnak, miután a mostani piktorok is mind azokká lesznek.

Persze, hogy erre azt mondja nekem a n. érd. közönség, no hát Don Rivalgo uram, akkor az ur nehezen volt piktor!

Az igaz.

De nem is azt akarom én ebből kihozni, nem bánom én, jó piktor volt-e Apelles, — vagy nem; jó fotografus csak jó piktorból lehet-e, vagy nem, hanem én csak annyit mondok, miszerint az az Apelles nekem nagyon tetszik.

Zseniális egy ficzkó volt.

Értem t. i. azon manőverét a többször tisztelt maestrónak, mikor a kép háta mögé vonult s onnét hallgatta a kritikát.

Higyjétek el urak, — ez pompás ötlet volt tőle.

És most én is ugy jártam mint Apelles, nem bujtam ugyan képeim mögé, mert hisz azok igen kicsinyek e czélra, hanem elmentem a Lajpnikba, s ott hallottam [illegible] Pedro, hogy durungoltak és fütykösztek [illegible], mint Don Rivalgót.

Ah pompás az az incognito.

Négy — tudomány és müvészetre hivatott hazafi ült egy asztalnál.

Gondolom már a tizennegyedik szájtli sörnél voltak [illegible] — dicséretükre legyen mondva — akkor tartották az első statiót.

Klázli: Urak, olvasták a „Zala-Somogyi-Közlönyt?"

Mászli: Nem.

Táczli: Van benne valami érdemes?

Klázli: Hohó urak, azt elolvassák, pompás az a don Rivalgo, hogy tökre siláryit minden halandót.

Bászli: Silányság az egész. (Bászli már affektálni kezdte a buskomort.)

De halljuk, olvasni kell! tört ki Mászli és Bászli urakból az érdek.

És ekkor tekintélyes csengetésre elöhozattatott a „Zala-Somogyi Közlöny" és a mennyire a sajt, sör és bagó-foltok, szivargyufa-égetés, nem különben a lelkesülés által okozott lyukak és szakadások engedték, elolvastatott Don Rivalgo egész vége.

Klázlinak nagyon tetszik, ugymond, hogy Don Rivalgó nem hágy senkin egy struflináru becsületet sem.

Mászli azt mondta, hogy nem nagy vicz gyalázkodni.

Tászli a nyelvészettel nem volt megelégedve s azt mondta, hogy a stylus botrányos és sértő kétértelmüségekkel van tele.

Legtisztességesebben viselte magát Bászli, a buskomor nem adta magas véleményét, mert olvasás közben, nem épen csendes álomba szenderült.

Ha Bászli nem ivott volna 14 pohár sört, az ő véleménye (elalvása) volna legleverőbb rám nézve.

Az ébrenlevő triumvirátus ekkor átment az irodalomra, és miután tőlem viribus unitis minden tehetséget megtagadott, Klázli azt kérdezte a többitől, hogy érdemes-e azt a „Zala-Somogyi Közlönyt" járatni?

Bászli felrángattatott, hogy ő is hozzá szóljon a dologhoz.

Nem is volt hiában, Bászli ugyanis egy ujabbi pohár sörrel nehezitve fejét szónoki tekintélylyel emelt szót:

— Ambátor azt meg kell vallanom urak, hogy ezen kérdés feletti determinatiot illetőleg, jelen existentiális statusom, externalis ingredientiák hatalmától deprimálva, nem nagyon quadrálván, és hogy plane a dolog mibenlétét sem kapiskálván praecis, (mondtam ugy-e, hogy Bászli nagyon filozofus hajlamu egyén!) mégis stb. stb. én azt vélem, hogy a „Zala-Somogyi Közlöny" pártolandó volna.

Klázli, Tászli és Mászli külön — bár kevésbé magas stylu — dictiókat tartván, — szinte e véleményhez csatlakoztak.

És most!

Én vérszemet kaptam e nemes határozaton s gondoltam, most vagy soha.

— Urak „activitée activitée vitesse" ezt mondta Napoleon egyik generalisának, mig e lelkes határozat meg nem hül, addig koronázzuk meg tettel. Ide vele öt forintot, én gyüjtője vagyok a „Zala-Somogyi Közlöny"-nek.

Mind a négy ur rám néz, mind a négy gondol egyet, s mind a négy bugyellárisához nyul.

Én elővesszem az ivet.

No, husz forint a zsebemben van, ez oly bizonyos, minthogy ma péntek van.

E közben a négy ur összenéz, és mind a négy csenget.

A pinczér megjelen.

Fizetek, mondja Klázli.

Én is, sekundál Mászli.

Dettó, kontráz Bászli.

Da capo, volt a refrén Táczli.

Mind a négy ur fizet, mind a négy tiz forintost váltat.

Bravo! már a husz forint bizonyos!

— Tehát szabad kérnem? szólék szerényen nyujtva az ivet.

Klázli, Mászli, Táczli és Bászli urak most ismét közösen rám néztek, felkeltek s aztán uni sono

Adjö-t mondva a faképnél hagytak.

Bravo Klázli, eviva Mászli, zsivio Táczli, lebe wohl Bászli!

Adjö husz forint!

Igy főztek, igy kritizáltak, igy tettek önkre látod érdemes publikum.

Hej mondtam én, hogy a szegény fotografus [illegible]lóságos martér.

[illegible]ünösen némely napra csak kijut.

Ekkor is busan ballagok haza, utközben levelet kapok. . . Ah bizonyosan pénz vagy m[illegible]adelés. Csalódtam.

[illegible] amico! Vettem az első [illegible]epeket, de nincs köszönet bennük. Az ur igen goromba f[illegible]gással fotografároz. Biztam fantáziájá[illegible], de látom, hogy csalódtam. Ön azt [illegible]ka, hogy most a költést megvonom, s csak kopirozni engedem önt caro signeur. Imo, tanuljon jövőre, hogy kell egy czikkhez képet adni, — második czikkemhez t. i. következő vevény szerint dolgozza ki a képeket:

☛ Lapunk jelen számához az „Előfizetési felhivás" van mellékelve.

„Rp.
Felhők mellett buslakodó hold világ.
Hideg, csipős szél.
Kutyaugatás és néhány elkésettnek kopogása.
Egy nyári szinház.
Két epedő szerelmes, viharos kebellel és vakmerő bátorsággal szökve az éjben — s végül a deus ex machina.
Egy alabárdos bakter.
A háttér — solvatur quantum satis tróma, rémülés, skandalum s ezek folytán bekövetkezett földrengés, zápor és universalis fagyban, vérben.'"

Remélem, hogy most csak nem hibázza el a képet. Egyébként tartsa szerencséjének, hogy magas indignatiomra méltatva és hibáira **barátilag** figyelmeztetve, — még továbbra is rendelkezem önnel. Don Diavolo.

Nyomorult élet!

Ennyi gorombaságot lenyelni! De mit tegyek, most igy fizetnek.

Dejszen várj Rivalgo, majd eljö a te idöd is még . . . majd akkor . . . akkor.

Ne de ne mázoljunk többet, utoljára olyan malérom lesz, — hogy magam-magamat öszöm le.

DON RIVALGO.

Levelezések.

Szigetvár, 1866. junius 6-án.

T. szerkesztő ur! Engedje meg, hogy becses lapjában városunk beligazgatásáról szólva, röviden elmondhassam, hogy állunk és mennyi nálunk a baj mikét gyógyitani kellene.

Tehát elmondom mindenek elött azon rendetlenséget, hogy 1848-tól fogva számadást nem láttunk, elmondom, hogy városunk terjedelmes fekvő birtoka az adóságok kifizetésének ürügye alatt eladatott, a pénz elkelt, az adóság megmaradt ez történt azon öt ezer néhány száz forint kárpótlással is, mit a magas kincstár e városnak, a katonaság részére kiszolgált terményekért 1863-ik évben megtéritett, mert az adósság ezzel sem apadt sőt inkább szaporodott, mivel épen ez időtájban hozzánk érkezett, és rövid ideig itt állomásozott lovas katonaság részére szükségelt, és a városnak kiállitani kellett butorokért, a pénzt csak megint kölcsön által lehetett kiteremteni, ezen butorok a városnak egy pár forintjába kerültek, azokat a katonaság csak rövid ideig használta, jó állapotban adattak vissza, és igy azonnali eladatásukkal csekély veszteséggel a pénz bejön, de most más féléro sem számithat a város, s kérdem illető elöljáróinkat miért nem történt hát az eladás meg? felelet mert a volt főispán nem engedte, mivel ide ismét katonaság váratott, jól van, de hát a katonaság nem jött, és most más nem is jön, miro való a butorok fentartása? miért fizet a város már második éve ezen butorok elhelyezéséért különösen házbért? — miért várja az elöljáróság, hogy a butorok végkép elavuljanak, eltöredezvén értéktelenek legyenek, vagy kikölcsönzés által egészen elhasználtassanak, és végre miért fizet haszontalanul kamatot azon tőkétől mit a butorokra felvett? azért, mert a város érdekeivel senki sem törődik.

Sok mondom igen sok még az ezekhez hasonló baj mi gyökeres orvoslást várna, csakhogy az magától nem jön, a hivatottak semmit sem tesznek, más pedig darázs fészekbe nyulni nem akar, de becsülettel nem is tanácsos, okát alább elmondandó leszek; azért legyen a jó Isten irgalmas és kegyelmes felettünk, hogy továbbá is bekével türhessük a reánk nehezült lerázhatlan bajokat.

Közleményem elején emlitém, hogy számadást már 1848-tol fogva elöljáróink a közönséggel nem közöltek, tetszés szerint kezelték pénzünket néha hasznos máskor haszontalan czélokra, pedig hogy mennyire szükséges és elmaradhatlan a számadásoknak a község általi szoros átnézése, és figyelmes megvizsgálása kitetszik e következő eseményből.

Valaki alkalmasint az urodalom részéről, nem türhetvén már a sok, s évről évre növekedő városi adót, ez iránt a tktts. vármegyénél panaszt emelt honnét is a közpénzek itteni kezelése és az adó kivetésnek megvizsgálása végett tktts. Ambrus Mihály megyei számvevő ur a helyszinére kiküldetett, ki nálunk meg jelenvén, melléje egy 12 tagból álló bizottmány nevoztetett, ezen bizottmánynyal a vizsgálathoz fogott, és mindjárt az 1865-iki elöljárók azon helytelen eljárását lelte fel, hogy ezek közgyülés nélkül a városi ügyvéd és jegyzőnek $^3/_4$ évre előre 600 frtot fizetésük fejében a közpénztárból kiadattak, de még is a legnagyobb megütközéssel tapasztalta számvevő ur, és a bizottmány azt, hogy Laczkó János volt városi pénztárnok számos adózonál a járandóságon felül szedett be pénzeket, és a többlet nem csak krajczárokba, hanem több forintokba is át ment, nem általában, hanem egyeseknél illy esetek felmerülése után át látta számvevő ur, hogy itt tartós és nagyon figyelmes vizsgálatra van szükség, de mivel ő eme kiküldetésében hetekig elnem maradhat, felkérte a bizottmányt, hogy távollétében is a vizsgálatot az általa meg kezdett módon folytassa, és az eredményről 30 nap alatt őtet értesitse.

A bizottmány egész készséggel fogadta a vizsgálatnak szigoru folytatását azon biztos reményben, hogy majd az elöljáróság is erélyes közreműködéssel a dolog elömenetelét könnyiteni fogja, fájdalom csalatkozott, mert ámbár a bizottmány nem sajnált sem időt, sem fáradságot a tényaladék kideritésére czélja meghiusult, mivel az elöljáróság semmit sem tett, és többszöri felhivásra a vizsgálathoz szükségelt adó könyveczkéket sem szedette be, nincs hát eredmény semmi, és már most ismét hallgat minden, kivéve azon szemtelen rágalmat a vizsgáló bizottmány több tagjai ellen, a szegény földmüvelő népet oda fellázitani, hogy ezek azért oly erélyesek, mivel maguknak népszerüséget akarnak szerezni, hogy városi hivatalba jussanak, a várost a volt földes urnak ekkor eladják, s a tagositást és legelő elkülönitést behozzák, mondhatom igen alacsony jellemre mutat ily koholmánynyal a könnyen hivő szegény földmives népet ámitani, és méltán fájhat minden becsületes embernek, midőn tudja, hogy a köznek jót akart tenni, egyik vagy másik eltántoritott ostoba egyéntől elismerés helyett méltatlanul bántalmaztatik, oh világosság jöjjön el a te országod, hadd lássa e szegény nép, ki jó akarója, és ki a farizeus, mert addig nem hiszi, hogy most évenkint haszontalan czélra több száz forintjait áldozza fel. *)

HORVÁTH SÁNDOR.

Köveskálla, jun. 5. 1866.

T. szerkesztő ur! Szomoru szivvel, keserü tapasztalással veszem kezembe tollamat, — hogy leirjam azon szorongó helyzetet, melybe jutottak ujabban a balaton-mellékiek.

A tavasz szép volt, jó reményekkel töltö szivelnket; vetéseink, szőlőink jól álltak, ugy hogy bő gabona-termést és legalább közepszerü szüretet vártunk.

Azonban a május 12-ikétől egész 22-ikéig tartó széldühöngés az épen akkor virágzásban levő rozsainkat ritkitotta meg (magjára nézve), s az alatt soha eső nem lévén, a tavasziak is megesökkentek, mig a 23-dik és különösen 24-kére virradóra a balaton-melléki szőlők — igen kevés kivétellel — mind elfagytak, hegyen-völgyön egyaránt.

Legjobban elfagytak a szőlők következő helyeken, u. m.: B.-Füred, Tihany, Udvari, Akali, Csicsó, Zánka, Monoszló, Szepezd és Kővágó-Eörsön. Köves-Kálla és Szt-Békállán csak a lapokban fekvő szőlők fagytak el, mig az oldalban fekvők — kevés kivétellel — keveset szenvedtek.

A fagy a gabnákban kevés kárt tett, csak a lapályos helyeken látszik nyoma, de hiszen elég annak az a sok szél, már többet nem is igen lehetett neki ártani, annyira kiverte a virágját. Olyan a rozs-kalász mint egy magas torony, melyen a sok ablak miatt egészen keresztül látni, oly világos. Hanem a kukoricza és kolompér a fagyást kinötte, szépen hajt.

Egy szóval Balaton-mellékének a jövő esztendő aligha inségesebb nem lesz, mint volt a mostani. Pedig már most is annyi a napszámosokból lett koldus, — ki csupán keresetbiány miatt kénytelen koldulni, — hogy az leirhatatlan.

Azonban a fölebb elömutatott rajz csak a közvetlen Balatonra néző hegyek déli részeinek képét mutatja.

Ezen hegyeken fölül eső vidékekben pedig a gabnák fagytak el. Ugy hogy Tót-Vázsony, N.-Vázsony (Veszprém), Pula, Dörögd, Kapolcs és Nyirádon mind kaszálják a rozsokat, mely helyeken a buzában is sok kár van.

S miután Balaton-mellékének lakossága ily szorongó helyzetbe jutott, kényszeritve érezvén magát nyomorán minden uton és módon segiteni, junius 3-ikán Köveskállán egy értekezlet tartatott, melyben általános többség által határoztatott, hogy az egész vidék ő Felségéhez folyamodik egyenesen, adóelengedésért; miután a pénzügyi hatóságokhoz hiába fordul az ember, mert az a szárazságot és fagyot nem tekinti elemi csapásnak. S egyuttal a kisebb birtokosok részére eszközlendő olcsó kölcsön iránt is megbizattak némely egyének lépéseket tenni.

Majd az időben értesiteni fogom becses lapjában a tiszt. közönséget, hogy minő eredménye lett fáradozásainknak.

VÖRÖSMARTY JÓZSEF.

Kecskemét, május 30.

Kedves szerkesztő! Ha nem ismerném önnek emberszerető kedélyét, bizonyára s jogosan attól kellene tartanom, hogy hosszas hallgatásommal szerkesztői haragját magamra vonám; de hiszen nagyon jól emlékszik még ön, hogy valamikor a kellőnél többet beszéltünk s igy nem árt szájunk eljárását most már kis silentiummal egyensulyozni. Ez azután nem is valami tul-nagy feladat, alig levén itt anyag, miről pletykáznunk lehetne.

A mint kikeletkor az alföld felöltö gyönyörü mezét, annyi reménynyel voltak telve az emberek szivei, annyi sok rosz nap feledésbe ment, jót várván a jövőtől, hogy régen bevett takarékossági systemám mellet magam is Millionárrá leendőnek hivóm magamat, daczára, hogy épen semmim sincs, miro a tavasz jótékonyan hatna, ha csak tán régi szürömre nem. És mind e szép remények egy éjen át, melyen a dermesztő fagy mindent kiölt, fehászokká olvadának; remény helyett most elkeseredettség tanyász a kedélyeken s örömhangok helyett mindenünnen csak a kérdést halljuk fájdalmasan a Nemezishez intéztetni. (Hát még meddig?)

Azonban bármennyire leverő hatást gyakorolt e fagy a kedélyekre, az ifjuságnál, a vigalmak e kasztjánál, elveszitő azt. Május 28-án volt meg az annyira várt majális, mely dicséretére válik Kecskemétnek, de különösen a majálist adó s rendező ref. collegiumi polgárságnak.

Ritkán valánk tanui annyi vendégszeretet s otthoniasságnak, mint melyek ezt jelemzék, oly általános jó kedvnek, mint mely azt élteté. Hivatalos volt itt minden könyv- és kalamárissal foglalkozó halandó, szeretett volt itt minden szép.

Leugorva szekerünkről egész „Isten hozott" tenger gyül fejünk fölé, s majd megölik az embert szivességgel. Igen jól s izlés-dusan felszerelt sátor alatt, jó magyar zene mellett, az Alföld híres-szép hölgyeivel a legnevesebb tánczba öli kedvét a fiatalság, mig az öregek sor- vagy boros poharak mellett addig panaszolgatják el egymásnak a fagy okozta károkat, mig azután egy „majd talán csak megsegit az Isten" mondással egészen elfelejtik a bút, el a fagyot.

De hisz nincs terünk itt e vig ünnepélyt részletesen leirnunk, csak annyit mondunk még, hogy esti nyolcz óra után a mulató-közönség a kocsik egész raján gyült a casinoba, — hol azután a táncz, zene, társalgás s toaszt folyt egészen az éj fenketlenségeig, épen oly jó magyar jellegben, mint imént künn az erdőn. — Elég az hozzá, hogy remekül mulattunk, s e nap szép emléke maradand az emlitett tanuló polgártársak vendégszeretetének ugy, mint ügyességének.

Ujság nincs — pénz még kevesebb, hanem tán ez ugy van a szép Zalában is. — S most isten önnel kedves szerkesztő ur, — nem sokára találkozunk.

AREOPÁG.

Zala-somogyi hirek.

△ Azon tisztelt előfizetők, kiknek előfizetési idejök a mai számmal lejárt, egész tisztelettel felkéretnek, hogy a jövő évfolyamra előfizetéseiket megujitani szivesskedjenek.

△ **April 29-iki** jótékony kisorsolásról fenmaradt és el nem vitt nyeremény-tárgyak e hó 24-én d. e. 11 órakor az egylet kertben fognak elárvereztetni.

△ (**Dalárdánk**) f. hó 16-án délután 5 órakor lobogója körül összecsoportosulva vonult ki egész tömegtől kisérve, az u. n. lazsnaki mulató-kertbe, hol fölváltva az itt állomásozó főhg Ernest kis zenekarával, válogatott darabokkal mulattaták a szép számmal megjelent közönséget. — A vendéglős azonban, hihetöleg nem volt előre értesitve a dologról, a vendégeket vagy óhozni, vagy szomjazni hagyá, ugyanis: először hiányzott ülőhely, és igy a gyülekezet $^2/_3$-a állani kénytelenittetett, hacsak Zacheus módjára nem akart helyet keresni, másodszor a hölgyeknél a férfiaknak kellett a pinczéri szolgálatot végezni, 3-ör ha a dalárda által énekelt különösen német darabokat hallani akartuk, ugy egészen hátuk mögé kellett furakodni; de a tapsokkal végződött legutolsó „Dalra barátim" is sokkal több figyelmet igényelt volna, mindazáltal eleget tettek az első kirándulás alkalmával is a közönség kivánatának, — és jutalmul a tapsokat nyerték, vigaszul pedig a jövő kirándulhatás reményét. — A zenekar tapintatteljesen kiszemelt magyar darabjaival az egyensulyt mindvégig fentartották, $^1/_2$10 felé kezdődött a táncz, mely uj lelket, életet, felvidulást öntött az egész fiatalságba, elfelejtettek akkor enni, inni, ülni, csak mint egy varázsütésre talpon termett mindkét nembeli fiatalság, és az idő is nagyon kedvezvén nekik, csak éjfél után 1 órakor fejezték be a mulatságot, midőn a zenekartól kisérve vonultak vissza a városba a legszebb illem közt.

△ (**Korona vendéglő.**) Schmidt György által ujonnan felszerelt korona-vendéglő, melyben a közönség igényeinek megfelelő jó étkek és italok pontos szolgálata által dicséretet érdemel, folyton nagy látogatásnak örvend, és daczára hogy veres betükkel ellátott falragaszai által nem trombitálja össze a közönséget, a „szarvas vendéglőn" jóval tul tesz, tehát ismét bebizonyul a régi közmondás: — „Jó bornak nem kell czégér."

△ (**Bármálás.**) Miga s főtisztelendő Králj János felszentelt püspök a zágrábi főmagasságu bibornok helyettese e napokban a közeleső Légrád mezővárosban a hivek közül sokat részesitett a bármálás szentségében.

△ (**Vasuti közlekedés helyreállitása.**) A tömérdek katonai szállitások valahára megszüntek és igy folyó hó 16-án az előbbi rend ismét helyre állott a mi a kereskedésre nem csekély horderővel bir.

△ (**Katonai zenekar.**) Helyben egy katonai zenekar alakult, mely bőségesen pótolja az elutazott Grünbaum zenekarát, ünnepek alkalmával a casinosan helyre állitott és minden kényelemnek megfelelő zöldfa kertben csekély belépti dij mellett játszani fog, bővebb tudósitást a falragaszok adnak.

△ (**Szinészek.**) Jövő hó közepén érkezik hozzánk a lapunk előbbi számában emlitett Szigligeti pesti szintársulata.

△ **Kötél általi halál.** Hallomás szerint a már lapunkban emlitett anya gyilkos Z.-Egerszegen kötél általi halálra itéltetett.

△ (**Letenyei iskola.**) Egy utas jelentése folytán, kinek alkalma volt a letenyei templomot és iskolát meglátogatni dicsérőleg emlékezik meg a rend-csend és tisztaságról, különösen kiemeli a gyermekek templomi énekbeni haladását, mely csakis a fáradhatlan tanitók buzgalmának köszönhető, sajnos, hogy csekély zalai iskoláról mondhatjuk el e dicséretet.

△ **Tömöri fényképész** néhány nap mulva ismét Z.-Egerszegen folytatja működését.

△ (**Tüzvész.**) Pölöskefőn egy gaz gyujtogató egy ottani földbirtokos pajtáit felgyujtotta, minek következtében tiz lakház mellék épületekkel együtt lett a lángok martaléka.

Kaposvár.

h. **Somogymegyében a m. hó 23- és 24-én történt fagyról** beérkezett hivatalos tudósitások egybevetésével, azon eredmény vehető ki, hogy a termények mennyiségét tekintve, a megyének 23 századrésze elfagyott. Mennyire érte a csapás az egyes terményeket, azt e helyt megmondanunk lehetetlen.

h. **A kaposvári uradalmi bérlő** ez évben selyemtenyésztésre is vállalkozott. Kivánosiak vagyunk ezen, már sokhelyt megkisértett ág, eredményezésére.

h. **A sétatér valahára gondosabb ápolásban** részesül, az utak szabályoztatnak, rendesebben seportetnek, s az egész kert fehérre festett léczráccsal vétetik körül. Hallomás szerint a jelenleges és sokoldalu intézkedéssel s figyelme által is csak dicserendő városi tanács még azon változtatást is tervezi, hogy a sétány kiszögellő csücsa levágatván, — az ekként nyerendő rész planiroztassék és a szénatérhez csatolva, gabna-, sertés stb. piaczul használtassék, miután a mostani gabnatér erre kicsiny és alkalmatlan, a sétány pedig a déli csatornán tul vitetvén, a veszteségért ott nyerjen terjedelmes kárpótlást. Ez mindenesetre szép és előnyös reform volna, csak terv ne maradjon.

h. **A csapások**, ugy látszik, még nem elégeltték meg az áldozatot. E sorok irásakor (jun. 15. d. u. 2 óra) ugyanis borzasztó szélroham s porfellegtől előzve diónyi nagyságu jég vágja az ablakot szemeink közé, s szüntelenl moraj és zugás gyanittatja velünk, hogy a fagytól tán még megkiméltgabnánk aratását és szőlőnk szüretelését most végzi helyettünk a jég. Majdnem hinni kell a köznép azon hitében, hogy a martiusi köd 100 nap mulva jeget jelent, — épen martius 5-ről registráltuk e hitet, s ime 100 nap mulva bekövetkezett a jég.

h. **Kund fajszi birtokos** multkor emlitett **gyujtogatója** kézre került. Ismét statarium van kilátásban.

h. **Atád s Pata** közti országuton egy kéményseprő legény roszul levén, az ut melló dőlt, s miro elszállitása iránt intézkedhettek volna, meg is halt.

h. **Ugyan Atádon** egy 16 éves ifju véletlen elsült fegyver által agyon lövetett.

h. **Régemlegetik** már, hogy kaposvárott **gőzfürdőt állitat a gőzmalmi** társulat; sajnos, hogy semmi komolyabb lépést nem látunk a hir megváltozására; pedig „nem kellene félnie a társulatnak attól, hogy ki ne fizesse magát a vállalat, jegyző meg egy elméncz, hisz két doktor van a részvényesek közt s ezek bizonyosan még az ábrándozók s politikusoknak is azt irnák: Rp: 30 gőzfürdő."

h. Don Hidalgó nem szün meg verseivel ölni szegény fejünket, már csak közöljük ujabbi malőrjét, melynek czime:

---

*) Vigasztalódjék, édes ön, hisz a közelmultban másutt is keletkezett ám az önkény védve alatt ilyszerü darázsfészek! Szerk.

Hatalmas fedezet.

Rendületlen volt Gizella
Bévehetlen sziklaszál . . .
Ah mi boldog férj, ki ilyen
Hű 's erényes nőt talál.

Albi, Géza, Tanti, Boczi,
S én is, mind kifáradánk,
Nachtmusik, sohajt hiában,
Ő alig pillanta ránk!

„Ej urak hisz 5 is asszony
Még egy próbát megtegyünk!
Visszaverve, gyáván futva
Ne hagyjuk becsületünk!

Ne a férj épen nincs otthon
Bizonyos a győzelem!
Belépek . . . de ördög s pokol
Hátha visszaveretem?! . .

S úgy lőn . . . Gizella erénye
Sáneryen bedeckolva van:
Harczú hadnagy ül a szoknyán, . . .
Ül vagy áll bizonytalan.

Fővárosi és vidéki hirek.

— A m. kir. udv. kancellária részéről, egyetértőleg a cs. kir. pénzügyministeriummal, megengedtetett, hogy Sopron szab. kir. város községe, szegényápoló intézet alapitása czéljából, 200,000 darab 50 krajczáros sorajegy kibocsátása mellett; továbbá, hogy szegszárdi israelita hitközség az ottani imaház épitése czéljából 100,000 darab 50 krajczáros sorajegy kibocsátása mellett, tárgy-sorajátékot azon feltétel alatt rendezhessen, hogy mindkét tárgy-sorajátéknál pénzbeli és pénz-jellegü nyeremények a sorsorsolásból kizárassanak s a nyeremények tárgyak kizárólag ezüsttárgyakból ne álljanak. A huzás 1866. évben vagy 1867. év elején fog megtörténni. Sopron városa a sorajátéki illeték lefizetésétől egészen fel lett mentve: a szegszárdi izr. hitközség pedig annak csak felét tartozik lefizetni. Mind a két huzásnál egy politikai tisztviselőnek biztosi minőségben jelen kell lenni, ki arra ügyelend fel, hogy a sorajátéki tiszta jövedelem valóban a kitüzött czélra fordittassék.

— (Hg. Esterházy Pál temetése) Kis-Martonban m. hó 30-án ment véghez. A holttestet a határnál a szombathelyi püspök diszes kisérettel, s a herczegi hivatalnokok fogadták. Tiz óra volt, midőn a koporsó megérkezett, melyet egyházi énekek közt a várplébániatemplomba vitték. Itt beszenteltetvén, a herczegi hivatalnokok vállaikon emelték az érczkoporsót a gyászkocsiig. Aztán a várkápolnában tétetett ki a halott rövid szemlére. Pompás czimerekkel s jelvényekkel diszitett emelvényen helyezék el, s kürülötte gyászba öltözött ő herczegi hivatalnok, s négy diszöltönyös herczegi huszár képezett diszőrséget. Innen indult az ünnepélyes gyászmenet a ferencziek egyházához. Az utban eső utczák néptömeggel valának ellepve, a boltokat becsukták, a házakról gyászlobogók lengtek, az ablakokban és erkélyeken levő hölgyek közül is sokan gyászt öltének. Hat feketével bevont ló vonta a gyászkocsit. A koporsó körül négyes csoportban haladtak a herczegi hivatalnokok, vendégek, a cselédség és hajduk visszfáklyákkal kezökben. A család tagjai közvetlen a holtat követték. A ferenczek templománál 8 herczegi főhivatalnok vette vállaira a koporsót s a néppel tölt templomban tették le, hol rövid áhitatosság után a sirbolt fogadta magába örüknyugalomra.

— Esterházy Mária hgnőt f. hó 3-kán az aristokratia számos tagja látogatta meg, hogy a magas körök részvétét tolmácsolják az őt ért súlyos családi gyász alkalmából. Királyné Ő Feleségét e fényes koszoruban egy palotahölgy képviselé.

— (Van még elég becsületes ember a világon.) A „Fővárosi Lapok" a következő érdekes történetet beszéli el. 1849-ben tehát régen, olyan nagyon régen, hogy azt az időt tán jobb is volna elfelejteni, a „Pipához" (egy kis csárdába,) egy szegény fiatal ember járt, ki eleintén fizetgetett valamit, de aztán csak hitelre evett, igérve, hogy meg fogja fizetni adósságát. A főpincsér bizott benne, s három hónapig hitelezett neki. Akkor a fiatal ember, nem tudva kenyérkeresethez jutni a fővárosban, neki indult a világnak. Azóta a főpincsér hirét sem hallá adósának, el is felejté, nem is számitott többé rája. E napokban azonban egy fakereskedésben, a hol most szolgál, levelet kap Nyitrából 150 frtal terhelve. A fiatal ember küldte neki, megköszönve három havi jószivüségét, bizalmát, s dusan megfizetve egyszersmind a várakozást is.

— Furcsa párbajról ir az „Egor" Földváron egy dzsidás káplár összeveszett egy czőszszel, ki hajdan huszár volt. A káplár párbajra hivta ki, s a czősz el is fogadta, oly kikötésel, hogy lovon vivhassanak s ő szabadon választhasson a katona-lovak közül. A dolog a kapitány elé került, ki megengedte a párbajt és lóválasztást. A kitüzött időben sokan jelentek meg, de a mulatságnak hamar vége volt, mert az egykori huszár a kard fokával nyakon sujtva a dzsidást, ez lebukott lováról. A kapitány 5 frtal ajándékozta meg a vitéz czőszt, a dzsidás káplár pedig 24 óráig kurta vasban ült.

— (A katonai életből) A „Silezia" a 14. huszárezred parancsnokának életéből a következő érdekes episodott beszéli el: 1849-ben az ezredes egy felkelő huszártól hatalmas kardvágást kapott arczába, és jól megjegyző magának a manupropria szerzőjét. Midőn 1859-ben önkéntes huszárok alakitattak, egy vállalkozó lépett be az ezredeshez, ki ekkép szólitá meg őt: „Te már szolgáltál egykor?" „Nem én ezredes ur" hangzott a válasz, „Mért tagadod 1849-ben a magyaroknál szolgáltál." Az önkéntes tagadolag rázta fejét, „Mi ez?" kérdé az ezredes, a sebre mutatva. „Mi tagadás, ezredes ur, csakugyan én voltam," mondá a huszár, kit az ezredes husz frtal ajándékozott meg, s bevevén őt az önkéntesek közé, csak hamar őrmesterré tevé.

— (Nagy szerencsétlenség Majsán.) Majsai levelezőnk irja: Mig máj. 24-én a fagy mindennemü gabonát és veteményt tönkre tett, jun. 5-kén más szerencsétlenségek sulyosodtak néhány helybeli lakósra. E napon ugyanis fényes nappal 3 juhász reá tört a városban egy gazdálkodó lakósra, s azt boszuból halálra verték elannyira, hogy megmaradásához kevés a remény. Másodszor ugyane napon délután 6 órakor a templom tőszomszédságában tüz ütött ki, — mely három házat hamvasztott el. Az egyik házban a tető leszakadtával hat ember szorult benn, a segélyre összesitett nép nagy erőfeszitéssel a bevágott ablakokon át mind a hatot kihuzta. Mindnyájan tökéletes észnél voltak, de tetemesen megsérültek, s közülök négy junius 6-án d. e. iszonyu kinok között meghalt, s a másik kettő megmaradásához sincs semmi remény. — A szegények halálát több árva siratja.

— A Fertő tava, melyről nem rég azon hirt közöltük, hogy tökéletesen kiszáradt, legujabb tudósitások szerint ismét nőni kezd.

— Balatonnak apadása, a siófoki csatorna megnyitása óta, és az utóbbi 10 nagyobbrészt száraz év következtében, — legujabb mérések szerint 7—8 lábat tesz. Az apadás által nyert területeznek csak kevés helyütt mivelhetők, azonban és legnagyobbrészt még meg is rontják a partvidék földjeit, miután a szél a felszinre jött futóhomokkal azokat egészen behordja. Igy a balaton-mellékiek, legalább a lecsapolási müveletnek nem nagy hasznát veszik.

— Petőfinek lángszellemét a külföld mindinkább kezdi méltányolni. Legujabban Teniers Alfréd irta meg meleg szavakkal nagy költőnk életrajzát. Lényeges ujat se az élet se a jellemrajz nem nyujt, de figyelemre méltók szerző által eszközlött uj forditásai egyes daloknak, melyek a szöveget helylyel-közzel megszakitják. Ezen folyékony nyelv mellett, minden eddigi forditás között leghivebben adják vissza Petőfi költeményeinek szellemét. A legsikerültebbek egyike a „Voltak sokkal jelesebbek, mint én" czimü dalnak forditása, melyet mutatványul ide iktatunk:

Voltak sokkal jelesebbek, mint én,
Hírök mégis felejtve már.
Ha ti rátok dalaim, ti rátok
A jövendőben vajon mi vár?

Éltek-e ti még akkor, midőn már
Én fölöttem fűvek lengenek?
Ugy, miként a lantnak húrja, mely ha
Elszakad, még aztán is zeneg.

Nem bánom, ha, a mit eddig irtam,
Nem bánom, ha mind az elenyész;
Csak a mit te hozzád irok, lányka,
Ezt ne bántsa elmulási vész.

S én hiszem, hogy ezt idő nem bántja,
Szent lesz minden hozzád irt dalom,
Mert hisz azok a menyből erednek,
Kék szemedből, szőke angyalom.

Wol lebten grössere als ich,
Und doch erlosch ihr Stern,
Was euer in der Zukunft harrt,
Ihr Lieder, wüsst' ich gern?

Ob ihr noch lebt, wenn über mir
Am Grab das Gras sich neigt?
Ob ihr, wenn einst die Leier sprang,
Noch tönet — oder schweigt?

Mag all die Lieder, die ich schrieb,
Der Zeiten Sturm verwehn —
Bleib nur mein Lied, das dich besingt,
Mein schönstes Lied bestehn.

Und ewig wird das Lied bestehn,
Und heilig wird es sein —
Vom Himmel stammt's, von deinem Aug',
Du blonder Engel mein? . . .

(U. K.)

Bécsi és külföldi hirek.

— Bécsben az ugynevezett „Garibaldi" és „Victor Emanuel" tollak elkoboztattak s árusaik a rendőrség elé idéztetvén, figyelmeztetve lettek, miszerint a „jelen viszonyok nem alkalmazak arra, hogy Garibaldi és Victor Emanuel tollak árultassanak."

— A párisi társaságból.) Egy magasb állásu házaspár kis leány-gyermeke megbetegedett. — Az orvos kinyilatkoztatá, hogy veszély forog fenn, az anya felöltözködött, hogy bálba menjen. „Nem fogsz elmenni" — szólt a férj. — Megigértem és szavamat nem szeghetem meg. Csak két órát maradok ott." — „S gyermekünk meghal." — „Csak egy órát maradok." — „Jó, ha elmégysz, nem szabad többé visszajönnöd." — — Az anya elment a bálba, de amint visszatért, az ajtót zárva találta. Hiába kocogott. A férj azonnal váló-port inditott s azt meg is nyerte. A törvényszék kinyilatkoztatá, hogy a nő elvesztette minden jogát mint feleség és anya, s a kis leány-gyermek is az elvált férjnél hagyatott.

— A hadak élelmezéséről és ama roppant feladatról, mely egy hadsereg élelmezési biztosságaira nehezül, fogalmat szerezhetünk a „Trib." következő számitásából. A mozgóvá tett hét porosz hadtestnek tiz napig ellátására kell 36,324 mázsa kenyér, 9082 mázsa kétszersült, 5838 m. rizs, 1460 m. só, 973 m. kávé, 97,664 m. zab, 26,290 m. széna és 30,672 mázsa szalma. Azonkivül marhában 18,480 m. vagyis 2310 ökör. Az élelmiszerek fuvarozását külön élelmezési csapatok eszközlik, milyen öt van egy-egy hadtest mellett. Kell pedig egy-egy hadtestnek öt napra 3554 mázsa, annak fuvarozása pedig 159 négy- és hatfogatu szekér, azon kivül pedig 86 ökör és 278 sertés.

— Czartoryski László, a lengyel emigratio feje, ismét intést bocsátott ki ez utóbbihoz, tartózkodnék az olaszok mellett mint Poroszország szövetségese küzdeni, mivel a porosz kormány Lengyelország legelkeseredettebb ellensége.

— A második ujonczozásra vonatkozó hirdetményt Prágában kifüggesztették az utczaszegletekre. Megkezdése még nincs tudtul adva.

— Londonban e hó 2-án 1 egy éves telivér csikó ötszáz font sterlingért adatott el. Oly magas ár, melyhez hasonló Angliában még nem fizettetett, s mely egyszersmind azt bizonyitja, hogy az aranyok nem tüntek el végkép. A boldog tulajdonos Hamilton herczeg.

— Olmützből a tüzérségi és gyalogsági iskola század Pestre és Hainburgba fog áthelyeztetni.

— Velencze élelommeli ellátása gyorsan halad előre, miután a lakósság attól tartva, hogy az ostrom alatt a szükségeseket be nem szerezheti, a felhivásnak a legnagyobb buzgalommal iparkodik megfelelni. Az erőd a katonai és közintézetek már egészen el vannak látva élelommel.

— Aratási kilátások a külföldön. Ugy látszik, hogy a májusi hideg, bár csaknem egész Europára kiterjedt, annyi kárt mint nálunk, sehol sem tett; legalább az ausztriai és külföldi tudósitások, bár panaszokat ezek is tartalmaznak, távolról sem szólnak oly kétségbeesetten, mint a magyarországiak. Csehországban a fagy sokat ártott a gyümölcsnek, kapárnövényeknek, rozsnak és repczének: a buza sem egészen oly szépen áll mint előbb; de mindamellett még mindig kielégitő aratást várnak; hogy az aggodalmak semmi esetre sem oly nagyok, mint nálunk, bizonyitja az, — miszerint az árak nem azon arányban emelkedtek, mint itt s a prágai piacz ára p. o. buza ára 4 ft 60 —kr 5 ft 25 kr 82—86 fontos termelvényért, rozs 3 ft 70 kr—4 ft, csaknem azonosak a pesticekkel, mig előbb majd 1 frttal voltak magasabbak. Bajorországból azt irják, hogy a szép meleg idő, ugy látszik, helyre akarja hozni, mit a fagy ártott, itt az áremelkedés még jelentéktelenebb, mint Csehországban; buza épen nem, rozs csak valami 5—10 százalékkal lett drágább a különböző piaczokon. Porosz-Szilóziából azt irják, hogy a buza csaknem helyre jött; rozsból bőtermésre számitanak, miután ez ott csak a fagy után virágzott. Thüringiában buza, rozs és repczo nagyon sokat szenvedett, Brandenburgban csak rozs és repczo, mig a buza bő termést igér. Posenben őszi, valamint tavaszi vetések szépen állanak. Franczia országban a szárazság és hideg ártottak s az utánok bekövetkezett meleg időjárás és tartós eső daczára, az árak irányzata ott folyvást emelkedő.

Hasznos tudnivalók.

— Házi szappan következőleg készül: 25 itczo folyó vizbe, midőn forr, $2^1/_2$ font tiszta mész tétetik bele, ez félóráig forrván, 5 font széksót (soda) teszünk hozzá, mit ismét fél óráig főzni kell s azután rostán átszűrni, minek végeztével 7 font zsiradék tétetik hozzá, s 4 óra hosszáig tüzön hagyatik, mely mennyiségből 12 font szappan lesz.

(Gy. K.)

Nyilt posta.

B. G. Szegeden. A küldeményért fogadja köszönetünket, verseket kérni bátrak vagyunk.

Egy egerszegi Uram! Lehetetlen egy ember diszes rettel hasábokat tölteni, terjeszsze ki ügyelmét ujdonságokra és humoristikus levelekre

N. Berényben. Ügye szivemen fekszik, de forsirozni nem lehet, czikke jönni fog, versei nem adhatók.

Járó K. uraméknak. Furcsa, hogy ön még most sem tudja, miszerint névtelen leveleket nem közölhetünk.

Piánovics. Kérjük a rajzot, megkapta a 12-ik számot?

Cocles. Felhasználjuk, köszönet érte talán önre nézve is kedvező ujsággal szolgálhatnék, de Pali barátunknak ugyis megirjuk.

H. Sándornak. Szigetvár. Jövőre is kérünk leveleket.

Kis sorshuzás junius 16.

Bécs: **53 59 30 73 86.**
Grätz: **88 55 19 39 54.**

TÁRCZA.

Romeo és Julia.

Lederer Jakabtól.

„Romeo csak még egy csókot!"
Ezt vágyta, sugta utóján . . .
— Mért vagy néma hű Romeo?
Arczod miért oly halovány? . . .

Nem zeng többé szerelemről
A hű dalhok, hallgat a lant.
Elnémult a dal a szivben
S a lantról a hur lepattant.

Ujongnak a Montechiek:
Julia meghalt, a béke
S a szabadság visszatér hát
Romeo lázas szivébe.

„Majd csak elfelejti a nőt
Ki átok volt ugy is fején,
Érte a ház becsületét
S kötelékét oda vetvén"

Ne örüljetek, — a remény
Hiu, ti őt elvesztétek;
Romeo a sírig tette
Esküjét hű szerelmének!

Nézd, mint fut a hideg ágyhoz
A legközelbi éjszakán,
Ah mert látni kell még egyszer
Az arczot, mely most oly halvány.

A szem zárva s a rózsaajk, —
Mely annyiszor biztositá
Hit, remény és szerelemről, —
Mintha szólna — félig nyitva.

Megtört, elhervadt a rózsa,
Meghagyva a tövisket . . .
Megtörve a hit és remény,
Koporsóban a szeretet!

Mért vagy néma hű Romeo!
Arczod miért oly halovány?
Csókold meg a fagyos hullát, —
Ezt vágyta, sugta utóján. . .

Lehajol a szép halottra,
Édes vágygyal karolja át,
S hogy mint egykor forró legyen —
Megcsókolja hideg ajkát.

És a csókban ugy érzi, hogy
Az ajk érinti ajakát . . . .
. . . Mulik a csók s a koporsó
Elzárja mindakét hullát. . . .

Németből: NÉMETH NÁCZI.

SALVATOR ROSA
és
MASANIELLO.

Történeti életkép a XVII. század első feléből.

DUGUE után közli

Bükkesy Márton.

I.

Az est hamvas szárnyaival már-már födni kezdé a büszke Nápoly utczáit, s itt-ott a kereskedő boltokban égő lámpák kezdék terjesztgetni derengő világukat, tulajdonosaiktól azon reményben meggyujtatva, hogy még egy vásárlót csalhatnak talán boltjukba. De e vásárlók száma igen csekély volt. Mindenki átkozta a rosz időket, azok kivételével, kik az idők eme sorsának okai voltak, s igy épen nem voltak följogositva a rosz idők miatt boszankodni. Arcos herczeg Nápoly alkirálya adót adó után vetett a népre, egyszersmind annak beszedésére is föl levén hatalmazva: mert egy erős spanyol őrség nem engedé a nép elégületlenségét nyilt hangulatban kitörni. Mint keselyűk bérczi sziklafészkeikből számos őrjárat vonult a st. elmói erődből a város minden részébe, hogy innen-onnan az inquisitio vagy más az akkori időkben számos és kedvelt törvényszék elé valamely szerencsétlen áldozatot hozzanak. De ilynemü őrjáratok nem kedvelik a társas

életet; azért az utczák mindinkább üresednek, s végre is valamely spanyol katona, vagy koldus, vagy urától eltévedt kutyán kivül, kikkel pedig a herczegnek semmi dolga sem volt, alig lehete az utczán valakival találkozni.

Ezen időben élt a herczeg udvaránál a jeles festő Ribeira József, nagy tehetségü, de egyszersmind uralogni vágyó, hiu és hirtelen haragu férfiu. Ribeira nem csupán festő, hanem egyszersmind a herczeg barátja is volt, s mint ilyen az államférfiu szerepét játszá; tanitványai nemcsak müvészetbeli, hanem politikai követői is voltak; mely politikája, az uralkodó párthozi állás által uralkodni, volt. Igy történt, hogy a legelőkelőbb s pedig születésre nézve olasz férfiak, egészen spanyol érdekben müködtek. A herczegre ez csak kedvező hatást gyakorolhatott, s azért Ribeirát azon törekvésében, hogy ez maga körül mintegy polgári udvart állitott föl nem minden gyakorlatilag kiható erő és hatalom nélkül, hathatósan támogatá; mi pedig nem volt fontosság nélkül, mert akkori időben a müvész egészen más ember volt, mint manap; a festő nemcsak ecsetével, hanem kardjával is védé iskoláját, sőt Benvenuto Cellini, aranymives és képszobrász egy alkalommal a pápával még nyilt harczba is merészkedett bocsájtkozni.

Ribeira e hatalmát nemtelen módon használá föl. Ő féltette saját hirnevét minden más, bár tehetséggel biró, de nem saját iskolájához tartozó egyéniség hirnevétől. Ily vetélytársnak lábalóli félretevésére bármily eszközt egyaránt fölhasznált. Ő a müvészetben ép ama zsarnoki önkényt gyakorlá, mely a herczeget Nápolyban oly gyülöltté tevé.

E rövid de szükséges előzmények után térjünk át elbeszélésünkhöz.

—Marsorio—monda egy vén zsidó, egy mükereskedési bolt tulajdonosa könyvárus szomszédjához, ki boltja ajtajában állott, „Marsorio, ma reggel részesültem különös szerencsében. Gondold meg csak, a nagy Ribeira József, ama nagy ur, követőinek egész seregével boltom előtt megállva, majdnem egy negyed óráig nézegeté „Hagar"-omat — ezután bajszát mosolygón végigsimitván, oly állást vőn, mintha boltomba akart volna lépni — s ezután — — —"

— No?

— Ezután tovább ment.

— Talán azt hiszed, hogy „Hagar"-odat akará megvenni?

— S miért nem?

— Bamboccia, te bolond vagy! Ha neked volnék, Ribeira látogatása nem hogy meg nem örvendeztetne, hanem nyugtalaniana. E férfiu saját árnyéka iránt is irigykedő; ha vetélytársat érez közelében, tör és méreg az első, mit kezéhez vesz. Biztositlak, ha ő képedet müvészi kéz szüleményének tartja, ugy te s a kép festője ellenségei vagytok, — én részemről e kisértetics alakot a város e negyedében még látni sem kivánom; valamely homályos szomoru történet mindig nyomában jár!

— Igen, igen — vegyült a beszédbe egy a kettőhöz közeledő müszeráruló. — Elfeledted-e már, itt e helyen egy szép reggelen egy holt embert találtak. Ott ama házban lakott Guido, a mester helyett szolgája vérzett el, s ha Ribeira e tettben részes nem volt, ugy soha sem akarok becsületes embernek neveztetni!

(Folytatása következik.)

ÜZLETI HIRNÖK.

Nagy-Kanizsa, Junius 20-án. Üzletünk állása még folytonosan kedvezőtlen; de mikép is lehetne ezen pillanatban másképp, midőn minden nagyszerü reformnak néz elébe. Gazdáink bőtermést nem várhatnak a rettegést gerjesztő háboru kitört, a hitel és bizalom már rég kihalt, ehez járul még azon szomoru körülmény is, hogy pénzünk értéke napról napra csökken, a forgalom is a legcsekélyebb mértékre szoritkozik; mert a hadi szállitások által ennek is gát vettetett, nem csoda, ha a kereskedelem pang és a szivbeli panaszok fokonként élénkülnek, több helyen nyiltan is kitörnek.

Nyers bőrök kerestetnek, ezek árban emelkednek valamint a határőri gyapju is, mert az utolsó Brünni vásárban a bécsi vevők jól megfizették a gyapju árát.

A hadsereg számára még folytonosan számos marha kerestetik és jó árért fizettetik, azonban sertések kevés vásárlók által kerestetnek.

Repcze vidékünkön learatatott és bő terméssnek örvend.

Jelenlegi árak alsó-ausztriai mérőként a helybeli piaczon: Buza 86—88 fns 4 frt 50 kr—4 frt 80 kr. — Rozs 80 fontos 4 frt — kr, — Kukoricza 3 frt. 10—20 kr. Árpa sörfőzéshez való, 73—74 fontos 3 frt—3 frt 30 kr. Zab 46—47 fontos 2 frt 40—50 kr. Pohánka első-rendü 2 frt 80 kr—3 ft. Paszuly fehér 5 frt 50 kr tarka 5 frt — kr. Gubó első rendü 11 frt — kr. mázsája. Szilvapálinka 20 foku 22 frt hordóval együtt. — Törkölypálinka 20 foku 17 frt hordóval együtt. Méz — frt. Borkő 23—24 frt. Nyersbőrök: ökör- 50—55, tehén- 45—48, és busa-bőrök 45—50 frt.

Borok: fehér és vörös (schiller) 1862- és 1863-ki vidékünkbeli termés 8—10 frt - kr. — Villányi és szegs-ári fekete 1865. 12—15 frt. Uj honi bor vörös (schiller) és fehér 8 frt—9 frt 00 kr. Balatonmelléki borok 1862- és 1863-iki fehér 12—15 frt. akónként.

Viasz 90 frt — kr. Rézz 44—45 frt. Közönséges gyapjuban itt készlethiány mutatkozik, ára 88 frt. Fehér rongy ára 7 frt 25 — 7 frt 75 kr, feketé 4 frt

N.-kanizsai piaczi árak junius 19.

Borsó itczéje 16 kr. Lencse itczéje 16 kr. Bab itczéje 8 kr. Köles itczéje 5 kr. Burgonya mérője 0 frt 80 kr. Marhahus fontja 15 kr. Juhhus fontja 12 kr. Sertéshus fontja 20 kr. Szalonna mázsája 80 frt — kr. Zsir fontja 36 kr. Lángliszt mázsája 11 frt — kr. Zsemlyeliszt mázsája 10 frt kr. Kenyérliszt fontja 9 kr. Kukoriczaliszt fontja 6 kr. Arpadara fontja — kr. Kölesdara fontja 8 kr. Rizskása fontja 20 kr. Faolaj fontja 50 kr. Repczeolaj fontja 56 kr. Lenmagolaj fontja 40 kr. Uj bor itczéje 14 kr. — Ó bor itczéje 20 kr. Pesti sör itczéje 14 kr. Kanizsai sör itczéje 10 kr. Gabona-pálinka itczéje 40 kr. Törköly-pálinka itczéje 36 kr Szilva-pálinka itczéje 50 kr. Nyers faggyú mázsája 18 frt. — kr Öntött faggyú-gyertya fontja 34 kr. Mártott fontja 32 kr. Szappan fontja 24 kr. Só fontja 10 kr. Keményfa öle 6 frt — kr. Puhafa öle 5 frt — kr. Nyersfa öle 5 frt kr. Faszén mérője 34 kr. Szénа mázsája 0 frt 80 kr. Szalma m. 50 kr. Kender fontja 50 kr. Len fontja 60 kr.

Bécsi pénzárfolyam junius 19.

5% metaliques 57; 5% nemzeti kölcsön 60.90; 1860-ki álladalmi kölcsön 73.90; bankrészvények 673.— hitelintézeti részvények 128.10; London 136.50; ezüst ágio 136.50; arany darabja 6 frt 51 kr.

Felelős szerkesztő: Wajdits József.

HIRDETÉSEK.

Jégverés elleni biztositás ügyében
„HUNGARIA" biztositó bank.

Az alólirt igazgatóság köztudomásul adja, hogy müködését

JÉGVERÉS ELLENI BIZTOSITÁSOKRA

is kiterjesztette és, ámbár a „HUNGARIA" ezen üzletágnak a mult években eredményezett nyereményeiben nem részesülhetett, mégis, hogy egyfelől a jégverés elleni biztositásnak minél nagyobb kiterjedést szerezhessen, másfelől pedig, hogy **a t. cz. gazdászoknak, kiket a tüzkár elleni biztositás terén** a szokatlan előnyökkel összekötött gazdászati biztositásokat czélzó külön osztály alapitása által

NYEREMÉNYOSZTALÉKBAN

részesitett, a jégverés elleni biztositásban is lényeges kedvezményeket nyujtson.

Az eddig alkalmazásba jött jégverés elleni biztositék-dij folyó évre tetemesen alább szállittatott.

Az alólirt igazgatóság egyuttal az általa szerkesztett, fölötte előnyös és a biztositottak érdekének különösen megfelelő biztositási föltételekre utal, melyek minden ügynökségnél megtekinthetők, mely ügynökök nemcsak bővebb tudósitással szolgálnak, de biztositási ajánlatok elfogadására is meghatalmazvák.

A „Hungaria" biztositó bank igazgatósága.

Aj[illegible] elfogad alólirt főügynökség, hol a biztositás tárgyában bővebb tudósitással egész készséggel szolgálnak.

A „Hungaria" biztositó bank főügynöksége
Zala-, Somogy- és Vas-megyék számára.
SCHERZ ALBERT & ENGLÄNDER,
Nagy-Kanizsán.

Kerestetik ‚finom főzőnő',

egy nőtlen uraság számára; megkivánatik továbbá, hogy a magyar és német nyelvet beszélje, a gazdasszonyságot és az ezen körbe vágó számvitelt jól értse.

A többiro nézve érdeczősködhetni X. X. betükkel czimzett levelekben, melyek Kottoriba (Nagy-K[illegible]) bérmentve küldendők.

Csupán jó bizonyitványokkal [illegible] [illegible]tálj[illegible]ak.

Hasznos sérvésben szenvedőknek.

Ki meggyőződést [illegible] sérvi-orvos urnak bámulatos gyorsasággal biró hasznos sérv gyógyszerén[illegible] forduljon e lapok kiadóhivatalához, hol egy iratkát t[illegible] [illegible]ás bizonyitványnyal megerősitve átvehet. 2—12

Kölcsönpénzt amortisatiókra kaphatni Scherz A. J.-nél N.-Kanizsán, a Benczik-féle házban.

HIRDETMÉNY.

30 nap alatt leend az urak, hölgyek és gyermekek számára, minden gondolható nagyságban fölszerelt kész vászon-ruhák egész raktára **az első és legnagyobb vászonruha-raktár és varró-intézet központi depot-jában, Bécs, Tuchlauben 11. sz.** feleáron eladása.

A valódiság-, tisztaság- és a legszebb készitési módért, ugy viseletre alkalmas voltáért kezesség nyujtatik, és minden darab, — mely a legjobban nem illik, vagy nem teszik, visszavétetik.

Kész uri ingek, legjobb kézi munka:

	frt. kr		frt. kr.
Fehérfonál-vászoningek, sima	3 —	helyett csak	1 50
Finomabb nemü mellránczokkal	4 20	„ „	2 30
Finom irhóni vagy rumburgi ingek	6 —	„ „	2 80
Finom rumburgi ingek, kézi fonál	7 60	„ „	3 50
Legfinomabb rumburgi ingek, kézi munka	10 —	„ „	5 50

Kész nő-ingek, legjobb kézi munka s kézi himzés:

Sima vászon nőingek hajtással	4 —	„ „	1 90
Finom schweiczi ingek, mellránczokkal	5 50	„ „	2 80
Uj divatu himzett	6 50	„ „	3 50
Eugenia, uj divatu, himzett	7 —	„ „	3 50
Marie-Antoinette-fűzőnyingek	6 50	helyett csak	3 —
Viktoria-, himzett valódi Valenciennel	16 —	„ „	7 —

Legujabb nő-pongyolák és haj-köpenyek:

Elegans, a legfinomabb perkail-ból	11 50	„ „	5 50
Angol kelméből, himzett	18 —	„ „	8 50
Női alsó nadrág shirtingből, legfinomabb	7 —	„ „	2 —
Női nadrág, himzett vászon	6 —	„ „	2 80
Női háló fűzőny, sima	5 50	„ „	2 50
Elegans, gazdagon himzett fűzőnyök	12 —	„ „	5 50
Női hálóingek, hosszu ujakkal	3—3 50—4 50		

Legfinomabb uri alsó-nadrágok:

1 frt 20 kr.—1 frt 50 krig; legfinomabb rumburgi 2 frt 20 kr.

Irhoni szövés 48 rőf	34 —	„ „	17 —
Legfinomabb irhoni vagy rumburgi 50 rőf	60 —	„ „	24 —

Jó vászon-zsebkendő, 6 db. 1 frt, 1 frt 50. 1 frt. 80 kr. — 2 frtig

Legfinomabb zsebkendők, vászon-battiszt-ból is, 6 db. 2—2 frt 50 kr.

Az áruczikk valódisága- s tisztaságáért kezesség nyujtatik. Ingek, melyek nem a legjobban illenek, visszavétetnek.

Mintaingek, ugy szintén minta-rajzolatok ségő natra megküldetnek. Vidéki kivá, rendelések utánvét mellett. Uri-ingek megrendelésénél a nyakbőmegbejelentése kéretik. (11—12)

Wajdits József kiadó-, lap- és nyomdatulajdonos Nagy-Kanizsán.